

יואב ברנזון / אהבה אלכמית

יואב ברנזון

אהבה אפכיות

המסע אל הנשמה התאומה

הוצאת ברנזון ספרים

YOAV BERENSON

The Alchemy of Love

***Hebrew copyright ©1996
Gal Publishing***

עריכה לשונית: אמירה בנימיני-נבו
סדר: בי. וייס
תכנון הכריכה: יואב ברנזון
עיצוב גרפי: נעמה יפה

ברנזון ספרים

חבצלת השרון 60 הרצליה פיתוח 46747, טל: 050-5558535

תודה לך קרן,
על ההשראה ועל החוויה המופלאה
שרק מעטים זוכים להן.

תוכן העניינים

הקדמה

חלק ראשון:
מדוע אנו מחפשים אהבה?

פרק 1: נולדנו שלמים

1. כולנו נולדנו כשלמות של כוח אחד
2. המהות שלנו מורכבת מצד נשי ומצד גברי
3. שלמות פנימית היא פרדוקס

פרק 2: הפיצול הפנימי

1. איבדנו את השלמות כשהכנסנו בתוכנו פיצול
2. הפיצול גזל מאתנו מחצית מהשלמות שלנו
3. אנו מחפשים את החצי השני שלנו בבני זוגנו במקום בעצמנו

פרק 3: בחזרה לשלמות

1. כדי לשוב לשלמות עלינו לעורר מתוכנו את החצי האבוד
2. אם נבנה הרגל הפוך, נוכל סוף-סוף לשוב לשלמות הפנימית
3. שלמות פנימית היא צעד ראשון בדרך לאהבה אלכימית

פרק 4: חומר למחשבה

1. תשובות לשאלותיכם
2. מה אומרים אנשים ששבו לשלמות שלהם
3. רשימות

חלק שני: מהי אהבה אלכימית?

פרק 1: המפגש בין גבר לאישה

1. גבר ואישה הם שווים אך שונים
2. גבר זקוק לארציות - אישה זקוקה לרוחניות
3. סוד המשיכה בין גבר לאישה

פרק 2: האיחוד הנכסף

1. משחק הכיסאות
2. צריך שניים לטנגו
3. אהבה אלכימית: גבריות ונשיות בו-זמנית

פרק 3: שני אנשים - נשמה אחת

1. תקשורת אחת
2. מיניות אחת
3. אמת אחת
4. מחויבות אחת
5. אלוהים אחד

פרק 4: חומר למחשבה

1. תשובות לשאלותיכם
2. מה אומרים אנשים שחוו אהבה אלכימית
3. רשימות

חלק fe ישי: מדוע אנו בורחים מאהבה?

פרק 1: מדוע בני זוג נפרדים?

1. אנשים חצויים נפרדים כדי לגלות את השלמות שלהם
2. אנשים שלמים נפרדים כדי לשוב אל השלמות שלהם
3. פְּרָדוֹת הן תוצאה של פחד משינוי

פרק 2: פְּרָדָה היא הזדמנות לשוב אל השלמות

1. כשהמשחק נגמר - הפְּרָדָה מתחילה
2. כדי לשוב לשלמות עלינו לשחרר תחילה את בני זוגנו
3. פְּרָדָה דוחפת אותנו לשלמות פנימית

פרק 3: אהבה חדשה

1. צריך להתין לזמן הנכון
2. כל עוד לא שבנו לשלמות, איננו בשלים לאהבה
3. ברגע ששבנו לשלמות - אהבה חדשה מופיעה בחיינו

פרק 4: חומר למחשבה

1. תשובות לשאלותיכם
2. מה אומרים אנשים ששבו לשלמות בעקבות פְּרָדָה
3. רשימות

אפילוג

נספח 1: גישת הייעוץ הרוחני שלי

נספח 2: פרסומים נוספים

תודה אחרונה

הקדמה

אהבה אלכימית היא נושא שאינו מוכר לרבים. אני עצמי הגעתי אל החוויה המופלאה הזאת לפני כמה שנים, עד אז לא הייתי מודע לה כלל. ברגע שנגעתי באהבה אלכימית, ניצתה הסקרנות שלי, ומאז אני מקדיש זמן ניכר לחקירת נושא מרתק זה.

מהי אלכימיה? אלכימיה היא ניסיון לאחד שני חומרים טהורים אך שונים לחלוטין, וליצור באמצעות האיחוד שלהם חומר חדש וטהור בפני עצמו. לאורך ההיסטוריה האנושית עמלו האלכימאים על הנוסחה ליצירת זהב ממתכות שונות, אך עד עצם היום הזה רב הנסתר על הגלוי בתחום זה.

אהבה אלכימית היא הניסיון לאחד שני יסודות טהורים אך שונים - גבר ואישה. גבר ואישה הם מטבעם הפכים. הם הפכים הן מבחינה פיזיולוגית והן מבחינה אנרגטית ורוחנית. לכן הקושי ליצור איחוד אמיתי בין גבר לאישה לכדי ישות אחת טהורה, דומה לקושי שביצירת זהב ממתכות שונות, וגם בתחום האלכימיה של האהבה נותר מסתורין גדול.

אהבה אלכימית היא, למעשה, אהבה מוחלטת. זו אינה האהבה שאנו מכירים בדרך-כלל בחיי היום-יום, כיוון שאהבה אלכימית עדיין נחשבת בימנו לאהבה נדירה. מצב זה עומד להשתנות, להערכתי, ובשנים הקרובות נוכל כולנו ליהנות מאהבה אלכימית. באהבה אלכימית ישנו איחוד מוחלט בין הגבר לאישה בכל הרמות: הנשמות שלהם מתאחדות לנשמה אחת, המודעות שלהם מתאחדות לתובנה אחת, והרגשות שלהם מתמזגים לתחושה אחת.

כל אחד מאתנו כבר היה בעולם הזה מספר רב של פעמים. בכל פעם נפגשנו עם "הנשמה התאומה" שלנו, כלומר עם בן או בת הזוג המתאימים לנו בצורה מוחלטת. בכל פעם נכשלנו בניסיון להגיע אל האיחוד הסופי והמוחלט אִתם, בניסיון לגעת באהבה האלכימית. בגלגול הזה יש לכל אחד מאתנו הזדמנות נוספת לבצע את הקפיצה הגדולה הזאת. יש לכולנו את האפשרות ליצור את החוויה המופלאה והיפה ביותר הקיימת בעולמנו.

ספר זה מעניק את הידע ואת הכלים לצאת למסע המופלא הזה. בכמה משפטים אנסה לתמצת את המסר שלי: כדי ליצור זוגיות, המבוססת על אהבה אלכימית, עלינו להשתנות. עלינו ללמוד להיות בדיוק ההפך ממה שאנו רגילים להיות בדרך-כלל במסגרת של זוגיות. רק ברגע שאנו משתנים, אנו משיגים את השלמות הפנימית שלנו, והשלמות הזאת היא המפתח לאהבה אלכימית בין גבר לאישה.

קל מאוד להישאר כפי שאנו. הקושי האמיתי הוא להשתנות ולהיות מה שאיננו רגילים להיות. כאשר הגענו לעולם, היינו שלמים, כי היינו גם גבריים וגם נשיים. כשהתבגרנו - התפצלנו: הפכנו להיות או גבריים או נשיים. היום עלינו לשוב אל השלמות שאתה נולדנו. עלינו לחוות גם את הצד ההפוך שלנו. רק כך נוכל לשוב אל השלמות האבודה שלנו, ואז נהיה בשלים ליצור אהבה אלכימית בחיינו.

מניסיוני האישי ומניסיונם של אנשים רבים שאתם נפגשתי ושוחחתי במסגרת עבודתי כיועץ רוחני, מתברר כי תהליך השיבה אל השלמות הוא קשה ומפחיד רבים. יחד עם זאת, בהתמדה ועם מעט אמונה - התוצאות המדהימות אינן מאחרות לבוא. והתוצאות אכן מפתיעות ומדהימות. הן נוגעות לא רק בחיי האהבה ובזוגיות שלנו, אלא משפיעות על כל תחומי החיים שלנו, כי ברגע שאנו משתנים - כל החיים, כל המציאות שבה אנו חיים - משתנים אתנו.

מטרתו של ספר זה היא לחלוק ידע ברבים. אנו חיים בעידן של תקשורת, שבו הידע הופך נגיש יותר לכולנו מיום ליום. זה הזמן להשתמש בידע כדי ליצור שינוי בחיינו. הידע הנמצא בספר זה הוא פשוט וקל. הקפדתי להשתמש בשפה ברורה ומובנת לכול כדי להבטיח את הבנת המסרים של הספר על-ידי כולנו. אני תקווה שהספר הזה יעורר בכם שינוי, כפי שהוא עורר שינוי בחיי.

חלק ראשון:

מדוע אנו מחפשים אהבה?

פרק 1

נולדנו שלמים

1. כולנו נולדנו כשלמות של כוח אחד

כשנולדנו היינו שלמים

כשהגענו לעולם, הגענו שלמים ומאוחדים. היינו תוצאה של כוח אחד - מיזוג בלתי נפרד של גבריות עם נשיות. היינו תוצאה של פרדוקס בלתי נתפס, המכיל בו-זמנית שני כוחות מנוגדים בתכלית. לכן היינו כה טבעיים ומשוחררים בילדותנו המוקדמת. לכן גם היינו כה אהובים. אי-אפשר להתעלם מתינוק, מילד קטן, כי יש בהם משהו טבעי ויפה כל-כך, פשוט ונכון כל-כך, שמונע מאתנו להסיר את עינינו מהתופעה הזאת. ילדים קטנים הם "תענוג לעיניים" כי הם שלמות. ילדים קטנים הם שלמות טהורה ומאוחדת: גם גבריים וגם נשיים; גם עצמאיים וגם תלותיים; גם תובעניים וגם מרצים; גם נחושים וגם מבולבלים; גם תקיפים וגם סלחניים. רובנו שכחנו שהתופעה הזאת הייתה חלק מעצמנו, עד שרק ילדים קטנים יכולים להזכיר לנו את מה שהיינו פעם, בראשית ילדותנו.

השלמות הפנימית שנולדנו איתה הייתה תוצאה של אותה אחדות מופלאה. זו אותה האחדות הטבעית הקיימת בכל תופעה, שהיא חלק מהטבע. גם הטבע בנוי משלמות פנימית. גם הטבע פועל כשלמות המורכבת משני הפכים: אור וחושך, יום ולילה, חורף וקיץ, זכר ונקבה. גם אנו חלק בלתי נפרד מהטבע, ולכן כשנולדנו פעלנו אתו בהרמוניה טבעית. היינו טבעיים - כי היינו שלמים.

השלמות שלנו אפשרה לנו לחיות ולאהוב באופן טוטאלי ושלם

כילדים הגבנו באופן טבעי וחופשי לכל דבר שקרה לנו. כשכאב לנו - בכינו. כשהיה לנו טוב - צחקנו. כיוון שהיינו שלמים בתוכנו - כל פעולה שעשינו הייתה פעולה שלמה וטוטאלית. כל החושים שלנו פעלו ללא מעצורים, ללא מחסומים. כל דבר שעשינו היה "בסדר", ולכן הבענו את עצמנו בצורה חופשית ומלאה.

ילדים קטנים יודעים לאהוב. הם אינם זקוקים לשום הדרכה - רק אנחנו, המבוגרים, זקוקים להדרכה, כי שכחנו מה זו אהבה. ילד קטן חי ומגיב באופן טוטאלי; הוא מחבק, מנשק ונוגע. הוא מרגיש, מתמסר ומתמזג עם האנשים שסביבו. אם הוא אוהב מישהו - הוא יאהב אותו באופן שלם ומוחלט. אם הוא

שונא מישהו - הוא ישנא אותו באופן שלם ומוחלט. כל עולם המושגים שלו הוא מוחלט. אם הוא רוצה משהו - הוא ייתן את הנשמה שלו כדי להשיגו. אם הוא אינו מעוניין במשהו שמציעים לו - הוא ידחה זאת בשאט נפש. כל הפעולות והתגובות שלו הן מוחלטות, שלמות ופשוטות. אין לו מעצורים ואין לו מגבלות, כי הוא חי ואוהב באופן טוטאלי.

גן העדן שבו חיינו הוא תוצאה של השלמות שלנו

אם כן, גן העדן שבו חיינו כילדים היה תוצאה של השלמות הפנימית שלנו. מכיוון שהיינו טבעיים, ספונטניים, משוחררים ואמיתיים - המציאות שלנו הייתה גן עדן. כל התרחשות שקרתה סביבנו הייתה התרחשות חדשה ומרתקת בשבילנו, כיוון שהגבנו אליה באופן טבעי, חדש ויצירתי. גן עדן אינו מקום שצריך לשאוף אליו. גן עדן מתאר מצב מסוים, שאליו אנו יכולים לחזור. אנחנו גן העדן, אם רק נבין שאנו שלמות, אם רק נקבל את התפיסה, שהשלמות שלנו היא הדרך לגן העדן הפנימי הממתין בתוכנו כדי שנגלה אותו שוב.

הגיהנום, אף הוא אינו מקום - אלא מצב. הגיהנום קורה לנו כשאנו חצויים, מפוצלים, חסומים, קפואים, נוקשים ומלאכותיים. הגיהנום מתגלה לנו שוב ושוב בחיי היום-יום, כיוון שאיבדנו את מצב השלמות שלנו. בכל פעם שאנו שבים למצב השלמות שלנו - אנו מרגישים בגן עדן. בכל פעם שאנו מאבדים את השלמות - הגיהנום שב ומופיע.

2. המהות שלנו מורכבת מצד נשי ומצד גברי

כולנו מורכבים משני כוחות מאוחדים: נשיות וגבריות

השלמות הפנימית מורכבת מפרדוקס של שני כוחות מנוגדים בתכלית. שני כוחות קוטביים זה לזה, אשר יחד מהווים שלמות מאוחדת. כפי שכדור הארץ בנוי מקוטב צפוני ומקוטב דרומי - כך גם אנו. האיזון העולמי, ממש כמו האיזון הפנימי, מבוסס על שני כוחות שווים אך הפוכים: גבריות ונשיות. השלמות שלנו משמעותה ביטוי בו-זמני של שני הכוחות הללו, ממש כפי שהטבע מבטא בו-זמנית את הקוטביות שלו. כשבחצי הכדור האחד שורר לילה חשוך, בחצי הכדור השני חייב לשרור יום מואר.

לכן אין זה אפשרי להפריד בין שני הכוחות הללו. אין זה אפשרי כלל לבטא רק כוח אחד, כי באופן פרדוקסלי כל כוח מותנה בהמשך קיומו של השני. עלינו להבין, שהשלמות שלנו מבטאת בו-זמנית גבריות ונשיות. זו המהות האמיתית שלנו - אין לנו מהות אחרת. אנחנו חלק מהטבע, לכן אנו כפופים לאותם החוקים

שהטבע פועל לפיהם. להיות בבת-אחת גברי ונשי - זה טבעי. להיות רק גברי או רק נשי - זה מלאכותי, ולכן לא אמיתי. זה נוגד את המהות הטבעית שלנו, וכפי שנראה בהמשך - זו הסיבה שבגינה איננו מוצאים את האהבה האלכیمیית שלה אנו זכאים.

המחצית הגברית מבטאת את הצד העצמאי שלנו

הכוח הגברי מבטא את החלק העצמאי והאינדיבידואלי הקיים בתוך כל אחד מאתנו. זה הכוח היוצר בנו תחושת עצמי, ואשר מפריד בין הקיום שלנו ובין הקיום של בני זוגנו. המחצית הגברית מסמלת את הרצון האישי שלנו. היא מציידת אותנו בכלים שבאמצעותם נוכל להשיג את צרכינו ואת שאיפותינו ולהגשימם.

הכוח הגברי יוצר בנו מגוון רחב של תכונות אקטיביות, כגון: התמקדות בעצמו, שליטה, יזמה, כיבוש, כוח ומאבק, תובענות, ביקורתיות, נחישות, תחרותיות, הישגיות, מוטיבציה, מהירות, תעוזה, שכלתנות, מעשיות, מוחצנות, אטימות ועצמאות. בעזרת התכונות הגבריות הללו אנו מסוגלים להשפיע על בני זוגנו ולהוביל אותם בדרכינו, במקום להיות מושפעים ומובלים על ידם. שימוש בתכונות האקטיביות מאפשר לנו לגרום לבני זוגנו לעשות את רצוננו.

המחצית הנשית מבטאת את הצד הזוגי שלנו

הכוח הנשי לעומת זאת מבטל את תחושת העצמי שלנו, כיוון שהוא מבטא את החלק הזוגי הקיים בתוך כל אחד מאתנו. זה הכוח המאפשר לנו להזדהות עם בני זוגנו. הוא שולל מאתנו את הקיום העצמאי, אך מעניק לנו קיום, שהוא חלק בלתי נפרד מהקיום של בני זוגנו. המחצית הנשית מסמלת את הרצונות של בני זוגנו, והיא מציידת אותנו בכלים, שבעזרתם אנו מסוגלים לספק את אותם הרצונות.

הכוח הנשי יוצר בנו מגוון רחב של תכונות פאסיביות, כגון: התמקדות באחרים, ציות, שיתוף פעולה, חמלה, כניעה, רכות, הקרבה, ריצוי אחרים, סלחנות, זהירות והססנות, ויתור, הערכה, איטיות, פחד, רגשיות, חוסר-אונים, מופנמות, אמפתיה, פתיחות, הזדהות ותלות. בעזרת התכונות הנשיות אנו מאפשרים לבני זוגנו להשפיע עלינו ולהוביל אותנו. שימוש בתכונות הפאסיביות הללו מאפשר לבני זוגנו לגרום לנו לעשות את רצונם.

3. שלמות פנימית היא פרדוקס

ההבנה הלוגית אינה מסוגלת להבין פרדוקס

השכל אוהב למצוא היגיון וסדר. השכל מעדיף בהירות על-פני בלבול. לכן הפרדוקס הפנימי שבתוכנו הוא תופעה, שהשכל האנושי אינו מסוגל לקבל או להבין כלל. ההבנה הלוגית מסוגלת לתפוס חד-ממדיות, לא דו-ממדיות. לכן אין צורך שננסה להבין פרדוקס - כי אי-אפשר להבין פרדוקס באמצעות השכל. רק ברגע שאנו מבינים שהחיים הם שלמות של שני קטבים, של קיץ ושל חורף, של מערב ושל מזרח, של שמאל ושל ימין, של יום ושל לילה, של מחזוריות מעגלית - אין עוד צורך לפתור את הפרדוקס הפנימי שבתוכנו, כי הוא נפתר מעצמו.

אם נבחר להשקיף על עצמנו באמצעות השכל - לא נוכל לתפוס לעולם את השלמות שלנו. השכל מפריד מטבעו. לכן תפיסה לוגית תאפשר לנו להיות בכל פעם רק נשיים או רק גבריים - אך לעולם לא שניהם בו-זמנית, כי השכל אינו מסוגל לתפוס מצב של סתירה.

הפרדוקס נעלם כשאנו מאמצים גישה הוליסטית

הפרדוקס מפסיק להיות פרדוקס, הפרדוקס מפסיק להיות סתירה, רק כאשר אנו תופסים שהטבע ואנו, כחלק בלתי נפרד ממנו, מעגליים. איננו קו ישר - אנו מעגל. איננו צריכים ליישב את הסתירה הפנימית שבתוכנו, עלינו רק לתת לניגודיות שלנו להתבטא. איננו צריכים להקרין רק גבריות או רק נשיות. אנחנו חופשיים לבטא את שניהם בו-זמנית.

נקודת המבט השלמה מקבלת את כל עצמיותנו ללא הפרדה לגברי ולנשי. ראייה הוליסטית של עצמנו חושפת את עצמיותנו השלמה. היא מגלה לנו לא רק את הגברי או רק את הנשי אלא את האיחוד שלהם, את השלם, את האלכימיה הפנימית הקיימת בתוך כל אחד מאתנו. ההבנה ההוליסטית של עצמנו היא הדרך להחיות את שני הצדדים הקיימים בתוכנו, ובעקבות כך להצית מחדש את חיי האהבה ואת הזוגיות שלנו.

באמצעות ההבנה ההוליסטית נוכל באמת לתפוס את השלמות שלנו

השלמות שלנו היא איחוד של שני הפכים - קוטב גברי עם קוטב נשי. משמעות האיחוד בין שני הכוחות הללו היא, שאנו מסוגלים להיות גבריים רק אם אנחנו נשיים, ולהיות נשיים רק אם אנחנו גבריים. אם אנחנו רק גבריים, לא רק שאיננו

מסוגלים להיות נשיים, גם איננו מסוגלים להיות גבריים באופן שלם, כי גבריות שלמה היא תוצאה של נשיות. באותו האופן אי-אפשר להיות רק נשיים, כי כדי להיות נשיים באופן שלם, עלינו להיות גם גבריים באופן שלם.

כדי שאצלנו יהיה אור יום, חייב לשרור חושך לילי בחצי הכדור השני. כך פועלת גם השלמות שלנו. כדי שנגיע לשיא הגבריות שלנו, עמוק בתוכנו אנו חייבים לשחרר בו-זמנית אנרגיה אדירה של נשיות. אם איננו מאפשרים לאחד מהכוחות הללו להתבטא - גם השני יוצא חסר וחלקי.

פרק 2

הפיצול הפנימי

1. איבדנו את השלמות כשהכנסנו פיצול בתוכנו

הפיצול הפנימי הוא תוצאה של חיקוי ההורים שלנו

כשהגענו לעולם היינו שלמים, אך בשלב מוקדם של הילדות חל המשבר. יצרנו פיצול באיחוד האלכימי שהיה בתוכנו. הסתכלנו סביב, ובכל מקום שאליו הסתכלנו ראינו רק דבר אחד - פיצול. המסר שקיבלנו מההורים שלנו ומהחברה שסביבנו היה אחד - עליכם להיות מפוצלים כמונו. אינכם יכולים להישאר שלמים ומאוחדים. אם תישארו כפי שאתם - לא תסתדרו בעולם, לא תשרדו בחיים. ואנו, שהיינו קטנים מכדי להתנגד - קיבלנו את המסר, הפנמנו אותו ויצרנו פיצול בתוכנו. וכך החל להתפורר האיחוד שהיה בתוכנו.

שברנו את האחדות הפנימית שהייתה בתוכנו, כי רצינו להיות נאהבים על-ידי הורינו, כי שאפנו להיות מקובלים בחברה שאליה הגחנו. יצרנו פיצול בתוכנו שנוגד את הטבע השלם שלנו. חיקינו את ההורים שלנו ואת הסביבה הקרובה שלנו, חיקינו אותם כדי להיות כמותם. כשהבנו שאנחנו "לא בסדר" כפי שאנחנו - שינינו את עצמנו כדי להיות כמו כולם. יצרנו פיצול בתוכנו כדי להיות "כמו כולם".

כשהתפצלנו בפנים בחרנו להיות רק בצד אחד של עצמנו

כל אחד מאתנו התפצל באופן שונה. חלק מאתנו בחרו להיות רק גבריים, והאחרים בחרו להיות רק נשיים. כך או כך, כולנו הלכנו בדרכם של הורינו. הנשים שבינינו הפנימו את הפיצול של אמן, כיוון שבאופן טבעי הן הזדהו עם מודל נשי. הגברים שבינינו הפנימו את הפיצול של אביהם, משום שבאופן טבעי הם הזדהו עם מודל גברי.

מי שבחר להיות רק גברי - איבד חלק מהנשיות שלו. לעומת זאת מי שבחר להיות רק נשי, איבד חלק מהגבריות שלו. אין זה משנה כלל באיזה צד של עצמנו החלטנו להיות - כולנו הפסדנו. כולנו תוצר של פיצול ושל חוסר, במקום תוצר של איחוד ושל שלמות.

היום כבר אין לנו בחירה חופשית כי אנחנו פועלים מתוך הרגל מושרש

מאותו הרגע שבו בחרנו להיות רק גבריים או רק נשיים - איבדנו את חופש הבחירה. היום הזה הוא יום עצוב וטראגי לכולנו, כיוון שמאותו היום ואילך אנו משלמים בגינו מחיר יקר מאוד הן בחיינו ובאשרנו, אך במיוחד בזוגיות שלנו. משמעות הבחירה הקדומה הזאת היא אחת - או שאימצנו גישה גברית לזוגיות שלנו, או שבחרנו בשבילה גישה נשית. בכל מקרה, תפיסת הזוגיות שלנו היא תפיסה מפוצלת וחצויה, במקום תפיסה שלמה.

היום כבר אין לנו בחירה חופשית ואמיתית בנוגע לעצמנו ובנוגע לבני זוגנו, כי אנו כה ספוגים בהרגל שאימצנו לעצמנו - עד ששכחנו בכלל שאנו יכולים להיות שונים. ההרגל מושרש בנו עד כדי כך, שאנו מאמינים שזה מה שאנחנו - רק גבריים או רק נשיים. זיכרון השלמות שהיה לנו הוא כה עמום ומודחק, עד שרובנו שכחנו בכלל שהוא אפשרי. שכחנו שלמעשה הוא הדבר היחיד שאפשרי. אילו היינו יכולים לשוב היום לשלמות הפנימית שלנו, ליכולת הבחירה החופשית שקיבלנו, היינו מסוגלים להגיב בתוך קשר זוגי גם בגישה גברית וגם בגישה נשית - בו-זמנית. בגלל ההרגל שלנו - אנו מסוגלים להגיב היום באופן נשי בלבד או באופן גברי בלבד בכל פעם.

2. הפיצול גזל מאתנו מחצית מהשלמות שלנו

כל אחד מאתנו התפצל לצד גברי או לצד נשי

כולנו הפכנו את השלמות ואת האיחוד שלנו לפיצול ולחוסר פנימי, אך כל אחד בחר בחירה שונה, על-פי הפיצול שהיה באותה העת אצל הוריו. כאמור, הנשים שבינינו הפנימו את הפיצול של אמן, והגברים שבינינו הפנימו את הפיצול של אביהם. לכן אם אימא שלך בחרה להיות נשית עם גברים - גם את תהיי נשית עם הגברים שלך. לעומת זאת אם אימא שלך בחרה להיות גברית עם גברים - גם את תהיי גברית עם הגברים שלך. אם אביך בחר להיות גברי עם נשים - גם אתה תהיה גברי עם הנשים שלך. לעומת זאת אם אביך בחר להיות נשי עם נשים - גם אתה תהיה נשי עם הנשים שלך.

כל אחד מאתנו בחר את הפיצול של הוריו, ומחלת הפיצול הכתה שורשים בכולנו. ומאז היא רק חיזקה את שורשיה באופי שלנו, ב"טבע" שלנו, באישיות שלנו. היא השכיחה מאתנו את מה שהיינו, את מה שאנו יכולים לשוב אליו - את השלמות.

גברים התפצלו לגברים נשיים או לגברים גבריים

גברים - כשהם נמצאים מול אישה כחלק ממערכת יחסים אֶתה - מתחלקים לשני סוגי טיפוסים הפוכים - טיפוס גברי וטיפוס נשי. ישנו הטיפוס הגברי השולט בנשים שאֶתו, וישנו הטיפוס הנשי המאפשר לנשים שאֶתו לשלוט בו. בעקבות הפיצול הפנימי שיצרנו בתוכנו, נוטה כל אחד מאתנו במידה גדולה יותר לכיוון אחד משני הטיפוסים הללו.

הגבר האקטיבי הגברי

הגבר האקטיבי הוא גבר בעל גישה זכרית וגברית לנשים. הוא מחוספס, שכלתני, אנוכי, נוקשה, עקשן, חשדן, נקמן, אטום, נחוש, הישגי ותחרותי מאוד. הוא עצמאי, מעז, מחפש אתגרים, מסתער על מכשולים חזיתית, נמצא תמיד צעד אחד לפני האירועים ולוקח אחריות מלאה למעשיו ולמעשי אחרים. הוא מחפש אישה נשית, שאותה הוא יוכל להוביל, להנחות, לשפץ ולתקן. הוא מחפש ילדה שתעריץ אותו כגבר כל-יכול, וזוגיות מבחינתו היא ניסיון להיות "אלוהים" באמצעות בת זוגו הילדה.

מבחינת הגבר האקטיבי האישה נחותה - כי הוא השולט. הוא אינו רואה אותה ואינו מתחשב בצרכים שלה, כי הוא ממוקד רוב הזמן בעצמו ובצרכים שלו. הוא טיפוס המחנך הקלאסי, ועל כן הוא יודע להוביל את בת זוגו גם ביד קשה ותקיפה אם צריך. הוא גם יודע לנצל את נקודות החולשה של בת זוגו כדי להכניע אותה וכדי להשיג את מבוקשו ממנה. הוא דורש שלמות מעצמו ודורש שלמות גם מבת זוגו. אי-אפשר לרצות אותו, כי הוא לעולם אינו מרוצה. הגבר הגברי הוא אדם שאינו חושף יותר ממה שהוא רוצה. לעומת זאת הוא יודע, כיצד "לשאוב" מבת זוגו את מחשבותיה ואת רגשותיה. הוא אוהב סיפוקים מהירים ושווא להמתין בסבלנות. המוטו שלו בחיים הוא: כאן, עכשיו ומהר. הגבר האקטיבי אינו מושפע מדעות של אחרים - הוא נוהג לעמוד על דעתו. הוא אינו נוטה להתייעץ עם בת זוגו - הוא מכתוב לה את החלטותיו. הוא אדם מעשי, המעורה היטב במציאות היום-יום, ולכן קל לו להוביל אחריו את בת זוגו - כי הוא משדר לה ביטחון רב והתמצאות. הוא חסכן במילים שהוא אומר לה, עומד במילה שלו ואינו מפזר הצהרות סתמיות. הוא ממוקד, תכליתי וברור. כשבת זוגו מנסה להתנגד לו, הוא לא יתאמץ לשכנע אותה, להסביר לה או להתווכח אֶתה - הוא פשוט יתעלם ממנה ויעשה את מה שהוא כבר החליט לעשות מלכתחילה.

הגבר הגברי הוא טיפוס אנרגטי בדרך-כלל, המקרין שמחת חיים. הוא לוקח את החיים בקלות, אוהב גיוון ושינוי תמידי. הוא אוהב להיות לבד, מעין "זאב בודד", ואינו רואה את עצמו קשור לאף אישה. הגבר הגברי אינו נצמד לנשים. הוא יודע לשחרר אותן - מה שגורם לרבות מהן לחזור אליו שוב ושוב. במערכות

יחסים הוא חושף מעט מאוד על עצמו ומשאיר מקום רב למסתורין - זה סוד הקסם שלו. העובדה שהוא אינו מתייחס לנשים ברצינות - מוסיפה לחן ולקלילות שהוא מקרין.

הגבר האקטיבי נמשך באופן טבעי לנשים תלותיות וחלשות. החולשה שלהן מוצאת חן בעיניו בתחילה, מכיוון שהיא מדגישה שוב ושוב את תפקידו כמציל וכמושע. האישה החלשה מעניקה לו חיזוק תמידי לכך שהוא האביר על הסוס הלבן. אבל ככל שהקשר מתהדק, הוא מתחיל למאוס בתפקיד שבחר לעצמו, כיוון שהוא אוהב להציל אך לא לטפל. הוא אוהב להיות גיבור לרגע, אך לא לסעוד את בת זוגו ולהתייחס אליה לאורך זמן. לכן הגבר האקטיבי יזום בדרך-כלל גם את הפרדה, לא רק את תחילת הקשר. הוא אוהב לנוע הלאה לכיבושים חדשים ומשתעמם במהירות מיחסים ממושכים.

הגבר הפאסיבי הנשי

הגבר הפאסיבי הוא גבר בעל גישה נשית ביחסיו עם בת זוגו. הוא עדין, רגיש, מתחשב, נוח, ותרן, סלחן, מבין, הססן ולא תחרותי. הוא תלותי, פחדן, איטי, חסר העזה, מעדיף לעקוף מכשולים ולא להתמודד אִתם, מגיב לאירועים וחסר יכולת לקחת אחריות למעשיו או למעשי אחרים. הוא מחפש אישה שתטפל בו, שתוביל אותו, שתנחה אותו ושתחליט בשבילו את ההחלטות הקשות. הוא מחפש אימא, ומבחינתו, זוגיות היא ניסיון לשוב אל הרחם.

מבחינת הגבר הפאסיבי, האישה היא השולטת - כי הוא הנחות והחלש. הוא אינו רואה את עצמו, כי הוא ממוקד רוב הזמן בה, ובצרכיה וברצונות שלה. הגבר הפאסיבי אינו טיפוס של מחנך. עליו נאמר: "חוסך שבטו - שונא בנו". הוא רגיש ועדין מכדי להוביל את בת זוגו בצורה נחושה ותקיפה כשצריך. אף שהוא מנסה לגרום לה ללכת בעקבותיו בעזרת ניסיונות שכנוע, הסברים ולפעמים אף תחנונים - הוא מוצא את עצמו שוב ושוב מובל על-ידה. הוא אינו מסוגל להתמודד עם בת זוגו, ובמאבקי הכוח ביניהם - הוא הראשון שנשבר, כי הוא חלש ממנה. הוא רואה את בת זוגו כנמצאת מעליו דרך קבע. לכן הוא נוטה להעריך את בת זוגו, לפעמים הוא אפילו יסגוד לה, ובוודאי יחשוש לבקש ממנה להשתנות למענו. קל מאוד לספק אותו ולרצות אותו, כי הוא מסתפק במועט, ומרבית הזמן הוא חש בר-מזל רק בשל העובדה, שהיא בחרה דווקא בו. הגבר הנשי הוא גבר ה"מוכר את עצמו בזול". הוא חש נחות עם בת זוגו, לכן הוא נותן לה ומעניק לה ללא חשבון, בלי לבקש או לצפות לתמורה. הוא טיפוס מבין ומזדהה, שיסלח לבת זוגו על דברים, שהיא לעולם לא הייתה סולחת לו. הגבר הנשי נוהג לחשוף את רגשותיו ואת כוונותיו מיד בתחילת הקשר, ואילו בת זוגו נשארת חידה מבחינתו, וכך הוא חי בערפל קרב. יש לו סבלנות, והוא אינו מעז ללחוץ על בת זוגו שתעניק לו את הסיפוקים שלו. המוטו שלו בחיים הוא: לאט לאט, אולי בפעם הבאה. הגבר הנשי מושפע בקלות מדעותיה של בת זוגו ומרצונותיה, ואינו מתנגד לה בדרך-כלל. הוא אדם חולמני, החי בפנטזיה, והוא

משדר לבת זוגו חוסר אונים ומוגבלות בחיי היום-יום. הוא פזרן במילים שהוא אומר לה, בדרך-כלל אינו מסוגל לעמוד במילה שלו ומפזר הצהרות סתמיות רק כדי לרצות אותה. הוא מבולבל, לא מעשי, ופעמים רבות כוונותיו ורצונותיו אינם ברורים. הוא אינו יודע להחליט, ובמקום לפתור בעיות הוא ממתין בתקווה שהן ייפתרו מעצמן. כשבת זוגו מתנגדת לרצונותיו, הוא ייסוג, אך גם אם הוא יתווכח אותה, הרי בסופו של דבר הוא יוותר, ובמרבית הפעמים אף יתנצל.

הגבר הנשי הוא טיפוס מופנם, שקט ועצור בדרך-כלל. הוא לוקח את החיים ללב, ומחפש באישה יציבות וביטחון. הוא שונא להיות לבד, כיוון שאז הוא מרגיש כילד נטוש. לכן הוא רואה עצמו קשור ומחויב לבת זוגו, המתפקדת כגלגל ההצלה שלו. ככל שהקשר נמשך, הוא רואה אותה פחות ופחות כחברה וכשותפה, ויותר כאימא וכמשענת. הגבר הנשי פוחד לצאת מהחסות של סינור אמו, לכן הוא גם אינו יודע לשחרר את בת זוגו - מה שגורם לרבות מהן לנטוש אותו. במערכות יחסים הוא חושף כבר מההתחלה את מרבית החולשות שלו, וכמובן את שפע הצדדים השליליים שלו, ואינו משאיר כמעט כל מקום לתקווה. מצד שני, הגבר הנשי הוא טיפוס סוציאלי ומבין, הוא מוסרי ואכפתי מאוד. הוא מחויב לאישה אחת ומוכן לעשות הכול בשבילה - זה סוד המשיכה שלו.

הגבר הנשי נמשך באופן טבעי לנשים חזקות ודומיננטיות. העלצמה שלהן שובה את לבו, כי הוא רואה בהן את אימא שלו. ככל שהוא מאוהב בהן, כך הוא נצמד אליהן יותר ויותר. כשהתלותיות שלו הופכת להיצמדות - הוא ננטש בדרך-כלל על-ידי בת זוגו ונשאר המום. קשה לו לקבל את הפרדה, ולכן גם אחרי שהיא עוזבת אותו, הוא ימשיך לראות בה חלק בלתי נפרד ממנו, כי הוא תופס זוגיות כמערכת יחסים שבין ילד לאימא. כפי שהגבר הנשי אינו יוזם בדרך-כלל קשרים, כך הוא נמנע מליזום פרדות. גם אם הוא החליט להיפרד - הוא ימתין בדרך-כלל, עד שבת זוגו תגיד את המילה הראשונה שתוביל לפירוד.

נשים התפצלו לנשים גבריות או לנשים נשיות

נשים במערכות יחסים מתחלקות אף הן לשני סוגי טיפוסים הפוכים - טיפוס גברי וטיפוס נשי. ישנו טיפוס האישה הגברית, המחפשת גבר כדי לשלוט בו; וישנו טיפוס האישה הנשית, המחפשת להיות נשלטת ומובלת על-ידי הגבר. בעקבות אותו הפיצול שחל בנו, כל אחת מאתנו נוטה במידה גדולה יותר לכיוון אחד משני הטיפוסים הללו.

האישה האקטיבית הגברית

האישה האקטיבית היא אישה גברית ביחסיה עם גברים. היא מוחצנת, מעשית, שאפתנית, אינטרסנטית, מניפולטיבית, עצמאית, המשיגה תמיד את מה שהיא רוצה ואת מי שהיא רוצה - מתי שהיא רוצה. היא משוחררת, מתפקדת בכל מצב

כמעט, חזקה במיוחד במצבים קשים, ואינה מניחה לרגשותיה לעצור אותה. היא מתייחסת לגברים כאל כלי משחק ומחפשת גברים מעריצים, המסתכלים בה מלמטה. למעשה, היא מחפשת ילד חמוד. זוגיות בשבילה היא קורס מזורז באמהות, תחנה זמנית בשרשרת הכיבושים שלה.

האישה הגברית אוהבת להיות בשליטה. היא רואה בגבר כלי במשחק השחמט הפרטי שלה ויודעת היטב כיצד להוביל אותו למשבצת שהיא רוצה. האישה הגברית אינה מחפשת יחסים יציבים שיש בהם תוכן של ממש. אף שבמקרים רבים היא תקפיד להצהיר שאלה הם היעדים שלה, לאמתו של דבר, האתגר שבכיבוש הוא שמגרה אותה. המחשבה שהיא עומדת לכבוש גבר שמוצא חן בעיניה ולהפוך אותו ל"שלה" - היא זו שמעוררת אותה. האישה הגברית שומרת על מרחק בטוח מהגבר שלה. היא אינה נוטה לחשוף את רגשותיה העמוקים לפניו. היא תמיד תשמור על הקלפים ה"טובים" לעצמה. האישה הגברית אינה יודעת כיצד להתמסר רגשית לגבר שלה, והיא אינה מסוגלת להקרין לו את התחושה שהיא שלו לחלוטין. מבחינתה - אף גבר אינו מסוגל להיות הבעלים שלה. קשר עם גבר, שהופך להיות רגשי ו"קרוב מדי" לטעמה - מפחיד אותה, כי היא אינה יודעת כיצד להתמודד עם רגשות. לכן ברגע שהיא תחוש מאוימת, היא תברח מהגבר שלה כל עוד נפשה בה. האישה הגברית היא אדם חיוני ואנרגטי בדרך כלל. היא מקרינה עוצמה רבה ושמחת חיים - וזה סוד קסמה. העובדה שהיא יודעת להיות מחוזרת, שהיא יודעת לפלרטט ולשדר מסרים ארוטיים רק מוסיפה למסתוריות שלה ולכמיהת הגברים אליה. היא אוהבת ליזום מערכת יחסים עם גבר, אך היא עושה זאת בתנאים שלה. היא תעמוד על תנאים אלה ולא תוותר, עד שהגבר שלה יהיה "מאולף" היטב. האישה הגברית אינה מניחה לרגשותיה להשפיע במידה רבה על אורח חייה ועל תכניותיה - על-פי-רוב היא נשארת רציונאלית ומעשית. גם כשהיא שבורה רגשית מבפנים, היא תדחיק את רגשותיה ותציג כלפי חוץ חזות של "עסקים כרגיל".

מבחינת האישה הגברית - אין אמצעי פסול. היא תשתמש בכל כישוריה כדי לפתות גבר או כדי לגרום לו לעשות כרצונה. הכלי החזק ביותר שהיא משתמשת בו הוא המיניות שלה והנשיות שלה, כמובן. האישה הגברית האקטיבית אינה בוטחת בגברים שלה, כיוון שהיא חוששת שהם ינטשו אותה. לכן כשהיא נפגשת עם גבר שמוצא חן בעיניה, היא תנקוט שתי טקטיקות ידועות מראש: האחת, אם הוא גבר נשי ופאסיבי היא תתחיל אִתּו, היא תיזום את הקשר ותוביל אותו אל חייה. השנייה, אם הוא גבר דומיננטי ויזום, היא תברח ממנו כדי למשוך את תשומת לבו. על ידי ההתרחקות ממנו, היא תנסה למשוך אותו אליה. הבריחה היא מבחן שהיא עורכת לו, עד כמה הוא רוצה אותה ומוכן לעשות בשבילה. היא תפסיק לברוח, רק כשהיא בטוחה שהגבר כבר שלה - רק אז היא תיענה לו. אבל בתוך זמן קצר היא תתחיל לפחוד שוב שמא הוא ינטוש אותה, ולכן היא תתחיל לשלוט בו ובחיו. היא תנסה לקצץ את כנפיו, כדי שלא יוכל לעוף ממנה. אבל הטרגדיה היא, שבכל מקרה היא תהיה זו שתנטוש אותו. אם הוא יאפשר לה להחליש אותו, היא תזנח אותו, כי היא כבר השלימה את הכיבוש שלה. הוא כבר

לא יהיה פנטזיה בשבילה - הוא יהיה יותר מדי בהישג ידה. לעומת זאת אם הגבר יתעשת ויתחיל לפתח כוח ועצמאות משלו - היא תנטוש אותו מחשש שמא הוא יעזוב אותה ראשון. האישה הגברית אחוזת פחד מרעיון הנטישה, ולכן היא נוטשת תמיד את הגבר שלה.

לאישה הגברית יש כשרון טבעי לגרום לגבר שלה להיפתח אליה מבחינה רגשית. זה מעניק לה עוצמה ושליטה בו. ברגע שהוא נפתח לגמרי, היא נבהלת מעצמת רגשותיו ונוטשת אותו המום ומופתע. היא נרתעת מגילויי חולשה ורגש מצד הגבר שלה, כיוון שבתוך תוכה היא פוחדת מהצד הנשי והרגשי שבה ומנותקת ממנו. האישה הגברית נמשכת בדרך-כלל אל גברים נשיים, עדינים ורגישים - אבל זו בדיוק הסיבה, שבסופו של דבר היא נוטשת אותם - התלותיות שלהם בה, ההולכת וגדלה, מפחידה אותה. האישה הגברית היא בעלת נטייה מובהקת לסרס את הגבר שלה, וזו גם הטרגדיה שלה. היא מפנטזת על גבר חזק ובעל ביטחון רב שישלוט בה, אבל כאשר היא מוצאת אותו, היא מסרסת אותו בהדרגה ומתעוררת יום אחד עם חלום שבור. האישה הגברית מחלישה בהדרגה את הגבר שלה, ובסופו של דבר מוצאת את עצמה לבד עם הכוח שלה.

האישה הפאסיבית הנשית

האישה הפאסיבית היא אישה בעלת גישה נשית ביחסיה עם גברים. היא מופנמת, תלותית, גלוית לב וכנה, בוטחת בגברים וממתינה לגבר שיגאל אותה מבדידותה. היא עצורה וסגורה, נתונה למצבי רוח משתנים, זקוקה תמיד להכוונה ולסיוע של הגבר, אך במיוחד במצבים קשים בהם חוסר האונים שלה נחשף, ומתקשה להיות ראציונלית. היא מתייחסת לגברים כאל כל-יכולים, ומחפשת גבר אבהי, שילמד אותה על החיים וידאג לצרכיה. למעשה, היא מחפשת תחליף אב, וזוגיות בשבילה היא הזדמנות לחזור לילדות מאושרת וחסרת דאגות.

האישה הנשית אינה יודעת כיצד לשלוט בגבר. נראה שהיא תמיד "נופלת" על גברים המנצלים את תמימותה הרבה. מבחינתה, גבר הוא כל-יכול, והיא רק כלי במשחק שלו. האישה הנשית מחפשת יחסים עמוקים ויציבים. פלרטוטים וכיבושים מזדמנים אינם מנת חלקה, בדרך-כלל. היא אינה רכושנית כלפי הגבר שלה, אלא דווקא מאפשרת חופש פעולה נרחב לו ולענייניו. האישה הנשית אינה שומרת על מרחק מהגבר שלה. להפך, היא נוטה להיצמד אליו ולהישען עליו יותר ויותר. היא חושפת את רגשותיה העמוקים מההתחלה ומודה בחולשה שלה כלפיו. האישה הנשית אוהבת למלא את כל מאווייו של הגבר שלה. היא מסורה לו מאוד ומקרינה לו תחושה שהיא שלו לתמיד. מבחינתה - רק גבר יכול לנהל את חייה, כי לבד היא חשה חסרת אונים. האישה הנשית היא אישה חולמנית, מושפעת בקלות רבה על-ידי הגבר שלה, ונוהגת להתנצל בפניו שוב ושוב, כי היא מאמינה שהיא זו שנושאת תמיד בכל האשמה. היא מוטרדת מאוד מהמחשבה,

שהגבר שלה מרוחק ממנה, ותעשה כל שביכולתה כדי להתקרב אליו. גם כשהיא מקבלת סימנים שהגבר שלה עומד לנטוש אותה, היא תמשיך להאמין ולקוות עד לרגע האחרון, שאולי הוא יימלך בדעתו. האישה הנשית היא אדם מופנם ושקט בדרך-כלל. היא מקרינה שבריריות וחולשה - וזה סוד המשיכה שלה. העובדה שהיא מקרינה טוב-לב, טוהר ובתוליות רק מגבירה את המשיכה של הגברים אליה. היא פוחדת ליזום מערכת יחסים עם גבר, ובוודאי שאינה קובעת תנאים משלה. מבחינתה - הגבר הוא המחליט והקובע. היא רק מתאימה את עצמה אליו, מתוך הקפדה שלא לסטות מהגבולות שהוא הציב לה. האישה הנשית מתקשה להיות רציונאלית ומניחה לרגשותיה לנתב את חייה. אם היא שבורה מבפנים - כולם יראו זאת. היא אינה מסוגלת להסתיר מהפכים וסערות רגשיות החולפים בה.

האישה הנשית היא אדם מוסרי מאוד. היא לא תכפה על הגבר שלה דבר, וגם לא תגרום לו להגיע אליה באמצעים פסולים. היא אינה משתמשת במיניות ובנשיות שלה ככלי נגד הגבר שלה. להפך - היא משדרת לגבר שהיא מובנת מאליה גם בכל הקשור ליחסי מין. האישה הנשית בוטחת בגבר שלה ומאמינה לכל מילה שהוא יגיד לה, כי היא נאיבית ותמימה מאוד. היא חיה בעולם של טוהר ושל טוב, ולכן היא אינה מודעת כלל לאפשרות, שהגבר שלה ישקר לה או ינטוש אותה. מבחינתה, הוא יישאר אתה תמיד - ממש כפי שהיא חשה כלפיו.

לאישה הנשית יש כשרון טבעי לגרום לגבר שלה להיסגר מבחינה רגשית. היא אינה משדרת לו תחושת אמהיות, אלא תחושת ילדותיות. דווקא העובדה, שהגבר שלה אינו מרגיש דחף להיפתח כלפיה, הופכת אותו חזק מולה שבעתיים, וכך היא נשלטת על-ידו ונתונה לחסדיו. האישה הנשית חיה בתחושה תמידית של חוסר ביטחון ושל חשש, שמא היא עשתה משהו לא בסדר. מבחינתה - גבר הוא מושלם תמיד. לעומת זאת היא טעונה שיפור תמיד. היא נרתעת מגילויי העצמה, הכעס והביקורת שלו, ופוחדת מהם, כיוון שהיא אינה יודעת כיצד להתמודד איתם. היא אינה מכירה את הצד הגברי שבה, ולכן היא מגיבה בחוסר אונים ובייאוש, כשהוא מקרין לה שאינו מרוצה ממנה. האישה הפאסיבית הנשית נמשכת בדרך-כלל אל גברים גבריים, מחוספסים ושכלתניים - אבל זו בדיוק הסיבה, שבסופו של דבר, הם עוזבים אותה. מבחינת הגבר, האישה הנשית היא כלי להשתעשע בו, להעביר באמצעותו את הזמן. ככל שהתלותיות שלה בו מעמיקה, כך הבוז שלו כלפיה ודחייתו ממנה הולכים וגדלים. האישה הנשית היא בעלת נטייה מובהקת לטפח את הגבר שלה ולעודד אותו. היא רק רוצה בטובתו, והיא תעשה הכל כדי להאדיר את האגו שלו. היא מפנטזת על גבר עדין ורגיש כמוה, על גבר שיעריך אותה, אבל כיוון שהיא אינה משתנה, היא נופלת תמיד על גברים עדינים למראית עין, שלמעשה הם כוחניים ושכליים. היא תמיד מוצאת את עצמה מנוצלת ומושפלת על-ידי גברים חסרי מצפון.

3. אנו מחפשים את החצי השני שלנו **בבני זוגנו במקום בעצמנו**

הפיצול יוצר בנו תחושת חוסר שלמות תמידית

הפיצול שיצרנו בעצמנו יוצר בנו תחושה תמידית של חוסר. חוסר זה הוא הגורם לנו לחפש ללא סוף, עוד ועוד, אחר הפתרון. ואולם הפתרון נמצא כל הזמן ממש מתחת לאף שלנו. אנחנו יצרנו פיצול בעצמנו - ואנחנו יכולים גם ליצור איחוד בתוכנו. מה שחסר לכל אחד מאתנו הוא תחושת השלמות. מה שמניע אותנו הוא החיפוש אחר המחצית שעליה ויתרנו, שאותה שמנו בצד. אם אנחנו גברים נשיים - חסר לנו הצד הגברי. אם אנחנו גברים גבריים - חסר לנו הצד הנשי. אם אנחנו נשים גבריות, חסרה לנו הנשיות. אם אנחנו נשים נשיות, חסרה לנו העצמה הגברית.

כל עוד אנחנו מפוצלים - לא תיעלם תחושת החוסר, תחושת ההחמצה, כי היא באה עמוק מבפנים. אי-אפשר לברוח ממנה או לטשטש אותה לאורך זמן. איננו יכולים או מסוגלים להתכחש למהות שלנו, למה שהיינו כשנולדנו. אנו צריכים להכיר בשלמות שלנו, ולא, נעביר את כל חיינו בתחושת חוסר שלמות תמידית.

אנו מתאהבים בבעלי המחצית השנייה שלנו

כיוון שאיננו מסוגלים להדחיק את השאיפה ואת הכמיהה חזרה לשלמות, אנו יוצאים למסע חיפוש. ומטרתו של המסע הזה היא מסוימת מאוד: התת-מודע שלנו מכוון אותנו למצוא בן זוג משלים. למצוא בן זוג שיש לו את מה שכביכול אין בנו, כדי שתיווצר סוף-סוף ההשלמה המיוחלת, כדי שנוכל לחזור שוב אל תחושת השלמות האבודה שלנו.

לכן אם אנחנו גברים נשיים - נימשך לנשים גבריות. לעומת זאת אם אנחנו גברים גבריים - נימשך לנשים נשיות. אם אנחנו נשים גבריות - נחוש משיכה לגברים נשיים. לעומת זאת אם אנחנו נשים נשיות - נחוש משיכה לגברים גבריים. כך או כך, הזיווג בין נשים לגברים מתחלק לשני קבוצות: הקבוצה האחת, גברים נשיים עם נשים גבריות. הקבוצה השנייה, גברים גבריים עם נשים נשיות.

הניסיון למצוא את השלמות שלנו באמצעות ההשלמה עם בני זוגנו - מועד לכישלון

לצערנו, הניסיון לשוב אל השלמות שלנו באמצעות ההשלמה עם בני זוגנו - מועד לכישלון. הסיבה פשוטה: כל עוד לא הצלחנו ליצור איחוד פנימי בתוכנו - לעולם

לא נוכל ליצור לאורך זמן איחוד אמיתי עם בני זוגנו. הסיבה שמושכת אותנו לבני זוגנו - היא זו שגם גורמת לנו להיפרד, בסופו של דבר. אישה גברית תימשך לגבר נשי ותתאהב בו בגלל האיכויות הנשיות שלו, החסרות בה כביכול, אבל היא לעולם לא תהיה מסוגלת לקבל אותו באמת, כיוון שהיא עדיין לא הצליחה לקבל את החלק הנשי שבה. גבר גברי יימשך לאישה נשית בגלל האיכויות הנשיות החסרות בו כביכול, אבל לעולם הוא לא יוכל לקבל אותה באמת, כיוון שהוא עצמו עדיין לא קיבל את הצד הנשי שבו.

גבר גברי נמשך לאישה נשית, מפני שהוא אינו מסוגל לקבל את הנשיות שלו. במקום לאהוב את הנשיות הפנימית שלו, הוא מתאהב בנשיות שלה. זה יכול לשמש פתרון זמני, אבל לעולם לא פתרון אמיתי, כיוון שיבוא יום והוא ישנא את הנשיות שבה, כפי שבתוך תוכו הוא עדיין מגנה את הנשיות שלו. אישה גברית תימשך לגבר נשי, רק משום שהיא אינה מסוגלת לקבל את הנשיות הפנימית שלה. במקום ליצור איחוד בין הגבריות לנשיות שבה, היא מתאהבת בנשיות ובעדינות שלו. אך יבוא יום, והוא בא תמיד, שבו היא לא תהיה מסוגלת לסבול עוד את הנשיות שלו, כיוון שבתוך תוכה היא עדיין לא קיבלה באמת את הנשיות שלה. כל עוד היא לא תרשה לעצמה לחוות את הנשיות שלה במקום את הנשיות שלו, היא לא תוכל לאהוב גבר ולהתאחד אתו באמת.

פרק 3

בחזרה לשלמות

1. כדי לשוב לשלמות עלינו לעורר בתוכנו את החצי האבוד

אם נבטא את המחצית האבודה שלנו באמצעות בני זוגנו -

נישאר חצויים תמיד

אם איננו מסוגלים לאהוב את עצמנו בשלמותנו, כיצד נוכל לאהוב באופן שלם וטוטאלי מישהו אחר? אם אישה גברית אינה אוהבת את הצד הנשי שבה, כיצד היא תוכל לאהוב באמת את הצד הנשי של הגבר שאיתה? אם גבר נשי אינו אוהב את הצד הגברי שבו, כיצד הוא יוכל לקבל באמת את הצד הגברי של האישה שאיתו? אנו מנסים להגיע לשלמות שלנו באמצעות בני זוגנו במקום באמצעות עצמנו, וכך אנו רק מחריפים את הבעיה. במקום להשתנות אנו נשארים חצויים ומפוצלים יותר ויותר בפנים. גבר נשי, שמתאהב באישה גברית, חווה באמצעותה את הצד הגברי האבוד שבו. במקום לגלות אותו באמצעות עצמו הוא מגלה אותו באמצעותה, אבל כשהיא עוזבת - הוא נשאר חצוי כפי שהיה תמיד. הוא היה גבר נשי, ועם אישה גברית הוא תמיד יישאר גבר נשי, כי כשהוא איתה - אין לו צורך להשתנות. הוא אינו צריך לעורר את הצד הגברי שבו - יש לו את הצד הגברי שבה.

אם נמשיך לבטא את המחצית האבודה שלנו באמצעות בני זוגנו במקום באמצעות עצמנו, נישאר חצויים תמיד. ההרגל הטבוע בנו כבר מילדותנו המוקדמת הוא כה חזק, עד שאנו פוחדים לקרוא עליו תיגר. אנו פוחדים "לגעת" בו ולשנות אותו. הפיצול הפך להיות דרך חיינו, עד שהפסקנו לנסות לשוב אל השלמות שלנו בכוחות עצמנו. במקום זאת אנו נותנים לאחרים לעשות את העבודה שלנו, ואנו עושים את העבודה של האחרים - וכך אף אחד אינו משתנה. גבר נשי עושה את העבודה לאישה הגברית, כי בעצם הפיכתו לבן זוגה הוא מעורר בחייה את הצד הנשי החסר בה. גם היא עושה את העבודה בשבילו, כי בעצם הפיכתה לבת זוגו היא מעוררת בחייו את הצד הגברי החסר בו. יחד, בזוגיות, הם משתנים כביכול, כשלמעשה הם לא השתנו כלל: הוא נשאר גבר נשי, והיא נותרה אישה גברית. הזוגיות שלהם יוצרת אשליה זמנית, כאילו כל אחד מהם שב אל השלמות שלו. אבל כשהזוגיות נגמרת - האשליה מתנפצת. כל אחד שב אל הגודל הטבעי שלו, אל המחצית היחידה המוכרת, ואז הם שוב מתחילים במסע החיפוש אחר השלמות האבודה שלהם.

הדרך חזרה לשלמות שלנו היא לעורר בתוכנו את המחצית שעליה ויתרנו

הפחד הגדול ביותר שקיים באנשים אינו פחד מפני מוות או מפני אסון. הפחד הגדול ביותר הקיים בנו הוא פחד מפני שינוי: שינוי עצמי, שינוי פנימי. זו הבעיה שמונעת מאתנו לשוב אל השלמות הפנימית שלנו. אנו פוחדים לפעול בניגוד להרגל שלנו. אנו פוחדים לשנות את עצמנו ולעורר את המחצית שעליה ויתרנו. לגבר הנשי ולאישה הנשית - גבריות היא הדבר המפחיד ביותר. לכן מבחינתם, שינוי שיעורר בהם את הגבריות הפנימית הטמונה בהם הוא הדבר המפחיד והקשה ביותר. לגבר הגברי ולאישה הגברית - נשיות היא הדבר המפחיד ביותר. לכן מבחינתם, שינוי שיצית בתוכם את האיכויות הנשיות הפנימיות הטמונות בהם הוא הדבר הקשה והמרתיע ביותר. שינוי, התחדשות, צמיחה, גילוי והפתעה - יוצרים בנו פחד מהלא-נודע. אבל אצל כל אחד הלא-נודע שונה. אצל הגבר הנשי והאישה הנשית - גבריות היא הלא-נודע, ולכן היא יוצרת בהם פחד. אצל הגבר הגברי והאישה הגברית - דווקא נשיות היא הלא-נודע והלא מוכר, ולכן אצלם נשיות היא זו שיוצרת פחד. אם לא נקבל את הפחד כחלק מהחיים, ואם לא נפעל כדי לעורר את המחצית שעליה ויתרנו, לעולם לא נוכל להשתנות באמת. לא נוכל לשוב אל האיחוד הפנימי, ובעקבותיו - לאיחוד הזוגי.

התיקון הפנימי והחתימה לשלמות הם הייעוד שלנו בעולם הזה

באנו לעולם כדי לבצע תיקון פנימי. הייעוד של כל אחד הוא לבצע את התיקון הפרטי שלו. לשם כך הגענו לכאן, לשם כך קיבלנו חיים. יש לנו את כול החיים כאן, בכדור הארץ, כדי לבצע את התיקון הזה, ואם נברח וננסה להימנע מכך כל חייו - ממילא נשוב לכאן פעם נוספת, בגלגול הבא, כדי שנוכל להשלים את מה שהחסרנו.

הייעוד של כולנו הוא לשוב אל השלמות הפנימית שלנו וליצור אהבה אלכמית עם הנשמה התאומה שלנו. התיקון שלנו הוא לשוב לאחדות הפנימית, לחזור הביתה אל האלכימיה שבתוכנו. לגבר הגברי ולאישה הגברית משמעות התיקון היא להיות נשיים. לפעול בניגוד להרגל של שנים ולעבור לצד השני על עצמם. לגבר הנשי ולאישה הנשית משמעות התיקון היא להפנים את השקפת העולם הגברית, שכה זרה להם. וכך, בסופו של דבר - כולנו נגיע לאותה הנקודה ולאותו המצב - לשלמות פנימית מאוחדת של הצד הגברי והנשי שבתוכנו.

2. אם נבנה הרגל הפוך, נוכל סוף-סוף לשוב לשלמות הפנימית

ההרגל הטבוע בנו גורם לנו להיות חסומים רק בצד אחד של עצמנו

ברגע שיצרנו פיצול בשלמות שלנו, יצרנו גם את ההרגל, את הקיבעון. כשוויתרנו על זכות הבחירה שלנו - יצרנו את הרגל חיינו. ההרגל הוא זה החוסם אותנו בצד אחד של עצמנו: או גבריים או נשיים. ההרגל הזה הוא הרגל של שנים, ולכן הוא טבוע בנו עמוק עמוק בפנים. ההרגל הזה הוא השולט בחיינו, כי הוא זה היוצר אצלנו דפוסי תגובה קבועים. ההרגל הזה גורם לנו להגיב למצבים שונים באותה הצורה: או רק בגישה הגברית או רק בגישה הנשית. בכל צעד או שעל שבהם הלכנו נוכל לראות את עקבותיו של ההרגל. הוא מלווה אותנו רוב חיינו כצל נסתר. הוא שב ומופיע מתוך התת-מודע שלנו בכל פעם שאנו עומדים לעשות צעד אחר, שונה. בכל פעם, שאנו רוצים להשתנות, הוא פורץ אל התודעה שלנו ומנסה לעצור אותנו.

להרגל הזה יש אלף פרצופים, ואין-סוף תירוצים. הוא ישכנע אותנו בכל צורה אפשרית מדוע לא להשתנות, כי מבחינתו שינוי הוא מוות. כל פריצה של תבנית התגובה הקבועה שלנו ממיתה עוד חלק מההרגל, וההרגל הזה אינו רוצה למות. אל תטעו, להרגל הזה יש חיים משלו. הוא רואה את עצמו כבעלים שלנו. הוא אינו מוכן לוותר על השליטה בנו. כל עוד הוא חי - הוא יגרום לנו למות מבפנים. ההרגל הזה מייצג את ה"גורל", את חוסר השליטה ואת חוסר המודעות. ההרגל הזה מעדיף שנישאר ישנים, שלא נפקח עיניים, שלא ניקח מידי את השליטה בחיינו.

אם נבחר ליצור בנו הרגל חדש והפוך - נשוב סוף-סוף לשלמות ולחופש

כדי להשתחרר מאחיזתו של ההרגל - עלינו ליצור בתוכנו הרגל הפוך. אם עד היום היינו גברים נשיים או נשים נשיות - מעתה עלינו לבנות הרגל הפוך ולהיות גבריים. במקום ההרגל להגיב באופן נשי, עלינו להרגיל את עצמנו להגיב באופן גברי. לעומת זאת אם עד היום היינו גברים גבריים או נשים גבריות - עכשיו עלינו לבנות בתוכנו הרגל הפוך ולהיות נשיים. עלינו להחליף בהדרגה את ההרגל להגיב באופן גברי, ולהתחיל להגיב באופן נשי.

כשאנו יוצרים הרגל הפוך, אנו משתחררים בהדרגה מאחיזתו של ההרגל ה"טבעי" שלנו. כשאנו מפנימים התנהגות ש"זרה" לנו, אנו מעוררים את המחצית האבודה שלנו. המחצית הזאת "זרה" לנו, כי איננו רגילים להיות בה. ההרגל מנע מאתנו מלחוות אותה כל חייו. אבל עכשיו, כשאנו משתחררים מאחיזתו החזקה, נפתחת בפנינו הדרך לחוות את עצמנו בשלמותנו. כשאנו פוסעים צעד אחר צעד אל הלא-נודע ואל ה"זר" - החסימה הפנימית מתחילה להתפורר, ואנו נכנסים לעולם חדש, לחצי השני של עצמנו. אנחנו מגלים את עצמנו, את השלמות שלנו, את אותה המחצית, שמצד אחד פחדנו שאינה קיימת, אך מצד שני תמיד קיוונו בתוך תוכנו שהיא חלק מעצמנו. ובכך, עכשיו הגיע הזמן לגלות אותה.

האישה הנשית צריכה להפוך למובילה

אם עד היום היית אישה נשית; אם עד היום דאגת לרצות את בן זוגך, התביישת לומר, התביישת לבקש, פחדת להעמיד את עצמך שם; אם עד היום נתת לצרכים שלו לבוא לפני הצרכים שלך; אם עד היום פחדת להגיד לו גם "לא" - היית צמודה לקוטב הנשי הקיים בך, ועתה זה ישתנה. כדי לנוע לעבר הקוטב הגברי שלך, עליך להיות הפעם מעליו - לא מתחתיו, כפי שהיית עד היום. לכן מעכשיו העמיד את הצרכים שלך לפני הצרכים שלו. קודם את, רק אחר כך הוא. מעכשיו את קובעת, את מחליטה, את יוזמת. החזירי לעצמך את כבודך האבוד, את עובדת קיומך מולו. מעכשיו תחוי את הצד הכובש והאקטיבי הקיים בך. סוף-סוף יש לך את ההזדמנות להיות המובילה. זה הזמן שלך ללמוד להיות גברית.

הגבר הגברי צריך להיות כנוע

אם עד היום היית גבר גברי; אם לא ידעת להתחשב בה; אם תמיד הפגנת את העליונות שלך, ולא נתת לה אפילו פתח כדי להגיע אליך; אם תמיד שמרת על איפוק ועל קור רוח; אם תמיד חשבת ולא הרגשת, כל הזמן הזה נצמדת לקוטב הגברי שבך, אך הפעם אתה יכולה להשתנות. כדי לנוע לכיוון הצד הנשי שבך, עליך להיות הפעם מתחתיה - לא מעליה, כפי שהיית עד היום. לכן הפעם תלמד להיות עדין, תלמד להתחשב גם בה. הפעם תלמד לבטא את הרגשות שלך, תלמד לכבד גם אותה. הפעם תתייחס אליה כאל אדם בעל רגשות. יותר מזה - הפעם תאפשר לה להפגין את הכוח שלה, את הנחישות שלה, את החכמה שלה. הפעם היא תהיה מעליך, ואתה תיתן לזה לקרות. זה לא יהיה לך קל, אבל תיתן לה לשלוט בך. אל תיתן לאגו שלך לעצור אותך, אל תיתן לכבוד העצמי שלך למנוע ממך לעשות את זה. אל תתנגד ואל תיבהל - דבר רע לא יאונה לך, להפך. נכון, האגו שלך ייפגע, הכבוד שהיית רגיל אליו יילקח ממך, אבל אתה לא תיפגע. הכבוד והאגו המזויפים הם שייפגעו, וכך זה צריך להיות כדי שתהיה אדם שלם, אבל אתה עצמך לא תיפגע. חשוב שתזכור זאת. רק אם תזכור את זה, תוכל לתת

לעצמך את ההזדמנות לחוות את הצד הרגשי, הנשי והיצירתי, את הצד שבו היא הייתה כל הזמן - רק כך תוכל להבין אותה ואת עצמך באופן שלם. תוכל לחוות את הצד העדין, הרגיש, המקבל והמתחשב שקיים בך. זה הזמן שלך ללמוד כיצד להיות נשי.

האישה הגברית צריכה להיות מובלת

אם עד היום היית אישה גברית; אם תמיד היית היוזמת, ולא מצאת גבר שידע לנהל אותך; אם תמיד חשת מתוסכלת מהכוח שלך, כי כל הגברים פחדו ממך, ואת נותרת ללא החיבוק, ללא החום, שלמעשה חיפשת תמיד; אם תמיד הפגנת כוח ועוצמה כלפי גברים, את נצמדת אל הקוטב הגברי שלך, אבל עכשיו את יכולה להשתנות. כדי להגיע לקוטב הנשי שלך, עליך להיות הפעם מתחת לגבר - לא מעליו, כפי שהיית עד היום. מעכשיו תני לעצמך להיות דווקא חלשה, להיות נכבשת, להיות אישה. תני לגבר שלך לשלוט בך, אל תתנגדי לתהליך הזה - כך תלמדי מהי התמסרות מוחלטת. לכי עם הרכות שבך עד הסוף. תני לזה לקרות, אל תעצרי ואל תילחמי - פשוט תוותרי. תהיי מה שלא נתת לעצמך כל השנים. אפשרי לעצמך לנוח, הפסיקי לעמוד על המשמר כל הזמן. תני לו לנהל את ההצגה, כי מעכשיו את תהיי בתפקיד האישה הנשית והרכה. יש לך את ההזדמנות המיוחדת לחוות את הצד הכנוע והנכבש שקיים בך, את הצד הפאסיבי שרוצה שיובילו אותו. יש לך הזדמנות לחוות את הצד הרגיש, המתחשב והמעניק שקיים בך ורוצה לצאת החוצה. זה הזמן שלך ללמוד לקבל את הכוח הנשי שבך.

הגבר הנשי צריך להיות יוזם

אם עד היום היית גבר נשי; אם לא הגשמת אתה את מה שתמיד רצית; אם פחדת לעשות את זה שמא היא תיפגע, כי פחדת שתכאיב לה, שזה יבריח אותה ממך, שהיא תשנא אותך; אם נסוגות תמיד מפני הכוח שלה; אם הערצת אותה במקום להכיר אותה; אם בתוך עצמך פחדת ממנה במקום להיות שווה לה, אתה נצמדת לקוטב הנשי שקיים בך, אבל מעכשיו הכול יכול להשתנות. אם אתה רוצה להגיע לקוטב הגברי שלך, עליך להיות הפעם מעליה - לא מתחתיה, כפי שהיית עד היום. יש לך את ההזדמנות לעשות את מה שחלמת תמיד, אך לא העזת. נכון - זה דבר מפחיד מאוד, לכן אל תאפשר לרגשות שלך לעצור אותך. תעשה את מה שמזמן כבר רצית לעשות, ואל תעצור. הפעם יש לך אפשרות להפסיק לפחד ולהתחיל להגשים. תן לעצמך לחוות את הצד הגברי שקיים בך, את הצד היוזם, המחליט, הנחוש. אתה מסוגל להיות גברי, להיות כל כולך גבר, כי זה קיים בך, ואתה מנעת את זה מעצמך עד עכשיו. זה הזמן שלך ללמוד לקבל את הכוח הגברי שבך.

התיקון הפנימי שלנו יתרחש כשנעבור לצד השני של עצמנו

כשאנו עוברים לצד השני של עצמנו, בין שזו גבריות ובין שזו נשיות, מתרחש נס - והנס הזה נקרא איחוד ושלמות פנימית, או במילה אחת: אלכימיה. בכל פעם שאנו נעים עמוק יותר אל המחצית האבודה שלנו - מתרחש נס, מתרחש איחוד פנימי. וכל איחוד כזה טומן בחובו תחושת גן עדן ממכרת. כל איחוד פנימי יביא עמו תוצאות מופלאות בשבילנו: גילוי, הפתעה, כוח, שליטה, אושר, אהבה, שלווה, אחדות והרמוניה.

התיקון הפנימי הזה הוא הייעוד שלנו כאן. בדיוק לשם כך הגענו לכאן. בכל פעם שאנו נשארים חסומים - אנו חווים עוד קצת גיהנום. בכל פעם שאנו נעים לעבר הצד השני של עצמנו - אנו חווים עוד טיפת גן עדן. אם אנו נשארים כפי שאנו ולא משתנים - הגיהנום הפנימי צובר כוח. ככל שאנו משתנים - אנו פוסעים צעד נוסף לתוך גן העדן. גן העדן אינו תוצאה של "מעשים טובים". גן העדן הוא תוצאה של תיקון, של מאמץ, של התגברות על הקושי שמציב לנו ההרגל, של פריצה מבעד לחומה נוספת בשרשרת החומות שמעמיד לפנינו ההרגל. גן העדן הוא תוצאה של שינוי עצמנו.

3. שלמות פנימית היא צעד ראשון **בדרך לאהבה אלכימית**

כל עוד היינו חצויים - הזוגיות שלנו הייתה חצויה

כל זמן שהיינו חצויים ומפוצלים, לא היינו מסוגלים ליצור זוגיות שלמה. הזוגיות שיצרנו הייתה תמיד זוגיות, המבוססת על רעיון ההשלמה ולא על רעיון השלמות. השלמנו את החוסר הפנימי שהיה קיים בנו באמצעות בני זוגנו ולא מתוכנו - וכך נשארנו חצויים.

בזוגיות חצויה - אנחנו נשארים חצויים. בזוגיות חצויה - לא מתרחש שינוי פנימי. יחד עם זאת, זוגיות חצויה יוצרת בתוכנו אשליה של שלמות. כשאנו מרגישים שאנו נוגעים במחצית האבודה שלנו באמצעות בני זוגנו, אנו מתמלאים אושר ושמחה. זוגיות חצויה מעניקה לנו את המחצית האבודה, אך היא מעניקה לנו אותה מבחוץ ולא מבפנים, ולכן היא יוצרת בנו רק תחושה מדומה של שלמות.

זוגיות שלמה היא תוצאה של חופש בחירה ולא של הרגל

זוגיות חצויה היא תוצאה של הרגל. זוגיות שלמה היא תוצאה של חופש בחירה. ההרגל ממית במשך הזמן לא רק אותנו, אלא גם את האהבה ואת הזוגיות שלנו, כיוון שאנחנו יוצרים מערכת יחסים המבוססת על תלות הדדית - הגבר זקוק למחצית של האישה כדי להרגיש שלם, והאישה זקוקה למחצית של הגבר כדי להרגיש שלמה. בזוגיות חצויה הגבר והאישה לופתים זה את זה בחיבוק דוב, שניהם כבולים זה לזה. לכן הם פוחדים לנתק את החיבוק, כי ללא החיבוק הגבר והאישה יחוו שוב את חוסר השלמות שלהם. לעומת זאת בזוגיות שלמה יש לכל אחד מבני הזוג את חופש הבחירה. אין צורך להיתלות ולהיצמד, כי כל אחד מבני הזוג הוא שלם בפני עצמו - לא רק בחוץ, הודות לזוגיות - אלא גם בפנים.

לכן אם אנחנו יוצרים זוגיות המבוססת על השלמה ולא על שלמות, אם אנו פוחדים משינוי ומעדיפים את ההרגל - הזוגיות שאנו יוצרים לעולם תהיה זמנית. האהבה שאנו חשים היא אשליה. היא אשליה, כיוון שהיא נובעת מבחוף ולא מבפנים. אינך יכול לאהוב אחרים באופן שלם - כשעדיין לא הצלחת לאהוב באופן שלם את עצמך. לכן זוגיות חצויה סופה להתפורר ולהיכשל. לעומת זאת אם אנו מחליטים להשתנות ולהשתמש בחופש הבחירה שלנו; אם אנו יוצרים הרגל הפוך להרגל ה"טבעי" שלנו - אנו יוצרים בסיס יציב ואיתן לזוגיות שלנו. אנו מבטאים אהבה שלמה ולא אהבה חצויה, כי האהבה שאנו חשים באה מבפנים ולא מבחוץ. כשאנו הופכים לשלמים - האהבה שלנו היא שלמה ואמיתית, זו משמעות האהבה האלכימית. אהבה אלכימית היא אהבה שלמה ופנימית. היא תוצאה של שלמות פנימית ולא של השלמה חיצונית. אהבה אלכימית מסוגלת ליצור זוגיות שתתקיים לנצח. היא מסוגלת להתפתח, להתחזק ולהעמיק במשך הזמן יותר ויותר. לא רק שהזמן אינו פוגע בה - הוא מיטיב עמה. כמו יין המשתבח עם השנים - כך גם אהבה אלכימית. אהבה שלמה ופנימית הולכת ומתעצמת עם השנים במסע מדהים של גילוי הדדי.

השיבה אל השלמות הפנימית היא המפתח ליצירת זוגיות שלמה ודינמית

התופעה המדהימה ביותר בתהליך האיחוד והתיקון הפנימי - היא חילוף התפקידים. במקום שכל אחד מבני הזוג יישאר כפי שהוא, הופכת הזוגיות למנוף לתהליך של תיקון הדדי ושינוי הדדי. זוגיות יכולה להפוך לנס, אם יודעים להשתמש בה נכון. אם אתם מחליפים תפקידים, אינכם משנים רק את עצמכם - אתם עוזרים גם לבני זוגכם לשנות את עצמם. למשל, גבר נשי יוצר זוגיות עם אישה גברית. אם הוא משתנה והופך לגבר גברי, הוא לא רק מבצע את התיקון שלו, אלא הוא עוזר לבת זוגו להפוך לאישה נשית. בשינוי שלו הוא משנה גם

אותה - מבפנים. לכן אל תניחו לזוגיות שלכם לרדת לטמיון. הפכו אותה למנוף של שינוי פנימי הדדי.

אם קיימות הבנה והסכמה בין בני הזוג, אם ישנה מחויבות לשינוי - אפשר ליצור זוגיות שלמה ודינמית. בזוגיות כזאת כל יום הוא יום חדש, כיוון שכל יום צופן בחובו שינוי נוסף וחדש. כל יום הגבר הנשי הופך לגברי יותר - וכך כל יום האישה הגברית הופכת לנשית יותר. הגבר הגברי הופך לנשי יותר - והאישה הנשית הופכת לגברית יותר. התהליך ההדדי הזה מביא לאושר הדדי. הוא גורם איחוד כפול - פנימי וחיצוני. כל אחד מהם יוצר איחוד בתוכו - ועקב זאת נוצר איחוד בין שניהם. אהבה אלכیمیית היא תוצאה של איחוד פנימי אמיתי, איחוד חזק ובעל עוצמה מופלאה ואדירה, איחוד בכל המישורים - הרוחני, הנפשי, הרגשי והפיסי. זוגיות שלמה ודינמית היא זוגיות של שינוי פנימי תמידי. לכן ככל שהתיקון הפנימי מעמיק - כך מעמיקים האהבה והאיחוד הזוגי בין שני בני הזוג.

פרק 4

חומר למחשבה

1. תשובות לשאלותיכם

שאלה: איך אני יודע אם אני גבר נשי או גבר גברי?

תשובה: תבדוק את עצמך לפי הגישה שלך, לא לפי מעשיך. אל תסתכל רק במה שאתה עושה - תסתכל יותר איך אתה עושה זאת. תבדוק אילו מחשבות עוברות בראשך כשאתה עם נשים. מה שקובע יותר זה ה"איך" ולא ה"מה"; מה שחשוב יותר זה איך אמרת ולא מה אמרת. לא משנה מה אתה אומר או מחליט, השאלה היא איך אתה מחליט. אם אתה מחליט בעניינים זוגיים במהירות, בנחישות, מתוך יזמה ועצמאות - זה מעיד על הגישה הגברית שלך. אם אתה מהסס, מתלבט, פוחד, מתייעץ, דוחה את ההחלטה עד לרגע האחרון - הרי שזה מעיד על הגישה הנשית שלך.

עליך לשאול את עצמך - מה קשה לך יותר, מה טבעי לך פחות - להיות נשי עם נשים או גברי עם נשים? מה שקל לך יותר - זה אתה. מה שקשה לך יותר - זה בדיוק התיקון שלך.

שאלה: ישנם גברים שאֵתם אני מרגישה גברית, ועם גברים אחרים אני מרגישה נשית. איך אוכל להגדיר את עצמי, האם אני אישה גברית או אישה נשית?

תשובה: כרגע את גם נשית וגם גברית. אבל כדי שתביני מה המשמעות של המצב שלך, עלייך תחילה לדעת מאיפה באת ולאן את יכולה להגיע. ישנם שלושה שלבים בדרך לשלמות. השלב הראשון הוא השלב המפוצל ביותר. אלה אנשים שעדיין לא החלו בתהליך התיקון. הם חסומים בתוך עצמם באותו קוטב שהם מכירים, ובכל קשר שהם יוצרים הם מתפקדים רק על-פי אותו הקוטב. אם מדובר בנשים גבריות, הן תמיד יוצרות מערכות יחסים המבוססות על הגבריות שלהן. הן תמיד תימשכנה רק לגברים נשיים. אם הן נשים נשיות - הן תמיד יוצרות קשר עם גברים גבריים.

השלב השני בתהליך החזרה לשלמות הוא שלב הביניים. אלה אנשים שהחלו בתהליך התיקון, אך עדיין לא הפנימו אותו ממש. לכן יש קשרים שבהם הם יפעלו על-פי הגישה הגברית, וקשרים אחרים שבהם הם יתפקדו כנשיים. אם הן נשים גבריות, הן בדרך-כלל יוצרות מערכות יחסים, המבוססות על הגבריות שלהן. אבל במקרים מסוימים הן יעזו וייכנסו למערכת יחסים הפוכה, שבה הן יבטאו את הנשיות שלהן. רוב הגברים שלהן יהיו גברים נשיים. מיעוטם - גברים גבריים.

השלב השלישי הוא שלב השלמות. אנשים, הנמצאים בשלב הזה, נמצאים בעיצומו של תהליך התיקון. הם כמעט תמיד יוצרים קשרים עם בני זוג זהים. למשל, אם מדובר בנשים גבריות, רוב הקשרים שהן יוצרות הם דווקא קשרים עם גברים גבריים, ומיעוטם - עם גברים נשיים. ברוב הקשרים שלהן הן מעיזות לבטא את הצד הנשי שלהן, ורק במיעוטם - את הצד ה"טבעי" הגברי שלהן.

את נמצאת כרגע בשלב הביניים. את יוצרת מערכות יחסים גם עם גברים נשיים וגם עם גברים גבריים. אם תבדקי היטב, תראי שאחת הקבוצות הללו גדולה יותר. לפי הקבוצה הגדולה יותר, את יודעת לאיזה כיוון עלייך לתקן את עצמך; לכיוון הגברי או לכיוון הנשי. אם רוב הקשרים החשובים שלך היו עם גברים נשיים - את אישה גברית בעלת נטיות נשיות, לכן עלייך לנוע עוד לכיוון הצד הנשי והרך שלך. אם רוב הקשרים המשמעותיים שלך היו עם גברים גבריים - את אישה נשית בעלת נטיות גבריות, לכן עלייך להמשיך לנוע לכיוון הצד הגברי והמוביל שלך. וזכרי, שלב הביניים הוא שלב זמני בדרך לשלמות שלך. המטרה שלך היא לבטא בו-זמנית גבריות ונשיות - עם אותו הגבר. כשתהליך התיקון שלך יבשיל, תוכלי להיות בו-זמנית נשית וגברית עם גבר אחד.

שאלה: אני גבר נשי הנמצא במערכת יחסים עם אישה גברית ודומיננטית. לפעמים אני מרגיש שאני מצליח "לאחוז במושכות" ולהוביל אותה. האם זה אומר שאני גם גברי וגם נשי?

תשובה: אתה עדיין נמצא בשלב הביניים, כי רוב הזמן אתה פועל באופן "טבעי", על-פי ההרגל הנשי שלך. אתה צריך לבטא יותר את הגבריות שלך - זה תהליך התיקון שלך. הדבר הטוב ביותר שאתה יכול לעשות הוא לשתף את בת זוגך בתהליך שלך. אם היא תבין, שהתיקון שלך הוא גם התיקון שלה -

תוכלו שניכם לפרוץ ולהתקדם מהר יותר. אם היא תבין שהתיקון שלה הוא להיות נשית, והיא לא תפחד לבטא את הנשיות הזאת, לך יהיה קל יותר לבטא את הגבריות שלך, ושניכם תעלו על מסלול האחדות והאיחוד.

אל תנסה לאחוז במושכות רק לפעמים. אחוז במושכות - תמיד. זה התיקון שלך. אם אתה "קצת" גברי - אינך גברי כפי שאתה יכול להיות. אם אתה קצת גברי, תסתכל על איזו מידה של גבריות אתה עדיין מוותר. זכור, נשארה לך עוד אינ-סוף גבריות שלא מימשת. עליך לחיות את החיים שלך, ובאמצעותם לחוות יותר ויותר את הצד הגברי הבלתי נגמר שקיים בך. אל תסתפק בפירורים, בפיסות קטנות מהגבריות המודחקת שלך. נסה לבלוע את החיים, לבלוע את הגבריות השלמה הקיימת בתוכך.

שאלה: אני אישה גברית. בתקופה האחרונה הצלחתי סוף-סוף ליצור מערכת יחסים, שבה אני מבטאת את הצד הנשי שלי, והגבר שלי מבטא את הצד הגברי שלו. מתי אגיע לשלב, שבו אהיה בו-זמנית - גם נשית וגם גברית?

תשובה: את עלית על המסלול. עכשיו את צריכה להתחיל ללכת, והדרך הזאת היא אינ-סופית. היא אינה נגמרת לעולם. אם את אישה גברית, הגבריות מתבטאת אצלך באופן טבעי. לכן אינך צריכה לדאוג כלל לגבריות שלך, כי הגבריות שלך נמצאת אִתך כל הזמן. הגבריות היא הצל שלך, ולכן היא תתבטא בכל פעולה שאת עושה. הבעיה שלך היא הנשיות שלך, כי שם את חסומה, שם אינך מתבטאת כל הזמן אלא רק לעתים רחוקות ביותר. לכן בכל פעם שאת פורצת גבול חדש ביכולת הביטוי הנשי שלך - את נוגעת בו-זמנית בגבריות ובנשיות שלך - כשלמות. אבל הרגע הזה אינו נצחי, הוא זמני, כיוון שהצד הנשי שלך הוא אינ-סופי. את חייבת להמשיך ולפרוץ עוד גבול ולעבור עוד משוכה בתוך הממד הנשי האינ-סופי שלך. בכל פעם שתפרצי גבול נשי - הפרס שלך יהיה שלמות. בכל פעם שתתקדמי עוד צעד לכיוון הנשיות שלך - את תגיעי בשלום. בכל פעם שתגדילי את יכולת הביטוי הנשית שלך - תגדילי באותו האופן גם את יכולת הביטוי הגברית שלך. כך תהפכי לאדם עמוק יותר ויותר, ותנועי עוד ועוד לתוך השלמות האינ-סופית שלך.

שאלה: מדוע עליי להמשיך ללא סוף את התיקון הפנימי שלי. מדוע התיקון הזה הוא אינ-סופי?

תשובה: את איין-סופית - לכן המסע שלך חייב להיות איין-סופי, כי את נעה לתוך עצמך. היקום הוא איין-סופי, לכן המסע אליו הוא איין-סופי. איין-סופיות היא המהות של היקום - לכן איין-סופיות היא המהות של המסע לתוך היקום. גם את איין-סופית כמו היקום, לכן המהות של התיקון שלך היא איין-סופית. האיין-סופיות הזאת היא המפתח להצלחת הזוגיות שלך. אם ייעצר המסע - תתפרק הזוגיות שלך. המסע שלך חייב להימשך כל הזמן - ולא, ייעלם המסתורין של הזוגיות. כשהחידוש והשינוי נעלמים החיים הופכים שוב לשגרה. המסתורין הוא הסיבה שאנשים יוצאים יחד למסע זוגי. אם המסתורין נעלם - המסע נפסק והזוגיות מתפוררת.

אם את מפסיקה לנשום - את תמותי. אם את מפסיקה לתקן את עצמך - את ממיתה את עצמך ועקב כך גם את הזוגיות שלך. המסתורין חיוני לזוגיות כמו החמצן לגוף. ללא חמצן אין חיים. ללא מסתורין - אין זוגיות. המסתורין הוא אותו הממד האיין-סופי, הממתיך שתגלי אותו מתוכך. אם את רוצה לעצור, לא רק שאת מפסיקה לנוע קדימה אל החיים ואל המסתורין - את מתחילה לנוע אחורה אל המוות, אל ההתפוררות. לכן אם תפסיקי להשתנות - יסבלו החיים הזוגיים שלך מירידות ומעליות. לעומת זאת אם תשתני כל הזמן - החיים הזוגיים שלך לא יהיו בנויים מירידות ומעליות. החיים הזוגיים שלך יהיו צמיחה מתמשכת. כל שינוי, כל פריצת גבול שאת עושה בתוכך, גורמים לך ולזוגיות שלך לצמוח. אם את מפסיקה להשתנות - את והזוגיות שלך תתחילו לנבול.

שאלה: אנחנו בני זוג. איננו יודעים מי הגברי ומי הנשי שבינינו. האם יש לך דרך, שבאמצעותה נדע מה התפקיד שכל אחד מאתנו ממלא בזוגיות הזאת?

תשובה: גבריות ונשיות הן תופעות עמוקות, היורדות עד לשורש הנשמה שלכם, כי גבריות ונשיות הן תופעות איין-סופיות. אם אינכם יודעים מי הגברי ומי הנשי - עליכם לחפש את שורש הפיצול ביניכם הרבה יותר עמוק מהמקום שבו אתם מסתכלים. אתם מסתכלים בגזע - לא בשורשים, לכן עדיין אינכם רואים את הפיצול. אם תסתכלו בשורש, תבחינו בפיצול שלכם.

יחסי מין הם מקום טוב לבדוק מי גברי ומי נשי. בדקו בתוך עצמכם: מי השולט בתכיפות יחסי המין? מי מחליט בדרך-כלל אם לקיים יחסי מין אם לאו? מי מוביל את ההתרחשויות המיניות? מי קובע את התנוחות, ומי מתנגד לתנוחות מסוימות? להיות נשי ביחסי מין פירושו להיות מוכן להתמסר לבן

הזוג או לבת הזוג, כלומר להיות מוכנים בלב שלם לשמש כלי לבן הזוג או לבת הזוג, ולהגשים בשבילם כל פנטזיה שהם מנסים לממש. להיות גברי במיניות פירושו - לממש את הפנטזיות הקיימות בראשך באמצעות בן זוגך או בת זוגך, ללא עכבות, ללא חשש וללא גבולות. אחד מכם - זה המוביל את יחסי המין, זה המכתיב מתי הם יתרחשו ומתי לא, זה היוצר גבולות למין שלכם - הוא הגברי. השני - הוא הנשי.

שאלה: כשאני יוצא בפעם הראשונה עם בחורה, האם כבר אז אני מסוגל לדעת אם אני גברי או נשי אֵתה?

תשובה: כן, אתה יכול. עליך רק לשים לב לתחושותיך הפנימיות. אם היא מוצאת חן בעיניך מאוד, אם היא יפה ומושכת בעיניך, אם אתה מנסה להרשים אותה, אם אתה מתרגש, אם אתה חושש לומר לה דברים שהיא לא תאהב לשמוע, אם אתה מרגיש צורך לרצות אותה, אם אתה שואל את עצמך: "האם היא רוצה אותי?", אם אתה ממוקד בה, אם אתה חש נחות וחלש לידה - אז כבר בפגישה הראשונה אתה הנשי והיא הגברית. לעומת זאת אם אינך נלהב ממנה או מהמראה שלה, אם אתה מתנהג באופן טבעי כהרגלך, אם אינך מנסה להרשים אותה, אם אתה מבטא את דעותיך ללא חשש ואינך משתדל כלל לומר דברים שאתה יודע שירצו אותה, אם אתה רגוע ואינך שוכח את עצמך, אם את חש שהיא רוצה אותך, אם אתה ממוקד בעצמך, אם אתה מרגיש חזק ושולט לידה - אז אתה הגברי והיא הנשית.

שאלה: כשאני מנסה לעורר בתוכי את המחצית השנייה שלי, אני מרגיש שאני צריך לעשות סיבוב של 180 מעלות. האם זו הדרך הנכונה לבצע את התיקון?

תשובה: אל תהיה טכני - היה איכותי. מטרת התיקון שלך היא לעורר את המחצית השנייה שלך. אם ברצונך להצליח בכך, עליך להימנע משני דברים: ראשית אל תמשיך להיצמד אל אותה המחצית שאליה נצמדת כל חיך. שנית אל תפגין את המחצית החדשה שאליה אתה נע ואל תנופף בה. עליך להיות טבעי ונייטרלי לחלוטין. תן לשני הצדדים לנבוע ממך יחד, תן להם להתמוסס זה בזה. אל תיצמד לאף אחד מהם - אל תפגין אף אחד מהם ואל תתרכב בהם. פשוט הנח להם לצאת ממך באופן טבעי ומשחרר.

כשאתה נמצא בתהליך התיקון, המחצית השנייה שלך מתעוררת מתוכך באופן ספונטני. אם היית כל חיך גבר נשי, פתאום "ייפלטו" לך משפטים

גבריים. תראה שאינך צריך לתכנן את השינוי מראש. כל שעליך לעשות הוא להיות קשוב לטרנספורמציה המתחוללת בתוכך. אם תתכנן - זה ייצור רושם מלאכותי, כי זה באמת יהיה מלאכותי. הגבריות שלך כבר נמצאת בתוכך. אינך צריך לתכנן אותה. אל תעצור אותה ואל תדחוף אותה החוצה בכוח. תן לה לזרום ממך בכוחות עצמה, ואל תתערב. תן לנשיות ולגבריות לצאת ממך בלי מאמץ, בלי כוח, בלי אובססיה, בלי תכנון או כוונה. הנח לשלמות שלך לזרום החוצה באופן משוחרר, ופשוט צפה בתוצאה. תופתע עד כמה זה קל כשלא מתכננים. דווקא כשאינך מתכנן - קורים לך הדברים הכי יפים, הכי שלמים. המשפטים היפים ביותר הם המשפטים הספונטניים שאתה אומר ברגע שהם חולפים לראשונה במוחך. אלה משפטים בתוליים, שלמים - הם עדיין לא הושחתו על-ידי החשיבה שלך, על-ידי האמונות שלך או על-ידי הפחדים שלך. הם יוצאים כפי שהם נוצרו - טהורים ושלמים. לכן תן לדברים לקרות מעצמם, בקצב הטבעי שלהם. אל תנסה לקצר תהליכים ואל תנסה לעצור תהליכים. אל תערב את עצמך בעניין. פשוט שב מהצד וצפה בעצמך. צפה בשלמות שלך.

שאלה: מדוע אינך מקנה לנו כלים ספציפיים לביצוע התיקון?

תשובה: הדרך שלי אינה יכולה להיות הדרך שלכם. אם אעניק לכם כלים ספציפיים זו תהיה, למעשה, כפייה של הדרך שלי. לכל אחד יש דרך ייחודית משלו לביצוע התיקון. התיקון עצמו משותף לכולנו. כל אחד אמור לבצע תיקון עצמי - תיקון נשי או תיקון גברי. אבל הדרך לעשות זאת שונה מאדם לאדם. כל אדם יכול למצוא רק את הדרך שלו. כל דרך אחרת לא תתאים לו, כי מעצם מהותו הוא מותאם רק לדרך שלו - לא לדרכם של אחרים.

משה, ישו, מוחמד, בודהא ואחרים נגעו באלוהים. הם הגיעו להארה בכוחות עצמם, בדרך שלהם. הדתות, שנוצרו בעקבות אנשים אלה, ניסו לגרום למיליוני אנשים לפסוע באותה הדרך שבה הלכו אנשים מוארים אלה. אבל הניסיון הזה הוא בלתי אפשרי, לכן דתות הן כישלון. דת יכולה להוות כלי עזר, אך היא לעולם אינה יכולה לשמש תחליף לדרך שלך. כל אחד מאתנו צריך לחפש את הדרך האישית שלו אל השלמות שלו, אל האלוהים הפנימי שלו. ברגע שאנו מחקים דרך של מישהו אחר, אנו מחמיצים את עצמנו ולכן זה מלאכותי. לכאורה, זה נראה קל הרבה יותר לפסוע בדרך שבה מישהו אחר כבר הלך, כי זו דרך "בטוחה" שכבר נוסתה בהצלחה. למעשה, זה הכי קשה, כי עמוק בפנים איננו מסוגלים לעולם להיות מחויבים כלפי דרך של מישהו

אחר. אנו מתוכננים כך שנמצא רק את הדרך שלנו. לכן כשאנו פוסעים בדרכים אחרות, משהו בפנים מתנגד. משהו בתוכנו מתמרד. הצורך הייחודי הפנימי שלנו מזדעק, כי הוא רוצה להגיע לשלמות בכוחות עצמו. הוא רוצה לפסוע בדרך הייחודית שלו.

שאלה: אם טוב לי כפי שאני, מדוע עליי לתקן את עצמי?

תשובה: אם אינך מרגיש צורך, אל תשנה את עצמך. שינוי הוא תוצאה של רמת מודעות מסוימת. אם המודעות שלך עדיין אינה רואה את השלמות שלך, את היכולת שלך לעבור טרנספורמציה ולחוות את הצד השני של עצמך, סימן שאינך בשל לשינוי. לכן אם תעשה עכשיו שינוי - זה יהיה מלאכותי מאוד, מאוד לא אמיתי. אתה לא תבין באמת מה אתה עושה ולא תפיק מהמאמץ הזה תוצאות משמעותיות.

עליך להתמין עד שתהיה בשל לכך. אל תעשה שינויים בחיים רק מפני שאנשים אחרים עושים זאת. תעשה מה שאתה מרגיש שנכון בשבילך. ומה שנכון בשבילך עכשיו, זה כנראה להישאר מה שאתה - נשי או גברי. אינך בשל לקפיצה, למעבר. לכן - המתן. אין צורך שתיחפז. כל דבר בא ברגע הנכון ביותר. כשתהיה בשל, יתפתחו התנאים המתאימים לשינוי. אם אינך מוכן, השינוי שתנסה לעשות יהיה תיאורטי, הוא לא יהיה שינוי חווייתי, כי אינך בשל לחוויה הזאת.

שאלה: אני אישה גברית ודומיננטית מאוד, אבל אני נמשכת לגברים גבריים. איך אתה מסביר זאת?

תשובה: אם את אישה גברית - את מחפשת גברים גבריים, כי הם יעזרו לך לתקן את עצמך. אבל בפועל את נמשכת תמיד לגברים נשיים. צריך להבחין בין השלמה ובין שלמות. כיוון שאת אישה גברית - ברוב המקרים את נמשכת לגברים נשיים, כי לא נכנסת בכלל לשלמות שלך, לנשיות שלך. לכן נוסחת ההשלמה שלך יכולה להיות רק אחת - גבר נשי. מצד שני, אם את אישה גברית, הפנטזיה שלך היא להיות עם גבר גברי. את חולמת על גבר גברי ודומיננטי שידע לנהל אותך, שידע לשלוט בך, שיאפשר לך להיות פעם אחת גם נשית. את עייפה מלנהל את חייהם של גברייך. את רוצה משהו חדש, מסעיר, חזק, סוחף. עמוק בתוך לבך את יודעת שתוכלי למצוא תכונות כאלה רק בגבר גברי. אבל כדי להגיע למערכת יחסים עם גבר גברי מאוד, עלייך

לאפשר לעצמך להיות אישה נשית מאוד. עלייך להכין את עצמך לקראתו. אם תאפשרי לעצמך לבטא את הרגישות ואת החולשה שלך - תהיי בשלה למצוא גבר, שיבטא את הגבריות שלו אִתך, כי פינית בתוכך מקום לגבריות שלו. אם את ממשיכה לבטא רק את הגבריות שלך, את מאפשרת רק לגברים חלשים ונשיים להיכנס לחייך, כי הגבריות שלך כבר תפוסה על-ידך. רק כשאת מבטאת את הנשיות שלך, את יוצרת בתוכך מקום לגבר גברי, כי את השתנית ואינך תופסת עוד את המקום הגברי שבך. לכן ביום שתרשי לעצמך להיכנס למערכת יחסים עם גבר חזק ממך - ביום זה תיכנסי לעולם הנשי שבך ותעוררי את הצד הנשי שלך.

שאלה: אני אישה גברית הנותנת והמעניקה הרבה לבן זוגי. כיצד ייתכן שאני גם אישה גברית וגם אישה נותנת. האם אין בכך סתירה?

תשובה: אין זה משנה מה את עושה. השאלה היא שוב - איך את עושה. מה את חושבת כשאת פועלת. עלייך לבדוק את הגישה שלך לנתינה. אם את גברית - הגישה שלך לנתינה היא גברית; את נותנת כדי לקחת, אינך נותנת ומעניקה לגבר שלך ללא גבול, את נותנת לו כדי שהוא יתן לך. לעומת זאת אם היית אישה נשית, הנתינה שלך הייתה הופכת לנתינה ללא תנאי. כשאת נשית, את נותנת כי כך את מרגישה; אינך עסוקה בפנקסנות, אינך עושה חשבון, את נותנת בלי רצון לקבל מהגבר שלך דבר בחזרה, כי את נהנית מעצם הנתינה. אם הנתינה שלך גברית - אזי היא כוחנית. אם הנתינה שלך נשית - הרי שהיא נתינה מתוך התמסרות.

כאישה גברית, הנתינה שלך היא נתינה אִמהית. את נותנת לגבר שלך כדי לעצב אותו, כדי לשלוט בו, כדי "לטפח" את הילד הקטן שלך. את נותנת לו את מה שאת חושבת שהוא זקוק לו. כאישה נשית, הנתינה שלך יכולה להיות נתינה טהורה וילדותית. את נותנת לו רק את מה שהוא מבקש. את נותנת לו את מה שהוא רוצה, את מה שהוא חושב שיעשה לו טוב. בנתינה האִמהית שלך את קובעת בשבילו למה הוא זקוק, מה הוא מרגיש, ומה הוא צריך. את מתייחסת אליו כמו אל ילד שאינו יודע מה הוא רוצה, כי הנתינה שלך היא נתינה גברית. כל עוד לא שינית את הגישה שלך לנתינה - תישאר הנתינה שלך גברית. רק אם תבטאי את הצד הנשי שלך - תוכלי לתת לו כמו ילדה, לא כמו אימא.

שאלה: אני מאמין בתקשורת בין בני זוג. הרבה פעמים החברה שלי ואני מתווכחים במשך שעות, עד שאנחנו מגיעים לעמק השווה, ואז אנחנו

מתפייסים. הבעיה היחידה היא שהשיחות שלנו ארוכות מאוד. מדוע אי-אפשר להגיע לתוצאה הסופית מהר יותר?

תשובה: אם אתה מוצא את עצמך מדבר הרבה כדי להגיע לעיקר - אתה גבר נשי. גבר נשי מדבר הרבה - אך עושה מעט. ככל שאתה מדבר יותר - כך אתה עושה פחות. השיחות הארוכות שאתה מקיים הן המפלט שלך, הן הבריחה שלך מעשייה. במקום להשתמש באנרגיה שלך לשינוי ולעשייה, אתה מדבר. אתה פוחד לעשות, לשנות. זו כל המשמעות של תקשורת נשית.

כשיש חיבור ואיחוד פנימיים - אין צורך ביותר מדי דיבורים. לעומת זאת כשיש פיצול פנימי - גם שיחות אינן עוזרות בדרך-כלל. כשאוהבים - אין צורך בהרבה מילים - כי יש הבנה פנימית ועמוקה, שהיא הרבה מעבר למילים. כשרבים - יש צורך בהרבה מילים - וגם הן לא תמיד מחזירות אותך לאיחוד ולשלמות. השלמות שלך תהיה תוצאה של מעשים, של שינוי - לא של דיבורים. אם אתה רוצה להפוך לגבר גברי - תמקד את התקשורת שלך. הפוך אותה מתקשורת נשית לתקשורת גברית: דבר באופן תכליתי וקצר, אל תאריך במילים; אמור את מה שבאמת יש לך להגיד - וזהו. תגיד מה מפריע לך ותגיד מה בדיוק אתה רוצה שיהיה. תן עוצמה למילים שלך. עמוד מאחורי הדרישות שלך. אל תיסוג, אל תתפתל ואל תצטדק.

תקשורת גברית היא תקשורת המיועדת לבטא עוצמה וכוח. אינך משתמש בכוח שיש לך, לכן אתה מבזבז אנרגיה רבה כל-כך בשיחות ארוכות ומייגעות. אם תלמד להשתמש בתקשורת שלך נכון, תראה שככל שתדבר מעט יותר - כך תשיג הרבה יותר. התקשורת שלך צריכה להיות תוצאה ולא סיבה. אינך ממוקד בצרכים שלך. לכן התקשורת שלך היא תקשורת נשית - תקשורת מבובלת ולא ממוקדת. כשאתה מנהל את השיחות הארוכות הללו, אתה בעצם מנסה להבין את עצמך באמצעותן. אתה מנסה להבין באמצעות השיחות עם החברה שלך, מה בעצם אתה רוצה. לכן אל תחפש את התשובות שלך רק על-ידי תקשורת עם בת זוגך. אינך זקוק לה כדי להבין את עצמך. נסה לשוחח עם עצמך במקום לשוחח אֶתה. נסה להבין את עצמך לבד - אתה כבר ילד גדול. כשתגיע לתוצאות ולהחלטות - תביא אותן לבת זוגך, כך תוכל ליצור תקשורת גברית. אתה תלוי בה כי אינך מסוגל לנהל שיחה עם עצמך ולהגיע בסופה להחלטות ברורות. אם תדבר עם עצמך יותר - תדבר אֶתה פחות, ותשיג ממנה יותר. בגלל שאינך יודע או אינך מסוגל לומר את מה שאתה רוצה - אתה מייגע את שניכם בשיחות ארוכות. אם תדע מה אתה רוצה - תהיה ברור לה

ותהיה ברור לעצמך. הכול יהיה פשוט הרבה יותר. שניכם תשיגו יותר ותחסכו לעצמכם זמן יקר, כי אתה תבהיר לה מה אתה רוצה, והיא תדע מה אתה רוצה. זו כל המשמעות של תקשורת גברית.

שאלה: אני אישה גברית הרוצה לחוות את הצד הנשי שבי. אם בן הזוג הנשי שלי אינו מודע למסר המועבר בספר זה, איך אוכל לשנות את מערכת היחסים שלנו ללא שיתוף פעולה מצדו?

תשובה: הסכמה היא דבר טוב תמיד, אך היא איננה הכרחית. אינך זקוקה לשיתוף פעולה מלא מצד בן הזוג שלך כדי להתחיל בתהליך התיקון שלך. אין צורך בהסכמה שלו, כיוון שמדובר בחוקי טבע. שניכם מושפעים מאותו כוח - כוח האיזון של הטבע. הים אינו צריך לקבל את ההסכמה של הנהר לכך שהמים יזרמו אליו - אלה הם חוקי האיזון שבטבע. לכן גם את אינך זקוקה כרגע להסכמת בן זוגך, כדי שהוא ישתנה ויהפוך לגברי. ברגע שאת הופכת לים - הנהר זורם אלייך, כיוון שאת נמצאת במקום הנמוך ביותר. באותו האופן, אם את משתנה והופכת לנשית, באופן אוטומטי יהפוך הגבר שלך לגברי. זהו תהליך אוטומטי שמתרחש גם באופן לא מודע.

בכך שאת משתנה בפנים והופכת לאישה נשית - את הופכת אותו באופן אוטומטי לגבר גברי. אם הוא מסרב להתנהג כגברי - סימן שבמקום כלשהו את עדיין מסרבת להיות נשית. אם את הופכת לאישה נשית באופן מלא, שלם ומתמסר - הוא יהפוך אוטומטית לגבר גברי ללא כל התנגדות, כיוון שאתם בנויים כמשוואה. כשאת משנה את הצד שלך כמשוואה, גם הצד השני של המשוואה חייב להשתנות.

שאלה: מאז שאני זוכר את עצמי הייתי פאסיבי ונשי. זה מה שאני. אינני מרגיש שאני מדחיק בתוכי דבר, האין זה אפשרי שזה פשוט האופי שלי?

תשובה: ה"אופי" שלך זהה ל"טבע" שלך. זהו רק משחק מילים. אמנם נולדת פאסיבי ונשי, ולכן אינך מכיר אופי או טבע אחרים, אבל אין זאת אומרת שלא קיים בך האופי הנגדי - דהיינו, הטבע הגברי. אתה נולד עם שתי ידיים, אבל אם הורגלת כל חיך להשתמש רק ביד ימין - האם משמעות הדבר, שיד שמאל אינה קיימת? האם משמעות הדבר, שאין לך יכולת להפעיל את יד שמאל? בוודאי שלא. יש לך את היכולת הזאת, אלא שאתה מעדיף להפעיל רק את יד ימין, כי זה מה שאתה מכיר, ולזה אתה רגיל. אתה "אוהב" להיות נשי, כי

הפנמת את מערכת היחסים של ההורים שלך. אבא שלך היה נשי, ואימא שלך הייתה גברית. זו מערכת היחסים המוכרת לך ביותר. לכן זה מה שאתה "אוהב" - זה מה שאתה מגדיר כ"אופיי" הטבעי שלך. וזה נכון - כך עוצב האופי שלך, אבל זו אינה המהות שלך. שלמות היא המהות שלך. הוריקן דחפו אותך לקוטב הנשי שבך, וכך נוצר האופי שלך. אבל במהותך נולדת שלם - וכך נשארת תמיד. פשוט הפסקת להיות מודע לשלמות שלך.

אתה מבלבל בין האופי וההרגל הטבוע בך ובין המהות שלך. אם אתה רוצה זוגיות אמיתית עליך לשוב לשלמות שלך - כי זו המהות היחידה שלך. זה כמובן דורש מודעות ומאמץ, כיוון שבאופן טבעי אתה נוטה להיות פאסיבי. כדי להיות אקטיבי וגברי, תצטרך להתאמץ, להתמודד, להתגבר, לטעות ולנסות שוב - זו עבודה לא קלה להשתנות. לכן אתה מעדיף לקבל אישור לפאסיביות שלך - כדי שלא תצטרך להשקיע מאמץ. אבל בכך שאתה מעדיף נוחות - אתה ממית את עצמך. אתה מזניח את הדברים הבסיסיים ביותר בעצמך - את השלמות ואת העצמה האמיתית שלך. במקום זאת אתה מעדיף להישאר חצוי, להיות קרבן של ה"אופיי" שלך, וזה חבל כי אתה היחיד שמפסיד.

שאלה: אני בחורה גברית. אני נהנית מהשליטה שלי בגברים, ואין לי שום רצון לשנות זאת, כי זה נותן לי סיפוק רב - אני תמיד משיגה את מבוקשי. מדוע עליי להשתנות, שהרי לפי דבריך, עליי להיות כנועה ולספק את צורכי הגבר שלי. מה יצא לי מזה?

תשובה: אם אינך רוצה להשתנות - לא תוכלי להשתנות. כדי לרצות להשתנות, עלייך להבין מה האלטרנטיבה שלך. אם את עדיין מוצאת משמעות רק בגבריות שלך, סימן שאינך מבינה כלל את משמעות ההתמסרות שלך לגבר. שינוי בא כדי להוסיף ולא כדי לגרוע. הוא בא כדי להשלים אותך - לא לחצות אותך. הוא בא כדי להחזיר לך חלק מהאישיות שלך, את אותו החלק שאיבדת לפני שנים רבות. את חוששת שאם תהיי כנועה כלפי הגבר שלך, תיאלצי לוותר על הכוח שלך, אולם אין זה כך. העצמה השלמה שלך תבוא רק מתוך הנשיות שלך. כל עוד את נשארת גברית - את מחזיקה במחצית מהעצמה הפנימית שלך. אם תהפכי לאישה נשית - העצמה שלך תהיה כפולה.

את שואלת "מה יצא לי מזה שאשתנה?" , ואולם השאלה האמיתית שצריכה להישאל היא "מה אני מפסידה מכך שאני נשארת כפי שאני כרגע?" . אם את

אישה גברית - אינך מסוגלת להתאהב בגבר, כי אדם הנמצא רק בצד הגברי של עצמו לעולם אינו מסוגל להתאהב רגשית. רק אדם הנמצא בצד הנשי של עצמו מסוגל להתאהב רגשית, כיוון שהצד הנשי הוא הצד הרגשי, והצד הגברי הוא הצד השכלי. את אישה גברית, ולכן מערכות היחסים שאת יוצרת עם גברים, מבוססות על אהבה שכלית ולא על אהבה רגשית. באהבה שכלית יש סיפוק מהכוח, מהכיבוש ומהשליטה, אולם אין בה את הדבר העיקרי - אין בה רגש. רק באהבה רגשית את מסוגלת להרגיש סוף-סוף. באהבה שכלית את רק חושבת שאת מרגישה, אך למעשה אינך מרגישה דבר. אם את רוצה להמשיך לאהוב את הגברים שלך באמצעות השכל, סימן שאת פוחדת לאהוב דרך הלב. רק כשתגברי על הפחד שלך מהרגש של עצמך - תאפשרי לעצמך להתאהב רגשית בגבר.

את נמצאת בבועה השכלית שלך, ושואלת "מה יצא לי מזה?". זה דומה לאדם שחי כל חייו בכלא, ובגיל מופלג פותחים בפניו את השערים ואומרים לו: "צא לחופשי". והוא עונה: "לשם מה אני צריך את החופש? טוב לי כאן. אינני רוצה לצאת החוצה, כי מה יש בחוץ שאין לי פה?". אם לא תצאי לחופשי - לא תדעי לעולם מה הוא צופן לך. את כל-כך התרגלת לכולוב שבו את נמצאת, את כה מותנית לאהוב רק בצורה שכלית וגברית, שאינך מסוגלת לתפוס בכלל מה את מחמיצה. את מעדיפה - מתוך בורות - להסתפק בפירוורים, באהבה עם חוקים ועם גבולות, במקום לצלול אל החופש הרגשי, אל אהבה חסרת גבולות, אל ההתמזגות. זו משמעות האהבה הנשית שאת מפסידה.

שאלה: אני מרגישה כאישה גברית, אבל אבא שלי היה שתיין ואלים והשליט טרור בבית. הוא היה גברי מאוד, ואימא שלי הייתה נשית מאוד. כיצד אתה מסביר את העובדה שאני הפכתי לאישה גברית ולא לאישה נשית?

תשובה: את מבלבלת בין ההתנהגות של אביך ובין הגישה שלו. ההתנהגות האלימה של אביך היא גברית לכאורה, אבל הגישה שלו - השורש שממנו הוא בא - היא נשית מאוד. החברה נוהגת ליצור קשר בין אלימות לגבריות ובין עדינות לנשיות. למעשה - המצב האמיתי הפוך בדיוק. אלימות היא הכלי של החלשים, עדינות היא הכלי של החזקים. גבר נשי אינו מסוגל להיות תקיף, נחוש והחלטי עם נשים, כי הוא עדין, רגיש ורך. בשל תסכולו מהנכות הפנימית שלו - מחוסר היכולת שלו לבטא את הגבריות שבו - הוא הופך במקרים מסוימים לאדם אלים. בגלל הגישה הנשית החלשה שלו - הוא משתמש בכוח ובאלימות כדי להתמודד עם נשים. הוא אינו יודע להיות תקיף

עם נשים - לכן הוא אלים כלפיהן. גבר גברי באמת אינו זקוק לאלימות. הוא פשוט מקריין גבריות, ולכן הוא יכול להרשות לעצמו לא להיות אלים.

את אישה גברית כי אימא שלך לא הייתה אישה נשית אלא אישה גברית. היא הייתה אישה גברית, כי היא שלטה בעצמה - לכן היא הייתה גברית. אבא שלך לא שלט בעצמו - לכן הוא היה נשי. אבא שלך לא היה מסוגל לשלוט בעצמו - לכן הוא היה שתיין ואלים. באמצעות השתייה הוא ברח לעולם שלו - לעולם הפנטזיה, הבלבול וחוסר הסדר. הוא חי כל חייו רק בעולם אחד - בעולם הנשי.

שאלה: לפי דבריך, אני צריכה להיות גברית יותר, כיוון שכל חיי הייתי נשית. תיקון גברי פירושו ללמוד לקחת מבן זוגי, במקום לתת לו כל הזמן. לדעתי, נתינה זה דבר טוב. מה רע בנתינה שלי לבעלי?

תשובה: בכולנו קיים צד אנוכי. כולנו רוצים גם לקבל - לא רק לתת. לכן אל תנסו להיות מוסרית ולומר, שנתנה היא תמיד דבר "טוב", כי המוסר לא קשור כלל בנתינה או בקבלה. המוסר רק נותן ציון לפעולות שלך - הוא קובע מה "טוב" ומה "רע". המוסר קובע שלתת זה תמיד "טוב", ולקחת או לחשוב על עצמך זה דבר אגואיסטי, ולכן זה תמיד "רע". המוסר אינו מתעסק בכלל בשאלה - מהיכן מגיעה הנתינה שלך? מה משמעות הנתינה שלך? המוסר ממשיך לפצל אותך, כי הוא גורם לך לתת באופן אוטומטי. התיקון שלך יהפוך את הפיצול הפנימי שבתוכך לאיחוד ולשלמות אמיתית. הוא יהפוך את הנתינה שלך לנתינה שלמה, ואת הקבלה שלך לקבלה שלמה.

במקום לחפש ציון מוסרי, ציון "טוב", לנתינה שלך - חפשי את הקושי. חפשי משהו שעדיין לא עשית בחיך. חפשי משהו שבשבילו את צריכה להתאמץ, שלמענו את צריכה ממש "לצאת מעורך". לתת ולהקריב למען בעלך זה ההרגל שלך, לכן באופן "טבעי" את נותנת לו כל הזמן. מבחינתך זה קל באופן יחסי, כי אינך צריכה באמת להתאמץ לשם כך. את רגילה כל-כך לתת ולהקריב, עד שאינך צריכה לחשוב פעמיים. אינך צריכה באמת להתאמץ - כי זה בא לך באופן אוטומטי. לעומת זאת לקחת מבעלך, לדרוש ממנו את שלך - זה דבר קשה הרבה יותר בשבילך, כי אינך רגילה לקחת. לכן התיקון האישי שלך הוא ללמוד לעמוד על שלך ולדרוש מבעלך לתת לך יותר ויותר. אם תצליחי ליישם זאת, תראי שאת מפסיקה באופן הדרגתי לתת לבעלך בצורה רובוטית ואוטומטית. תראי גם שבעלך ייתן לך יותר, כי את יצרת לו בתוכך

מקום לקבלה שלך. אם תיתני לו פחות - הוא ייתן לך יותר. זו משמעות התיקון שלך.

שאלה: אם אני צריכה לעשות תיקון גברי - האם משמעות הדבר שמעכשיו עליי להפסיק לתת?

תשובה: בוודאי שלא. את רק צריכה לתת פחות - את רק צריכה לתת את מה שבאמת יש לך. אינך יכולה לתת יותר ממה שיש לך. אם אין בך שלמות, גם הנתינה שלך חצויה: את נותנת, ובעצם את לוקחת. אם תמשיכי לתת, כשעדיין לא למדת לקבל - הנתינה שלך היא חסרת כל משמעות. הנתינה שלך מורעלת בלקיחה. את נותנת, אבל אינך נותנת בצורה שלמה, מכל הלב. בתוך תוכך את זועמת, את ממורמת, את כועסת - כי החלק הגברי המודחק בך זועק - וכל האנרגיה השלילית הזאת נמצאת בנתינה שלך. אינך מסוגלת כרגע לתת מתוך אהבה אמיתית, מתוך שלמות. את נותנת מתוך שאריות, כי האהבה שלך חצויה, הדלי שלך ריק עד מחציתו. אם את רוצה לתת באמת - תני רק את מה שבאמת יש לך ותלמדי לדרוש לקבל יותר.

שאלה: אני גבר נשי. לפי דבריך, התיקון שלי הוא להיות גברי. מין גברי זה בעצם לעשות עם אישה את מה שאני באמת רוצה. זה לא אונס?

תשובה: ישנו הבדל עצום בין אונס ובין מיניות גברית. מבחינה טכנית, האקט המיני של האנס ושל הגבר המקיים יחסי מין גבריים יכול להיות זהה, אבל השורש שלהם הפוך לחלוטין. כשהם מקיימים יחסי מין, התודעה שלהם נמצאת במקומות הפוכים לחלוטין.

האנס הוא גבר נשי, שאינו מסוגל לעבור לצד הגברי שלו, לכן הוא מוצא פורקן לצרכיו המיניים באמצעות אלימות. לעומת זאת מיניות גברית היא תוצאה של גבר נשי, שמצא את הגבריות שלו, ועתה הוא נמצא בצד הגברי הדומיננטי שלו. הוא אינו זקוק לאלימות כדי לממש את המיניות הגברית שלו - כי עכשיו זה מה שהוא באמת. זו הסיבה שאונס הוא פשע, בעוד שמיניות גברית היא תופעה מופלאה ומלאת סיפוק. האנס מנסה לעקוף את התיקון שלו - ולכן הוא פושע, לא רק בשל חוקי המוסר, אלא גם בגלל שהוא מנסה לפעול בניגוד לחוקי הטבע. במיניות גברית הגבר הנשי אינו עוקף את התיקון שלו - הוא מבצע את התיקון שלו. לכן לא רק שהוא אינו מוכרז כפושע - הוא מקבל פרס. הוא שינה את עצמו, הוא עבד קשה, ועכשיו הוא מקבל פרס - הוא

מסוגל לקיים מיניות גברית, הוא מסוגל להיות חופשי וליצור קשר בין הפנטזיות המיניות שלו ובין המציאות. זה הפרס שלו. המודעות שלו הצליחה לעבור מהצד הנשי שלו לצד הגברי שבו. הוא הצליח לשבור גבול בתוך עצמו, וברגע שהוא שבר גבול - הגבול נשבר לתמיד, כי היכולת לחצות את הגבול קיימת בו עכשיו.

צריך להבין שגבר נשי שביצע תיקון גברי אינו צריך לכפות את עצמו על אישה כלל. עוד לפני שהוא הניח עליה את ידו, הוא כבר כבש אותה באמצעות התודעה שלו. התודעה שלו גברית, לכן כל מה שקורה לאחר הכיבוש הוא רק תוצאה של הגבריות שלו. האישה לא תתנגד. ליפך - היא תעשה בשבילו הכול, מתוך הסכמה מלאה. היא תרצה אותו מתוך כוונה אמיתית, כי היא מרגישה אתו נשית. התודעה שלו גברית - לכן הוא גורם לתודעה שלה להפוך לנשית.

יחד עם זאת מין גברי עלול לפעמים להפוך לאונס. אם אתה חוזר במודעות שלך לצד הנשי שלך - אינך מסוגל לקיים עוד מין גברי, כי חזרת להיות נשי. אם תמשיך במיניות הגברית שלך, בעוד שהמודעות שלך נשית שוב - אתה עלול למצוא את עצמך מבצע אונס. לכן עליך להיות מודע מאוד לעצמך. כל זמן שאתה מרגיש שיש לך את העצמה, שמעניקה לך התודעה הגברית, אתה יכול לעשות עם האישה הכול, והיא לא תתנגד כלל. אבל ברגע שאתה מסיט את התודעה שלך לעבר הצד הנשי שבך, תרגיש שהכוח שלך נעלם או נחלש. במצב כזה לא תוכל לרמות את עצמך או אותה, כי שניכם תרגישו שמהו נעלם. אותו הכוח שנבע ממך, אותה התודעה הגברית שאפשרה את המין הגברי שלך - נעלמו. וברגע שזה יקרה - האישה פתאום תתחיל להתנגד לך. היא תפסיק לשתף פעולה אתך כמו קודם. לכן אם אינך מצליח להשיב לעצמך את הכוח שלך - אל תאפשר ליצר שלך או לפחד שלך להניע אותך. הגבול כה דק, עד שאקט מיני, המתחיל כמיניות גברית, יכול להפוך בשנייה אחת לתחילתו של אונס. לכן עליך להיות מודע מאוד לקיומו של הכוח בתוכך. אם הוא נחלש או נעלם פתאום - לעולם אל תפעיל כוח פיסי. אין צורך שתידרדר לאלימות, אין צורך שתהיה אנס. כבר גילית את היכולת ואת העצמה הגברית הטמונות בך. אינך זקוק לכוח פיסי. חפש פעם נוספת את העצמה הגברית הפנימית שלך, ואז תראה שתוכל לשוב ולקיים מין גברי, יצרי, חופשי ונטול עכבות.

שאלה: כשאני מעוררת את המחצית האבודה שלי, עד כמה עליי להרחיק לכת?

תשובה: עלייך להרחיק עד כמה שתוכלי. כל עוד את חיה, תמשיכי לנוע אל המחצית השנייה שלך. כל חייך הם, למעשה, תנועה מתמשכת בכיוון הזה. את אינן-סופית, אין לך גבולות, לכן איני יכול לומר לך לעצור בשלב כלשהו. אם אעשה זאת, את תחשבי שיש לך גבול כלשהו. את נעה אל השלמות האינן-סופית שלך, ולשלמות הזאת אין כל גבולות. אם לא תנועי אל המוחלט, אל האינן-סופי - לעולם לא תביני את מלוא המשמעות של התהליך שאת עוברת. החיים הם אינן-סופיים, אבל רק כשאת חוצה גבול דמיוני, שחשבת שהיה קיים בך, רק אז את באמת מסוגלת לתפוס את חוסר הגבולות שבך, את האינן-סופיות שלך. אם אינך פורצת את הגבולות שלך, תמיד תמשיכי להאמין - מתוך בורות - שאת מוגבלת באמת, שבאמת יש לך גבולות.

כשאת נעה לתוך המחצית האבודה שלך, בכל פעם את פורצת עוד גבול, עוברת עוד משוכה, וזה הייעוד שלך בחיים, זו משמעות הצמיחה שלך וההתרחבות שלך. את יכולה להתרחב ולצמוח רק בעקבות המסע הזה. אם את עוצרת את תנועתך לעבר המחצית האבודה שלך - את בעצם חוזרת אחורה, כיוון שדבר אינו עומד בעולם הזה. הכול נע - כל הזמן. לכן אם את נעצרת - את בעצם נסוגה. ואם את נסוגה - תאבדי את מה שהשגת, לרבות את הזוגיות שלך. הזוגיות שלך מבוססת על התנועה הזאת. אם את פוחדת ונעצרת - הרגת את האהבה, כי עצרת את תהליך התנועה. למעשה, רצחת את עצמך, כי מנעת מעצמך לנוע עוד ועוד אל תוך השלמות שלך ואל תוך האינן-סופיות שלך. לכן עלייך להרחיק עד כמה שתוכלי, ועלייך לנוע כל הזמן לתוך המחצית הלא נודעת שלך.

כל עוד את חיה, את צומחת ללא הפסק. לכן לתהליך הזה אין סוף מוגדר. זהו תהליך בלתי נגמר, וזה כל היופי שבו. צמיחה היא תהליך גילוי אינן-סופי. כל יום את מגלה משהו חדש בתוך עצמך. כל יום את יכולה לשבור מחסום שהיה בך. כל יום את עושה עוד צעד קטן בתוך השלמות שלך.

שאלה: איך אני יודע אם אני באמת מתקדם לתוך השלמות שבי?

תשובה: אם אתה פוחד, סימן שאתה נמצא בתנועה, שעברת את השער ונכנסת למחצית ה"זרה" שלך. אם אתה נמצא בעמדה בטוחה - אתה ממשיך לעמוד

במקומך. כל עוד אתה פוחד, כל עוד אינך יודע מה מחכה לך, סימן שאתה נמצא בתוך הלא-מודע, אתה בתנועה בתוך המחצית האבודה והלא-נודעת שלך, לכן אתה פוחד. אבל זו כל משמעות התיקון שלך. כשאתה מבצע תיקון פנימי, אתה סוף-סוף שולט בפחדים שלך, בדפוסים הקבועים שלך, בהרגלים שלך. תהליך זה חייב להיות מפחיד, כי זה מצב חדש ושונה בשבילך. במקום לברוח מהפחד ומההרגל - אתה מתמודד. לעומת זאת אם אתה חש בטוח, סימן שאתה הולך בדרך שכבר הלכת בה. סימן שאתה נמצא במודע, בדפוסים הקבועים והידועים מראש שלך. אתה חוזר לבית הכלא שלך, לחממה המוכרת שלך, שבה אתה נשלט על-ידי הדפוסים שלך.

אל תפעל מתוך הדפוסים הרגילים שלך. נסה משהו חדש, נסה לפעול בצורה שמעולם לא פעלת בה. אל תחזור על עצמך, אל תהפוך לרובוט או למכונה. אנשים אינם מכונות - הם תופעה משתנה. שנה את עצמך, ותראה שתיכנס אל השלמות שלך. ברגע שתיכנס לשלמות שלך, תחוש פחד מהול בהתרגשות גדולה. תרגיש חי, כפי שלא חשת מעולם. תחושה כל-כך חזקה ומרגשת כזאת - אי-אפשר להחמיץ. כשתעשה את הצעד הראשון - אתה כבר תדע, אתה כבר תרגיש את השלם. השלם הוא בעל עוצמה אדירה. כשאתה נוגע בשלמות שלך, השלמות שלך נוגעת בכך בחזרה, והמגע של השלמות הוא המגע המופלא ביותר הקיים בעולמנו.

שאלה: האם יחסי מין סאדיסטיים-מאזוכיסטיים אינם יחסי מין שלמים, שהרי הם מבוססים על איזון?

תשובה: הם מאוזנים אבל באופן חצוי ולא שלם, כי לכל אחד מהם ישנו תפקיד קבוע. המאזוכיסט נשאר תמיד מאזוכיסט. הסאדיסט נשאר תמיד סאדיסט. רק אם הם מסוגלים להחליף ביניהם תפקידים, הם ישיגו איזון שלם. אם הסאדיסט מסוגל להפוך למאזוכיסט, והמאזוכיסט יהפוך לסאדיסט, הם יגיעו לאיזון שלם, כי שניהם חוו את שני העולמות, את שני הכוחות: גבריות ונשיות.

שאלה: אני בחור נשי. כדי להפוך לגברי עליי להיות קר ושכלי עם בת זוגי, אבל הגישה הזאת נראית לי לא אנושית ולא טבעית. מדוע עליי להיות "האיש הרע"?

תשובה: "רע" ו"טוב" הם מושגים יחסיים. לפעמים להיות "רע" זה דבר טוב. ולפעמים להיות "טוב" זה דבר רע, כי טוב ורע הם שלמות אחת. להיות מוסרי זה להיות "טוב" ולהימנע מלהיות "רע". להיות אנושי זה להיות הכול, לא רק חלק. להיות אנושי פירושו להיות שלם ולא חצי. להיות אנושי זה לא רק להיות חם ורגשי, אלא גם קר ושכלי. לך זה נראה לא אנושי ולא טבעי, כי אינך רגיל לצד הזה שבך, כשלמעשה, זה הדבר הטבעי והאנושי ביותר הקיים. זו המעלה האנושית הגבוהה ביותר - להיות הכול.

אם תמשיך להיות רק "טוב", לא רק שאתה מונע מעצמך להיות אנושי - אתה גם מונע מבת זוגך להיות אנושית. אם אתה נצמד לגישה הנשית שלך - אתה מכריח את עצמך להיות רק רגשי, ועקב כך אתה כופה על בת זוגך להיות רק שכלית. שניכם מפסידים בדרך הזאת מחצית מעצמכם, במקום להרוויח את השלמות שלכם.

"טוב" ו"רע" יחד הם השלם. אם אתה רק טוב - משהו חסר בטוב שלך, כי מאחורי הטוב שבך מסתתר הרע שבך. הטוב והרע הם שני צדדים של אותו המטבע. אתה מנסה לשחק את תפקיד "האיש הטוב", אבל אינך יכול להיות באמת טוב, אם אינך רע לפעמים, כי אז הטוב שלך הוא חיוור, מלאכותי, טכני, אוטומטי, חסר. מה חסר בטוב שלך? חסרים בו רוע, עומק, בגרות, שלמות. לכן אין משמעות לטוב לב שלך ללא הרוע שבך. אם ברצונך להיות טוב באמת - היה גם רע. רק אז תמצא משמעות אמיתית בטוב שלך.

אם אתה גבר נשי - אתה חצוי. אם אתה חצוי, גם טוב-הלב שלך חצוי. רק אם תהיה שלם, יהיה טוב-הלב שלך שלם סוף-סוף. אתה מנסה ליצור מציאות בלתי אפשרית. אתה מנסה להיות רק "טוב". אתה מנסה ליצור קיץ אין-סופי, כאשר מזג האוויר משתנה כל הזמן. אינך חי בחממה - אתה חלק מהחיים.

שאלה: האם אהבה אלכימית היא אהבה נצחית?

תשובה: בוודאי שלא. האהבה משתנה כל הזמן - כי את משתנה כל הזמן. החיים אינם עומדים מלכת. אינך יכולה להקפיא אהבה. אם תקפיאי אותה - תמיתי אותה. אהבה היא תופעה חיה ודינמית - אי-אפשר להקפיא אותה. גם אין צורך להקפיא אותה, כל מה שאפשר לעשות הוא לחוות אותה וליהנות ממנה.

אהבה אלכימית היא אהבת אמת. הכוונה היא, שאהבה אלכימית אינה אשליה - היא מציאות אמיתית, היא המציאות האמיתית ביותר הקיימת. יחד עם זאת, גם אהבה אלכימית אינה יכולה להיות נצחית בעבורנו, כי היא משתנה כל הזמן. אם אנחנו לא משתנים אֶתה - אנו מפסיקים להיות בתוכה, ואנו מפסיקים לחוש אותה. גם אהבה אלכימית תיעלם לנו, אם אנו מפסיקים להשתנות. אם תשתני כל הזמן, האהבה שלך עדיין לא תהיה נצחית, אבל היא תהיה תמידית, כי בכל רגע תחזיר את האהבה השלמה, האמיתית, הדינמית. את והאהבה שבך תתאחדו לגל אחד. אתן תשתנו יחד, וכך תוכלי לחוות אותה ללא סוף. כדי לחוות אהבה אלכימית תמיד - צריך להשתנות תמיד.

שאלה: אני בחורה גברית, ויש לי משיכה עזה דווקא לנשים. מדוע אני נמשכת לגברים נשיים?

תשובה: אבא שלך היה גבר פאסיבי מאוד. הוא היה כה נשי עד שהתת-מודע שלך מזהה את מודל הגבריות שלך בנשים ולא בגברים. זו הסיבה שאת נמשכת לנשים. את אישה גברית מאוד, כמו אימא שלך, לכן ספגת ממנה יחס של זלזול ועליונות כלפי גברים. זו הגיבנת שאת סוחבת על עצמך. זה המטען שאת צריכה להתחיל לפרוק מעליך. עלייך להבין, שאת אישה גברית כל-כך - שלא נשאר ממך דבר נשי כמעט. התת-מודע שלך רואה אותך כגבר, לא כאישה. ובשל כך הוא ימשוך לחייך רק נשים. את גברית בצורה מוגזמת - זו הסיבה למשיכתך העזה לנשים.

אם את רוצה לשנות את המצב, עלייך להחליש את הגבריות שלך ולהגביר את הנשיות שלך. זה תהליך שבעקבותיו תתחילי להסתכל בנשים ובגברים בצורה שונה. אם תתמידי ותתמסרי לתהליך התיקון, אם תיתני לעצמך הזדמנות אמיתית להשתנות, את תחזיר חוויות מיניות חדשות ומפתיעות. תראי שבמשך הזמן תוכלי להכניס לחייך המיניים גם גברים, ולא רק נשים. אם תעוררי כמות גדולה מספיק של נשיות בתוכך, יש סיכוי טוב מאוד שיום אחד תתאהבי בגבר.

אך כל זה לא יקרה - אם אימא שלך לא תשתנה. עלייך להבין שאת אינך לבד במערכה. את ספגת את הגבריות שלך מאימא שלך. ואת ממשיכה לספוג אותה מאימא שלך עד עצם היום הזה, כי את מחוברת לאימא שלך. אם תבצעי שינוי אמיתי בתוכך - יהיה חייב להתרחש שינוי כלשהו אצל אימא שלך. אם אימא שלך לא תשתנה כלל - סימן שאת לא השתנת. אם אימא שלך תשתנה - סימן

שאת בדרך הנכונה. סימן שאת משנה את עצמך. וברגע שאת משנה את עצמך - כל המציאות שלך מתחילה להשתנות. בהתחלה תראי את השינוי בסביבה הקרובה ביותר לך: באימא שלך ובאבא שלך. בהמשך תראי את השינוי במעגלים הולכים ומתרחבים. אם רק תהיי מודעת לתהליך הזה - את תראי אותו.

שאלה: בתחילת מערכת היחסים שלי הייתי נשית. כשניסיתי להפוך לגברית, בן זוגי פשוט קם ועזב אותי. במה טעיתי?

תשובה: אם הגבר שלך עזב אותך - סימן שהיה לו קשה להשתנות בקצב שלך. סימן שהוא לא רצה להשתנות, כפי שאת רצית להשתנות. בדרך-כלל, קצב השינוי בזוגיות אינו הדדי. את אולי הרגשת בשלה ממנו להשתנות. ייתכן שאצלו התהליך היה חייב להימשך זמן רב יותר. קצב ההתקדמות והשינוי שלך הרתיע אותו - והוא ברח. הוא לא עזב אותך, הוא ברח ממך. הוא ברח ממך, כי אם הוא היה נשאר אִתך, הוא היה חייב להשתנות, ואף אחד אינו אוהב להשתנות. כולנו פוחדים משינוי. לכן הוא ברח, כדי למצוא בחורה נשית אחרת, שאתה הוא יוכל להמשיך ולהיות גברי, וכך הוא יוכל להמשיך להיות את חייך כפי שהוא רגיל, כפי שההרגל שלו מכתוב לו.

ההפסד הוא של שניכם. את הפסדת הזדמנות לחוות אֶת את הגבריות שלך ואת השלמות שלך, ואילו הוא הפסיד את ההזדמנות לחוות את הנשיות שלו ואת השלמות שלו. אם הוא היה מבין, שהשינוי שעברת היה גם לטובתו, ייתכן שהיה חושב פעמיים, לפני שהחליט לברוח. הוא היה צריך להבין, שבעצם מדובר כאן בעסקת חליפין. את מפנה לו מקום כדי שיבטא את הנשיות שלו, והוא מצדו נותן זכות ביטוי לִפְנֵי הגברי שלך. כך את זוכה בגבריות החסרה שלך, והוא זוכה בנשיות האבודה שלו - וכולם מרוויחים.

שאלה: אני חי עם אישה שאני אוהב מאוד. אבל ישנם מצבים, שבהם אני שונא אותה באותה המידה שבה אני אוהב אותה. מדוע?

תשובה: כי לא קיבלת מחצית מעצמך. אתה שונא אותה, כי אתה שונא את עצמך. אם אתה גבר נשי - אתה שונא את הגבריות שלך, כי זה המחסום שלך, ולכן אתה שונא גם את הגבריות שלה. אם אתה גבר גברי - אתה שונא את הנשיות שלך, כי היא המחסום שלך, ולכן אתה שונא גם את הנשיות שבה. אתה חצוי, ולכן האהבה שלך חצויה - חצי אהבה וחצי שנאה.

שאלה: מגיל 13 נאנסתי במשך שלוש שנים על-ידי גבר, שהיה חבר של אמי. מאז אני חיה בתחושה שאני קרבן, כי חיללו את הנשיות שלי. כיצד אוכל לחזור אל הנשיות שבי?

תשובה: את אישה גברית, כי אימא שלך היא גם אישה גברית. העובדה שדווקא החבר של אמך אנס אותך בצעירותך, רק מדגישה את הגבריות שלך. בדרך-כלל, נשים גבריות הן כוחניות מאוד זו כלפי זו. הן מוכנות לעשות דברים נוראיים, אפילו לפגוע בעצמן - כדי לנצח במאבק ביניהן. את מתארת כאן מערכת יחסים אלימה מאוד. באופן לא-מודע האונס הנורא, שבוצע בך על-ידי החבר של אימא שלך, היה הדרך היחידה שבה אימא שלך ידעה לשלוט בך. ובשבילך, באופן לא-מודע, האונס היה הדרך היחידה לנקום בה. אימא שלך ניסתה לשלוט בך באמצעות החבר שלה, בכך שהיא גרמה לך באופן עקיף כאב וסבל. היא השתמשה בו כדי לכפות עלייך משהו שלא רצית. את, לעומת זאת, השתמשת בו במשך שלוש שנים כדי לנקום בנשיות שלה באמצעות הדגשת עלומייך וגופך הצעיר והבתולי.

האונס הנורא הזה לא חילל את הנשיות שלך, כי כבר אז לא הייתה בך נשיות - הייתה בך גבריות רבה. כל הטרגדיה הזאת הייתה תוצאה של מאבק כוחני קיצוני בינך ובין אימא שלך. החבר של אימא שלך היה רק כלי במשחק הנורא ששיחקתן. כדי להיות נשית שוב, עלייך להפסיק את האלימות בינך ובין אימא שלך. עלייך לעורר בך את הצדדים הרכים, הרגשיים והעדינים הקיימים בך. יש לך הזדמנות לעורר את הנשיות שלך לתחייה. לא האונס הוא שחילל את הנשיות שלך - הנשיות שלך חוללה על-ידי אימא שלך, והנשיות שלה חוללה על-ידי אימא שלה, וכך הלאה במשך עשרות דורות. את באת לעולם כדי לנצל את ההזדמנות לשנות את ההרגל של כל הנשים במשפחה שלך - להפסיק להיות רק דומיננטיות וגבריות. אל תנסי להאשים אף אחד. פשוט נסי לפתור לעצמך את הבעיה. נסי לפעול בצורה שונה מזו שאת רגילה. אם תצליחי להיות נשית באמת - את תבצעי את התיקון שלך, ואת התיקון של כל הנשים במשפחה שלך.

שאלה: כיצד אתה מסביר את תופעת ההומוסקסואליות?

תשובה: הומוסקסואליות היא תופעה רווחת בקרב גברים נשיים. חוסר האיזון הפנימי שלהם נובע מהדגשה רבה מידי של התכונות הנשיות שבהם, במקום

של התכונות הגבריות שבהם. הגברים הנשיים הם בעלי הנטייה ה"טבעית" ביותר להימשך לגברים. הסיבה לכך פשוטה. הם בדרך-כלל מפוחדים, פגועים ואחוזי אימה מרעיון האישה, וזאת לנוכח הטראומות שהם עברו עם אמם. אימא השולטת באופן קיצוני בבנה, עלולה לגרום, לכך שיום אחד הוא יהפוך להומוסקסואל. הפנייה של הבן לגבר ולא לאישה היא האפשרות היחידה שלו לברוח מאמו, כיוון שכל אישה שאָתה הוא ינסה לצאת, תזכיר לו את אמו. בגלל הנשיות הרבה הטמונה בו - תהיה כל אישה שהוא יימשך אליה אישה דומיננטית ושתלטנית מאוד. וככל שהוא נשי יותר בתוכו - כך גם האישה שהוא יבחר תהיה גברית יותר - הכול כדי לאזן את עצמו.

שאלה: כיצד, אם כן, אתה מסביר את תופעת הלסביות?

תשובה: אצל נשים זה הפוך, כמובן. לסביות היא תופעה רווחת בקרב נשים גבריות. הנשים הלסביות הן נשים דומיננטיות וחזקות, הבורחות מגברים לטובת נשים. לסביות הן, על-פי-רוב, נשים גבריות מאוד. הן מיואשות ומתוסכלות מהגברים שבחייהן, כיוון שאביהן היה אדם חלש מאוד, ולא הצליח לשדר להן תחושת ביטחון אמיתית. מידת התסכול שלהן כה גדולה, מידת חוסר הביטחון שלהן באביהן היא כה עצומה, עד שהן אינן מסוגלות לסמוך עוד על גברים. לכן הן פונות לנשים. ככל שהפגיעה ביחסיהן עם אביהן הייתה גדולה יותר, כך גדל הסיכוי שהן יהפכו ללסביות.

מבחינת הנשים הלסביות, ישנו רק מין אחד חזק בעולם - הנשים. רק על נשים אפשר לסמוך שיהיו ויישארו שם. כנשים הן נמשכות באופן טבעי לחזק. אבל כיוון שמודל הגבריות שלהן נהרס, כיוון שאביהן היה חלש ולא שידר כוח ועוצמה, הן מחפשות את העצמה בנשים. הן נמשכות לחזק - ובשבילן המין החזק הוא רק הנשים.

הנשים הגבריות בעצם שונאות גברים. רבות מהן יוצאות עם גברים ואף מתחתנות, אולם השנאה לעולם אינה מתפוגגת, כי הגישה שלהן היא גישה גברית ולא נשית. רוב הנשים האלה חוו בילדותן אונס והתעללות על-ידי גברים. הן מפתחות את השנאה ואת הזלזול לגברים בשלב מוקדם מאוד של חייהן. בשלב מבוגר יותר הן מקיימות יחסים עם גברים רק כדי לנקום, ולכן לעולם אינן מצליחות ליצור מערכות יחסים יציבות מבחינה רגשית עם גברים, או שהן נואשות ומחפשות את הביטחון הזוגי באישה ולא בגבר.

שאלה: כיצד אתה מסביר את חלוקת התפקידים הגברית והנשית בני זוג הומוסקסואלים או בין בנות זוג לסביות?

תשובה: כל מערכת יחסים זוגית בנויה על העיקרון של חיבור בין אקטיבי ופאסיבי, בין גברי לנשי. בני זוג לעולם אינם שווים מבחינת כיוון האנרגיות שלהם. בין שהם הומוסקסואלים ובין שהן לסביות - בכל מקרה, אחד מהם הוא בעל אנרגיה נשית, והשני הוא בעל אנרגיה גברית. לכן גם במערכת יחסים בין הומוסקסואלים או בין לסביות אחד מבני הזוג חייב לתפקד כגברי, והשני - יתפקד כנשי. ביחד הם יוצרים איזון, בדיוק כמו במערכת יחסים רגילה. האיזון נשמר תמיד, כי הטבע פועל לפי עקרון האיזון.

שאלה: אני חיה בחברה דתית-מסורתית, שאינה מוכנה לקבל נשים כגבריות, אלא ככנועות. כיצד אוכל לתקן את עצמי במסגרת כזאת ולהפוך להיות גברית?

תשובה: רמת המודעות שלך כבר אינה מתאימה לרמת המודעות של החברה ושל האנשים שאיתם את חיה. יש לך עכשיו מודעות גבוהה יותר, וזה עלול ליצור לך בעיה. מצד אחד, אינך יכולה לעצום את העיניים ולחזור למודעות נמוכה יותר בלי לשקר לעצמך. מצד שני, אינך יכולה ליישם את המודעות החדשה הזאת, כי את צפויה להיתקל בהתנגדות עזה מאוד מצד הסביבה שבה את חיה. ובמצבך לא תוכלי לעמוד בהתנגדות הזאת, כי את רק בתחילת דרכך.

לכן הדרך היחידה בשבילך היא להתרחק מהסביבה שלך לזמן מה. ולא, תהפכי מהר מאוד לחריגה, ואת אינך רוצה להיות חריגה. את יכולה להתרחק מהסביבה שלך לזמן מה, כדי ליצור לך סביבת מודעות חדשה של אנשים, הנמצאים באותה רמת המודעות כמו שלך. שם תוכלי להישאר מה שאת באמת, ועדיין לא להיות חריגה. את זקוקה לסביבה תומכת, לסביבה שתעניק לך לגיטימציה להיות שונה וחריגה, שתאפשר לך לחרוג מהערכים שהחברה שבה חייית כל חייך מנסה להקנות לך.

הערכים שלהם היו מקובלים עלייך עד לאותו הרגע שבו הרגשת צורך ללכת בדרך שלך. בסופו של דבר תביני, שכל אחד הוא תוצר של עצמו ולא של הסביבה שלו. לכל אחד יש זכות להיות חריג, ייחודי, שונה ואינדיבידואלי בתוך החברה שבה הוא חי. כרגע הסביבה שלך אינה מאפשרת לך להיות ייחודית בתוכה, כי את מאיימת על הקוד המוסרי שעליו היא מבוססת. את,

בייחודיות שלך, מאיימת על הבסיס של החברה שלך, לכן החברה תנסה להגן על עצמה. היא תעשה זאת על-ידי כך שהיא תתקוף אותך, על-ידי כך שהיא תנסה להחזיר אותך למוטב, ותגרום לך לנהוג כמו כולם.

אם את רוצה לשוב לשלמות שלך, עלייך ליצור איזון בין הרצון שלך לאינדיבידואליות ובין הרצון שלך לשייכות. בשלב הראשון את יכולה להצטרף לחברה חלופית, כי החברה שלך כרגע לא תאפשר לך להיות אינדיבידואלית. בשלב מאוחר יותר, לאחר שתתחזקי באמונה הפנימית שלך באותה החממה החברתית החלופית שתיצרי לך, תוכלי לחזור לסביבה המקורית שלך ועדיין להיות את עצמך. כשתתחזקי באמת תוכלי לחזור לשם, ועדיין לא להיות מושפעת. תוכלי לשמור על האינדיבידואליות שלך בתוך הקרקע שממנה צמחת. לא תרגישי עוד צורך לברוח לחברה חלופית. תוכלי לחזור למקום הנכון בשבילך - לנוף ילדותך. אלא שהפעם יהיה הברדל. העצמה שתקריני - לא רק שתמנע מהסביבה שלך להתנגד לך, אלא שבמשך הזמן היא תגרום לאנשים נוספים להצטרף לדרך שלך.

שאלה: האם להיות אישה נשית פירושו להיות אישה חלשה, ולהיות אישה גברית פירושו להיות אישה חזקה?

תשובה: הכוח של כולנו טמון בשלמות שלנו, כלומר, ביכולת הבחירה שלנו. לכן "חלש" ו"חזק" הם מונחים יחסיים, כי מקורם בפיצול. כוח הוא מונח מוחלט, כי מקורו באיחוד. או שאת חסרת כוח או שאת בעלת כוח. את יכולה להיות "חלשה" ועדיין לשמור על הכוח שלך. את יכולה להיות "חזקה" ולאבד את הכוח שלך. לכן עלייך להבין, שאין קשר בין עוצמה וכוח ובין היותך אישה גברית או נשית.

הכוח היחיד שלך הוא להיות שלמה, כיוון שרק ברגע שבו השגת את השלמות שלך, את מסוגלת בפעם הראשונה באמת לבחור לבטא את הגבריות שלך עם הנשיות שבך. אם את זו שבוחרת להיות חלשה עם גבר - אינך מאבדת לרגע את הכוח שלך. בבחירה שלך את משמרת את הכוח הזה, והעובדה שאת חלשה היא תוצאה של הבחירה שלך, כלומר, של הכוח שלך. אינך בוחרת להיות חלשה בשבילו, אלא בשביל עצמך. את רוצה להיות חלשה לפעמים, כדי לחוות את ההרגשה הנפלאה של חוסר משקל, של עצימת עיניים, של חוסר כיוון, של התמזגות עם הגבר שלך.

לכן השאלה האמיתית, שעלייך לשאול את עצמך בכל פעם, היא האם אני זו שקובעת מה אני, או לא? אם את יוזמת את החולשה שלך - אז אף-על-פי שאת מתפקדת כחלשה, הכוח נשאר כל הזמן בידייך שלך, כי את יוזמת את המצב הזה, ולא נגרת אליו, לא אפשרת למישהו אחר לכפות אותו עלייך. אם את יוזמת את השליטה שלך - גם אז הכוח נשאר כל הזמן בידייך. אבל אם את ממשיכה להיות חצויה - את מסוגלת רק להגיב ולא לבחור, כי אין לך שתי אפשרויות שמתוכן תוכלי לבחור. אם אינך יוזמת אלא מאפשרת לגבר שלך ליזום - אין לך כוח בחירה. את רק מתאימה את עצמך אליו באופן אוטומטי. ללא כוח בחירה אין לך כל ברירה, ואת מסוגלת רק להגיב לפי ההרגל שלך.

2. מה אומרים אנשים ששבו לשלמות שלהם*

* שמות האנשים שונו על מנת לשמור על פרטיותם.

רון(29), גבר נשי שפנה לגבריות שלו:

"כל חיי פחדתי מנשים. תמיד חיפשתי דרך לרצות אותן - אבל מעולם לא הצלחתי, ובסופו של דבר הן התרחקו מהחולשה שלי. התיקון הפנימי שבו התחלתי הוא, ללא ספק, חוויה מדהימה. זה פשוט עובד. התחלתי להתנהג עם נשים פחות ופחות מתוך פחד. הפסקתי להתייחס ברצינות לכל דבר שהן אומרות לי. מעכשיו אני עושה יותר ויותר כרצוני. והדבר המדהים הוא שזה רק מושך אותן אליי עוד יותר. לפעמים יש לי הרגשה, שנשים שאני פוגש מחפשות גבר שיעמוד מולן. ברגע שהתחלתי ליזום ולהוביל - נשים התחילו להעריך אותי. זו הרגשה נפלאה של חופש ושל אושר. עולם חדש נפתח לפניי."

מירב(22), אישה גברית שגילתה את הנשיות שלה:

"אני חושבת, שעד שעברתי את תהליך התיקון, לא התאהבתי בגבר מעולם. תמיד שלטתי בגברים שלי, ואלוהים יודע שהיו לי לא מעט כאלה למרות גילי הצעיר. היום זה שונה לגמרי. כשהחלטתי להפסיק להתנגד לגברים ולנסות לחוות התמסרות - התהפך כל העולם שלי. פתאום התחלתי להרגיש. נתתי לעצמי להיות מה שאני - הילדה הקטנה. התפקיד החדש הזה מעניק לי כל-כך הרבה, שאני מצטערת על כל השנים, שבהן לא נתתי לעצמי לעשות זאת. היום אני נהנית לעשות דברים, שפעם לא הייתי מוכנה לעשות. אני מבשלת לגבר שלי, מרחצת לו, ומכבסת - אך הפעם אני ממש נהנית, כי אני יודעת שאני עושה את זה לא רק בשבילו אלא בעיקר בשביל עצמי. אני חווה את הצד הרגשי שלי - את הצד שלא חוויתי מעולם, וזה נפלא. אני מרגישה סוף-סוף נשית באמת. אני חשה בפעם הראשונה בחיי שייכת, ולא רק עצמאית."

אורית(46) אישה נשית שהייתה בשלה לקבל את הצד הגברי שלה:

"בהתחלה זה היה קשה מאוד. הייתי צריכה להתחיל מהדברים הקטנים - עד כדי כך לא ידעתי להיות אסרטיבית עם בעלי. אני זוכרת את הפעם הראשונה, שאמרתי לו את המילה 'לא'. הייתי גאה בעצמי כל-כך. מאז השתניתי מאוד: היום אני דואגת לעצמי. הפסקתי להקריב את כל חיי בשבילו. מה שהכי הפתיע אותי בתהליך הזה, הוא שמאז שהשתניתי - בעלי מעריך אותי יותר. אני מרגישה שיחסי הכוחות בינינו התהפכו. היום הוא מתחשב בי מאוד, הוא נזהר מאוד. בעבר הוא היה מתייחס אלי כמובנת מאליה - היום כבר לא. הוא נהיה רומנטיקן אמיתי, והכול בזכות השינוי שעשיתי בתוכי. אין לי ספק, שהשינוי שלי שינה גם אותו".

אלון(57) גבר גברי מאוד, שעורר בתוכו את הצד הנשי:

"כל חיי הייתי הדיקטטור במשפחה. אני חושב שאשתי והילדים ממש פחדו ממני. מבחינתם הייתי 'האיש הרע'. מאז שאני מבצע את התיקון הפנימי שלי, עברתי הרבה שינויים, ובעקבות זאת השתנו בחיי דברים רבים מאוד. הדבר הראשון שעשיתי הוא לצמצם את מספר שעות העבודה שלי, כדי שאוכל להתפנות לאשתי, לילדים ולנכדים. הקריירה כבר חשובה לי פחות היום, כי גיליתי עולם חדש ומספק הרבה יותר. אני רק מצטער על כל השנים, שבהן לא הייתי עם המשפחה שלי. נראה שלא הסתכלתי לכיוון הנכון. היום אני מחויב מאוד למשפחה שלי. המשפחה נמצאת בראש סדר העדיפויות שלי, כי הזכייה מחדש באהבתם של כולם מעניקה לי סיפוק רב. בעקבות התיקון הפכתי ל'איש הטוב' של המשפחה, ועם יד על הלב - זה נפלא. גיליתי שאני הורה ואיש משפחה מלידה, מה שאפשר לאשתי לחזור שוב ללימודים ולהמשיך בקריירה, שהיא הפסיקה לפני שנים רבות כל-כך. אני מאושר להחליף אתה תפקידים. שינוי מאושרים".

רונית(29), אישה גברית שמצאה את הנשיות שבתוכה:

"בהתחלה כל רעיון התיקון נשמע לי מלאכותי מאוד. נדרשתי לפעול באופן הפוך לגמרי ממה שהייתי רגילה, וזה פשוט נראה אז בלתי אפשרי ולא הגיוני לחלוטין. אבל רק כשניסיתי, התחלתי להבין את ההיגיון שבזה. רק כשהתחלתי לוותר, כשנתתי לעצמי להיות רכה הרבה יותר עם גברים - תפסתי שאני עושה את כל זה רק בשביל עצמי. ההפתעה הגדולה ביותר, שהייתה לי במהלך המסע הזה היא, שהביטחון העצמי שלי עלה דווקא כשנתתי לעצמי להיות חלשה. כל השנים ניסיתי ליצור חזות של אישה חזקה, אבל בפנים הייתי חלשה מאוד. דווקא כשביטאתי את החולשה שלי, הרגשתי הרבה עצמה וכוח. היום אני כבר לא נלחמת עם הגבר שלי. בפעם הראשונה בחיי אינני מרגישה צורך למשוך את תשומת הלב של גברים אחרים. אני מרגישה רגועה ושלווה מאוד בזוגיות שלי. ברגע שלמדתי להיות מחויבת לגבר אחד, הפסקתי לבעוט ולהיאבק. סוף-סוף אין בינינו מלחמות של כוח - רק אהבה".

עידן(26), גבר נשי, שהופתע מהצד המיני הגברי שלו:

"תהליך התיקון השפיע על חיי המין שלי בצורה דרמטית ממש. לפני שהתחלתי במסע הזה, הייתי עצור מאוד מבחינה מינית. לא העזתי לבטא את המיניות ואת היצריות שהיו בי. לא הייתי כלל מודע לעצמי מהבחינה הזאת. היום זה שונה. היום אני מרשה לעצמי לעשות את כל מה שחלמתי. מימשתי הרבה פנטזיות מיניות שהיו לי, דבר שלא הייתי מאמין שאעשה. היום אני גם מסוגל לדבר עם החברה שלי על מין ועל מיניות בצורה חופשית הרבה יותר. אני מרגיש שנפתח לפני עולם חדש. אני מגלה כמעט כל יום משהו חדש על עצמי. אני חושב שזו התקופה הראשונה בחיי זה הרבה שנים, שאני מרגיש שוב חי ונושם".

לימור(37) אישה נשית, שהתעוררה לצד הגברי והקרייריסטי שלה:

"הייתי נשואה במשך שמונה שנים. כל התקופה הזאת הייתי בחסותו של בעלי. רוב הזמן הייתי בבית, והוא פרנס אותי ואת הילדים. לא יצאנו כמעט, ולי לא היו חברים, חוץ מחברה אחת מימי בית הספר התיכון. הנישואים היו בשבילי שגרה אפורה, והרגשתי שאני דועכת מיום ליום. התחלתי את תהליך התיקון זמן קצר לאחר שהתגרשתי מבעלי, וזה הדבר הנפלא ביותר שקרה לי. אני השתנית מאוד. היום אני יוצאת הרבה, הכרתי חברים חדשים, ויש לי תחושה שנוולדתי מחדש. מצאתי עבודה, ואני לומדת בערבים באוניברסיטה הפתוחה. פגשתי את בעלי לשעבר לפני כמה שבועות, והוא ביקש שננסה לחזור. זה מוזר, אבל הייתה לי הרגשה שהוא מתאהב בי שוב, ושהוא החלש ואני החזקה. אינני רוצה לחזור אליו, כי היום יש לי חיים עצמאיים משלי. אני לוקחת סיכונים - דבר שלא העזתי לעשות כשחייתי איתו - ואני מגלה כל פעם מחדש, שיש בי צד דומיננטי ומעז מאוד. זה הגילוי שלי".

עומרי(41), גבר נשי פרוד, שעזב מערכת יחסים של השלמה בעקבות הגבריות שגילה בעצמו:

"כל חיי הכרתי צד אחד באישיות שלי, את הצד הנשי, העדין והמתחשב. במשך השנים למדתי לקבל את עצמי כפי שאני. כשהתחנתני עם אשתי, רותי, שהייתה תמיד אישה דומיננטית מאוד בגישה שלה לחיים, הרגשתי שהיא משלימה את הצדדים החלשים שלי, והקשר הצליח מאוד בהתחלה. אבל משהו תמיד היה חסר בזוגיות שלנו, ובמשך השנים זה בלט יותר ויותר. רק אחרי שהתחלתי בתיקון הפנימי שלי, בגילוי הגבריות שבי, הבנתי שמערכת היחסים שלי הייתה השלמה עם הנכות שלי כגבר. כשגיליתי את הצד היוזם, הפעיל והחזק שבי - נדהמתי. הרגשתי כאילו נוצר בתוכי 'אני' חדש. סוף-סוף הבנתי מהי שלמות פנימית. אשתי פחדה מהשינוי שחל בי, ולה עצמה היה קשה להשתנות ולגלות את הצד הנשי שלה. היום אנו חיים בנפרד, כי יחד היה לנו קשה להשתנות אחרי כל-כך הרבה שנים. אני מרגיש שהחיים שולחים לי כל יום הזדמנויות חדשות כדי לגלות את הצד הגברי שבי - ואני אסיר תודה על כך. היום אני

חלק שני:
מהי אהבה אלכיאית?

פרק 1

המפגש בין גבר לאישה

1. גבר ואישה הם שווים אך שונים

גבר ואישה הם הפכים שווים אך מנוגדים

גבר ואישה הם כמו יום ולילה, כמו שחור ולבן, כמו מזרח ומערב, כמו שמאל וימין. הם שווים לחלוטין - אך בו-זמנית מנוגדים והפוכים לחלוטין. הניגוד בין גבר לאישה יוצר ביניהם מתח טבעי. השוויון בין גבר לאישה מאפשר את החיבור ביניהם. המתח הקיים בין גבר לאישה יוצר את הרצון להתחבר ולהפוך לשלם. השוויון בין גבר לאישה יוצר את ההתאמה המושלמת שלהם.

גבר אינו עליון על האישה ואינו פחות ממנה. האישה אינה נחותה מהגבר ואינה עולה עליו. הגבר והאישה הם הפכים שווים אך מנוגדים, וזה כל היופי שבתופעה הזאת. מצד אחד, צריך להכיר בשוויון המוחלט בין גבר לאישה, אך מצד שני, צריך גם להיות ערים ומודעים לניגוד המוחלט שביניהם. זהו הסוד הטמון בהבנת הקשר הנוצר בין גבר לאישה. גבר ואישה הם שתי איכויות שוות אך מנוגדות, שרק יחד מסוגלות ליצור את האיכות האלכימית המוחלטת.

הצד השווה בין גבר לאישה הוא הפוטנציאל האנרגטי

הצד השווה בין גבר לאישה הוא הפוטנציאל האנרגטי שלהם. הפוטנציאל האנרגטי של גבר ושל אישה הוא אין-סופי, ולכן הפוטנציאל האנרגטי שלהם שווה. הכוח והעצמה הפוטנציאליים הטמונים באישה שווים לעוצמה ולכוח הנמצאים באופן פוטנציאלי בגבר.

בדרך-כלל, נוהגים להצביע על ההבדלים בין גבר לאישה, וכך מחמיצים את הצד השווה שלהם. צריך להיות מודע לכך שכל בני האדם הם, למעשה, סוג מסוים של אנרגיה, בכל בני האדם קיים פוטנציאל אנרגטי שווה. לכן כל בני האדם שווים. אין "יותר" ואין "פחות" כשמדובר בבני אדם, כי האנרגיה של כל בני האדם היא בעלת פוטנציאל אין-סופי.

הצד השונה בין גבר לאישה הוא כיוון הזרימה

לצד השוויון בין גבר לאישה קיים גם ההבדל ביניהם. ההבדל אינו הבדל של כמות, אלא הבדל של כיוון. הכיוון שאליו זורמת האנרגיה הגברית הפוך לכיוון הזרימה של האנרגיה הנשית. גבר צומח מלמעלה למטה. אישה צומחת מלמטה למעלה. ההבדל הזה אינו הבדל ערכי, אלא הבדל טבעי. העץ צומח למעלה - השורשים שלו מעמיקים למטה. אין שאלה של "טוב" או של "רע". ישנה מציאות טבעית של שלמות.

מנסים לייחס תכונות שונות לגברים ולנשים. זו החמצה של האמת. האמת היא, שנשים וגברים אינם שונים מבחינת התכונות שלהם, אלא הם שונים מבחינת כיוון הצמיחה שלהם. כיוון הזרימה השונה של הגבר ושל האישה חיוני להבנת מהות הקשר הנוצר בין גבר ובין אישה. הוא יכול להקל עלינו מאוד בבואנו לתפוס את מטרתו של המפגש בין גבר לאישה, את סיבת הזוגיות של הגבר והאישה.

2. גבר זקוק לארציות - אישה זקוקה לרוחניות

גבר הוא פוטנציאל אנרגיה רוחנית

גבר הוא בעל פוטנציאל אנרגטי רוחני. הגבר נוצר בצלם אלוהים, לכן הוא מכיל פוטנציאל אין-סופי של ידע רוחני. אבל הגבר נוצר בעולם הרוחני, לכן הוא זקוק לארציות. ארציות מבטאת מבחינתו את יכולת המימוש. כל ידע רוחני הופך לחסר משמעות, אם אין אפשרות לממש אותו מבחינה מעשית בחיי היום-יום. כל ידע נשאר תיאורטי - אם לא יודעים איך להשתמש בו וליישם אותו.

גבר אינו יכול לממש את הפוטנציאל הרוחני הקיים בו ללא אישה. הוא מסוגל לממש חלק קטן מהפוטנציאל שלו בעצמו, כי יש בו צד נשי. אבל הוא אינו מסוגל לממש את מלוא הפוטנציאל שלו ללא אישה, כי מטבעו הוא אנרגיה גברית. זו הסיבה, לדוגמה, שגבר אינו מסוגל להוליד ילדים ולהזין אותם פיסית. לשם כך הוא זקוק לאישה.

אישה היא פוטנציאל אנרגיה ארצית

אישה היא בעלת פוטנציאל אנרגטי ארצי, חומרי. האישה נוצרה מצלעו של הגבר, לכן היא מכילה פוטנציאל אין-סופי של יכולות ארציות. אבל מכיוון שהאישה נולדה בעולם החומר, היא זקוקה לרוחניות. רוחניות מבטאת מבחינת

האישה את ניצוץ הידע, את הזרע הראשוני, שממנו היא מסוגלת ליצור חומר. אין משמעות ליכולת חומרית, אם אין מאחוריה תכנית או ידע רוחני. אם אין הכוונה רוחנית מאחורי המעשה הפיסי - אין למעשה הפיסי שום משמעות או כיוון. אי-אפשר לבנות בית טוב, אם לא קדמה לבנייה תכנית, אם לא עמד בבסיסו רעיון. כפי שנאמר: סוף מעשה במחשבה תחילה.

אישה אינה מסוגלת לממש את הפוטנציאל הרוחני הקיים בה ללא גבר. היא מסוגלת אמנם לממש חלק קטן מהפוטנציאל הרוחני שלה בעצמה, כי יש בתוכה גם צד גברי. יחד עם זאת, היא אינה מסוגלת לממש את כל רוחניותה, כי מטבעה היא בעלת אנרגיה נשית. זו הסיבה, לדוגמה, שאישה זקוקה לגבר כדי לגדל ברחמה ילדים ולהיניק אותם משדיה. לכן רק עם גבר יכולה אישה לברוא חיים, וכך ליצור המשך של שרשרת החיים האין-סופית.

ללא מפגש בין גבר לאישה לא יכול להיווצר חיבור בין הרוחני לארצי

המפגש בין הגבר לאישה הוא המפגש בין העולם הרוחני לעולם הארצי. הגבר הוא מלך ממלכת הרוח. האישה היא מלכת ממלכת החומר. המפגש בין גבר לאישה יוצר את החיבור המופלא בין שני העולמות הללו. הוא יוצר חיבור בין התכנית - למימוש. בין הרעיון ובין הביצוע. בין הזרע ובין האדמה. ללא המפגש בין הזרע לאדמה - יתייבש הזרע ויחמיץ את הייעוד שלו, לנבוט ולהשריש באדמה. ואילו האדמה ללא הזרע תיוותר בתולית וצחיחה. רק המפגש בין הגבר לאישה יוצר חיבור בין הזרע לאדמה - והתוצאה היא הפרח.

החיבור בין הרוחני לארצי הוא, למעשה, תכנית הבריאה, כי רק חיבור בין גבר לאישה יכול לברוא חיים חדשים. רק המפגש בין גבר לאישה יכול ליצור שלמות אמיתית. מיוזג של שני הפכים - יוצר שלמות אלכימית. פיצול של שני הפכים יוצר חוסר והשלמה. ללא המפגש בין גבר לאישה אף אחד מאתנו אינו מסוגל לבצע חיבור מושלם בין הרוחני לארצי שבתוכו, בין הצד הגברי לצד הנשי שמהם אנו מורכבים.

3. סוד המשיכה בין גבר לאישה

גבר ואישה הם שני מרכיבים של נוסחת החיים השלמה

העולם שבו אנו חיים בנוי כולו מניגודים שלמים. הטבע של ניגודים שלמים הוא להימשך זה לזה. גבר ואישה הם הפכים שלמים אך מנוגדים, הנמשכים זה לזה

באופן טבעי כדי ליצור חיים. ליצור חיים בתוך עצמם, וליצור חיים חדשים מתוכם.

נוסחת החיים השלמה בנויה משני מרכיבים הפוכים: גבר ואישה. הנוסחה אינה יכולה לפעול, אם חסר רכיב אחד. כל רכיב חיוני. האחד אינו יכול בלי השני. לכן החיבור בין גבר לאישה חיוני כדי ליצור חיים, כדי להפעיל את נוסחת החיים.

המשיכה בין גבר לאישה נועדה לעורר אותנו לחיים שלמים

המשיכה הטבעית בין גבר לאישה נועדה לעורר אותנו לחיים שלמים. היא נוצרת כדי לאפשר לנו לגעת שוב בשלמות המושלמת. חיים שלמים פירושים - חיים אלכימיים, חיים של זרימה ושל התחדשות. כפי שהמתח בין המעיין, הנמצא בראש ההר, ובין הים הנמצא במקום הנמוך ביותר - יוצר את זרימת הנהר, כך המתח בין הגבר, הנמצא במקום הגבוה ביותר, לאישה הנמצאת במקום הנמוך ביותר - יוצר את זרימת האהבה.

לעומת זאת כשאין חיבור בין גבר לאישה - יש מוות. בדיוק כפי שכשהנהר מפסיק לזרום, מימיו עומדים, ומים עומדים הם מים מתים. אפשר לשתות רק מים זורמים, כיוון שמים עומדים מכילים אנרגיה של מוות, של חידלון. רק מים זורמים, מכילים אנרגיה של חיים, של התחדשות ושל זרימה. רק המתח בין גבר לאישה יוצר את זרימת החיים ואת האהבה ביניהם.

המפגש בין גבר לאישה הוא מימוש המהות שלנו

המהות שלנו היא לחיות את השלמות שלנו. הדרך למימוש המהות שלנו היא לבצע תיקון פנימי וליצור שוב את האיחוד העמוק בין הצד הגברי לצד הנשי שבנו. המפגש בין גבר לאישה הוא המקום, שבו מתבצע התיקון הזה. גבר נשי ואישה גברית נמשכים זה לזה באופן טבעי כדי לבצע תיקון הדדי. הוא יהפוך לגברי יותר, היא תהפוך לנשית יותר - וכך כל אחד מהם יהפוך לשלם, והקשר ביניהם יהפוך לשלמות מושלמת. באותו האופן, גבר גברי נמשך באופן טבעי לאישה נשית. אם הוא יהפוך לנשי יותר והיא לגברית יותר, ייווצר איחוד בתוך כל אחד מהם, וביניהם תיווצר מערכת יחסים הרמונית ואלכימית.

המפגש בין גבר לאישה הוא מפגש מדהים ומופלא. הוא נועד לאפשר לנו לבצע את התיקון של חיינו. הוא נוצר כדי לעורר אותנו מבפנים. זה הייעוד שלנו בעולם הזה. ברגע שגבר ואישה מצליחים ליצור הרמוניה ואיחוד בתוכם - הם יוצרים הרמוניה ואיחוד ביניהם. מי שהשיג את השלמות הפנימית שלו, ישיג את הזוגיות השלמה. מי שמבצע את התיקון שלו - חיינו הופכים למסע של שלמות. המפגש בין גבר לאישה נועד בדיוק לכך. הוא נועד לאפשר לנו לבצע תיקון הדדי, וכך לשוב אל האחדות האבודה שלנו, אל גן העדן הקסום שממנו גורשנו.

פרק 2

האיחוד הנכסף

1. משחק הכיסאות

זוגיות היא משחק מתוחכם של שני כיסאות

אם כן, זוגיות היא משחק מתוחכם של שני כיסאות - כיסא נשי וכיסא גברי. כל כיסא בנפרד הוא תוצאה של פיצול. שני הכיסאות יחד - הם תוצאה של שלמות. הכיסא הנשי מבטא גישה נשית לחיים, ואילו הכיסא הגברי מבטא גישה גברית לחיים. שניהם יחד מהווים את נקודת המבט השלמה והאמיתית על החיים ועל הזוגיות.

גבר נשי ואישה נשית נצמדים לכיסא אחד - לכיסא הנשי. הם אינם זוכרים כיצד לשבת גם בכיסא הגברי. גבר גברי ואישה גברית יושבים רק בכיסא הגברי - הם שכחו כיצד להגיע לכיסא הנשי. אם כל אחד מבני הזוג תופס כיסא אחד בלבד - אין משחק, כי התנועה אינה קיימת עוד. וכשאינ משחק - אין זוגיות. כל המטרה של זוגיות היא ליצור תנועה של כיסאות בין הגבר ובין האישה.

המטרה של כל אחד מבני הזוג היא לשבת בשני הכיסאות בו-זמנית

זוגיות היא משחק כיסאות מתוחכם ביותר. המטרה של כל אחד מבני הזוג היא לשבת בשני הכיסאות - הגברי והנשי - בו-זמנית. ההבנה הלוגית שלנו מתקשה לתפוס, כיצד ייתכן הדבר. להבנה הלוגית המשחק הזה נראה בלתי אפשרי, לכן רוב האנשים אינם מסוגלים ליצור זוגיות, המבוססת על משחק השלמות. הם יוצרים זוגיות המבוססת על משחק ההשלמה, זוגיות שבה כל אחד תופס כיסא אחד בלבד. אך זוגיות אינה מבוססת על שוויון טכני - "אני אשב בכיסא הזה, ואת תשבי בכיסא השני", אלא על שוויון איכותי - "שנינו נשב על שני הכיסאות". לכן רק ההבנה ההוליסטית שלנו מסוגלת לתפוס את משמעות משחק השלמות המרתק הזה.

גבר נשי ואישה נשית יושבים מרבית חייהם בכיסא הנשי. רק אם הם מבצעים את התיקון הפנימי מתוכם, הם מסוגלים לתפוס בו-זמנית את שני הכיסאות.

גבר נשי ואישה נשית, המעוררים את המחצית הגברית שבתוכם - יוצרים בתוכם שלמות, המאפשרת להם לשבת בשני הכיסאות בו-זמנית, כיוון שהם אינם נצמדים לאף כיסא. אם אינך נצמד לאף כיסא - אתה נמצא בשני הכיסאות בבת-אחת. גבר נשי ואישה נשית המתקנים את עצמם, מפסיקים להיצמד לכיסא הנשי, וכך הם יוצרים בתוכם שלמות של שני כיסאות. באותו האופן הגבר הגברי והאישה הגברית נצמדים רוב חייהם לכיסא הגברי. אם הם עוברים לכיסא הנשי, סימן שהם בחרו שלא להיצמד לכיסא הגברי, סימן שהם אינם נצמדים לאף כיסא - ולכן הם נמצאים בו-זמנית בשני הכיסאות.

ברגע שאחד מבני הזוג יושב רק בכיסא אחד - המשחק נגמר

ברגע שאחד מבני הזוג נצמד רק לכיסא אחד - המשחק נגמר, כי התנועה נפסקה, כי השלמות נעלמה. זוגיות בנויה על תנועה מתמדת, על חיים, על זרימה, על חידוש ועל שלמות. אם התנועה נפסקת - נוצר קצר, נוצר קיפאון. אם השלמות נעלמת - נוצר פיצול, וכל פיצול הוא קצר. כשכל אחד מבני הזוג נצמד לכיסא אחד בלבד, משמעות הדבר שהוא נהיה אובססיבי. אם הוא נצמד לכיסא הנשי - הוא נשי באופן אובססיבי. אם הוא נצמד לכיסא הגברי - הוא אובססיבי בנוגע לגבריות שלו. בכל מקרה, השלמות והזרימה החופשית הדו-כיוונית נעלמו. כשאחד מבני הזוג נצמד לכיסא אחד, הוא מפסיק לבצע את התיקון ואת הייעוד שלו בחיים. משחק הזוגיות נועד רק למטרה הזאת. לכן זוגיות קורסת ברגע שהתיקון הפנימי נעצר.

אין צורך להיצמד לדבר. אין צורך להיות רק נשיים ורק גבריים. אם אנו רק נשיים - אנו תמיד נתאהב, ואף אחד לא יתאהב בנו. אם אנו רק גבריים - אנו לעולם לא נתאהב, וכולם יתאהבו בנו. גם אין צורך להיות לפעמים גבריים ולפעמים נשיים. כשאנו גבריים - אנו פוגעים בבני זוגנו, ואחר-כך כשאנו נשיים אנו מתנצלים לפניהם. אם אנו נשיים, אנו מקריבים למען בני זוגנו, וכשאנו חוזרים להיות גבריים - אנו נוקמים בהם וגובים את המחיר חזרה. במקום כל זאת אפשר להיות בו-זמנית גברי ונשי. במקרה כזה אנו גם אוהבים וגם מתאהבים בבת-אחת - זו אהבה אלכימית. אז אנו חופשיים להיות הכול: גבריים ונשיים כשלמות אחת, המתרחשת באותו הזמן. אם אנו נצמדים לצד אחד של עצמנו - הפסדנו, למעשה, את הכול. ויתרנו על הכיסא השני והחמצנו את הכיסא שאליו נצמדנו, כי כשאנו נצמדים לכיסא מסוים, אנחנו גודעים את היופי שבו. כל כיסא אינו עומד ברשות עצמו - הוא תלוי בכיסא השני. אם אנו מוותרים על כיסא אחד לטובת השני - למעשה, החמצנו את שניהם. אם אנו עוברים מדי פעם מכיסא לכיסא - אנו חיים חיים של עליות ושל מורדות. חיים של קיצוניות ושל הגזמה, חיים של חוסר איזון. רק כשאנו נמצאים בו-זמנית בשני הכיסאות - אנו חיים חיים שלמים של צמיחה אלכימית תמידית.

2. צריך שניים לטנגו

כדי לשחק במשחק הכיסאות דרושה הסכמה של שניים

במקום להיות רק נשיים ולחיות חיים של אהבה עיוורת; במקום להיות רק גבריים ולחיות חיים של אהבה מתוכננת; במקום להיות לפעמים גבריים ולפעמים נשיים ולחיות חיים של מאבקים ושל פיוסים; במקום כל זאת, אפשר לשחק את משחק השלמות והאיזון ולחיות חיים של אהבה אלכימית תמידית. אבל לשם כך יש צורך בשני שחקנים, הרוצים בכל לבם לשחק את המשחק. אנו זקוקים לגבר ולאישה המוכנים ללכת עם המשחק הזה עד הסוף; המוכנים להתמסר למשחק ולהתחייב כלפי המשחק המפחיד והמרגש ביותר הקיים ביקום.

כדי לשחק במשחק השלמות, נדרשות הבנה לחוקי המשחק והסכמה לחוקים אלה. זוג שהגבר בו נשי והאישה גברית נדרש להבנה הבאה: הגבר הנשי צריך להתחייב כלפי עצמו להפסיק להיות קרובן ולהפוך לעצמאי. עליו להיגמל מההרגל שלו להיצמד לבת זוגו ולהיתלות בה. עליו להיות מוכן ללמוד להתמודד לבד, להיות עצמאי אתה ובלעדיה - תמיד. האישה הגברית, לעומת זאת צריכה להתחייב כלפי עצמה ללמוד להתמסר לגבר שלה ולהתחייב כלפיו. עליה לוותר על הצורך שלה בשליטה, לדעת לוותר ולהיות נשית, עדינה, רכה ורגישה מבפנים. עליה ללמוד לבטא את רגשותיה האמיתיים ולהיות רגישה לצרכים של הגבר שלה - לתמיד.

לעומת זאת זוג שהגבר בו גברי והאישה נשית נדרש להבנה הבאה: הגבר הגברי צריך להתחייב כלפי עצמו ללמוד להביע יותר את רגשותיו ואת חולשותיו. עליו להתחייב ללמוד על זוגיות ועל שותפות - לתמיד. האישה הנשית, לעומת זאת צריכה להתחייב כלפי עצמה לגדול ולהתבגר. עליה ללמוד להסתדר לבד, בכוחות עצמה. עליה להפסיק להאמין בתחושת חוסר-האונים שהיא כה מורגלת בה, ולהוכיח לעצמה כי יש בה צד יוזם ומוביל. עליה לבטא את עצמה בלי לחפש אישורים מבן זוגה - מעכשיו ולתמיד.

ככל שההסכמה בין הגבר לאישה גדולה יותר - המשחק מלהיב יותר

התיקון הפנימי גדל, ככל שההסכמה של בני הזוג למשחק גדולה יותר. התופעה הזאת כה פשוטה ויפה, כיוון שבשלמות שלך אתה גורם גם לבן זוגך להרגיש שלם, להרגיש אמיתי, להרגיש חי. אתה עוזר לעצמך להיות מה שאתה, ובעקבות זאת אתה גורם לבן זוגך להיות מה שהוא. השלמות שלך מאפשרת לך להבין את

בת זוגך, כי אתה יושב על שני הכיסאות - בדיוק כמוה. עקב כך אתה חש כבוד לתרומתה לתיקון שלך ולמהות שלך, והיא חשה בדיוק כמוך, כיוון שאתה עוזר לה לבצע את התיקון שלה.

כאשר בני זוג משיגים הבנה למשחק - הם מפסיקים להיות יריבים. הם כבר אינם משני צדי המתרס. הם נמצאים - שניהם - בשני צדי המתרס. לכן יש ביניהם כבוד הדדי ומחויבות עמוקה. עכשיו מדובר במשחק של פרסים. ככל שאתה נע עמוק יותר לתוך השלמות שלך - אתה גורם לבת זוגך לנוע עמוק יותר לתוך השלמות שלה. וכך שניכם מגלים על עצמכם דברים חדשים, שניכם חווים התנסויות חדשות, שניכם פורצים את הגבולות הישנים של עצמכם. שניכם הופכים שותפים להצלחה. אף אחד אינו יכול לקחת לעצמו את הבכורה - כי אתם שווים לחלוטין. במקום מלחמה - יש ביניכם שיתוף פעולה פורה, כי גיליתם את נוסחת האהבה האלכימית. אתם נוגעים בנוסחה, המאפשרת לכם לגדול ולצמוח יחד. אף אחד אינו מעוניין להחליף נוסחה מצליחה. אף אחד מכס לא ירצה לוותר על המסע המדהים הזה. אבל את המסע הזה אתם יכולים לעשות רק יחד, כי רק השותפות שלכם יוצרת את המסע הזה.

ככל שההסכמה בין הגבר לאישה קטנה יותר - המשחק הופך למאבק

כשההבנה נעלמת או נשכחת - סימן שכל אחד מבני הזוג החליט להפסיק לשחק את המשחק. במקום להמשיך את התיקון האישי, כל אחד מתחפר בכיסא שלו, כל אחד מסרב להסתכל בצד השני של התמונה. במקום הבנה, כבוד הדדי, עזרה ושותפות אין-סופית - נוצרים מאבק כוחני ומלחמה. כל אחד מנסה להביא את הצד השני לכיסא שלו, להשקפה החצויה והמפוצלת שלו.

ככל שההסכמה בין הגבר לאישה קטנה יותר - כך גדל הקצר ביניהם. השלמות שלהם הופכת שוב לפיצול - ובני הזוג חוזרים למה שהם היו בעבר - שני ניגודים חצויים. כששני ניגודים חצויים נפגשים - נוצר תמיד קצר, וכל קצר הוא מקור לאבדן אנרגיה. במקום למצוא את השלמות שלהם ואת האנרגיה הפנימית האין-סופית הקיימת בתוכם, הם מנסים לשאוב אנרגיה זה מזה. מאבק וכוחנות נוצרים עקב אבדן וחוסר אנרגיה. שלמות פנימית מעניקה לכל אחד מבני הזוג את כל האנרגיה שהוא זקוק לה - מתוכו. פיצול יוצר חוסר אנרגיה וגורם לכל אחד מבני הזוג לחפש את השלמת האנרגיה החסרה בצד השני. במקום לנסות ולשאוב את האנרגיה החסרה מבני זוגנו, אנו יכולים ליצור את האנרגיה הזאת מתוכנו. כשאנו עושים זאת, איננו זקוקים עוד למאבק ולכוחנות. המלחמה נגמרה, כי לאף אחד לא חסרה אנרגיה.

3. אהבה אלכימית: גבריות ונשיות בו-זמנית

כשגבר ואישה מתאחדים - הם נעלמים וקיימים בו-זמנית

כשגבר ואישה שלמים מתאחדים - הם נעלמים וקיימים בו-זמנית. שניהם נמצאים בשני הכיסאות, הגברי ונשי, בו-זמנית. לכן אם הם נמצאים בבת-אחת בשני מקומות - למעשה, הם אינם נמצאים באף אחד מהם, וזו משמעות האיחוד האלכימי ביניהם. הם נמצאים במקום אחר, במקום חדש. הם נכנסים לממד חדש לחלוטין, שקשה לתפוס אותו או להבינו - אפשר רק לחוות אותו.

גבר ואישה, הרוצים לחוות את השלמות שלהם - צריכים להפסיק להיות אובססיביים בנוגע לצד ה"טבעי" שלהם. הם נדרשים לבטא את המחצית האבודה שלהם במלואה, וכך הם מאפשרים לנשיות ולגבריות שלהם להתמזג זו בזו. הם הופכים בו-זמנית לעדינים - אך נחויים. לרגשיים - אך שכליים. לגבריים - אך נשיים. כיוון שהם גבריים ונשיים בבת-אחת - הפיצול שבתוכם נעלם. עכשיו הם כבר מעבר לכל הגדרה מוכרת, כי הם מעבר לפיצול. אי-אפשר להגדיר את המצב שלהם, כי בו-זמנית הם גם נשיים וגם גבריים. אם הם גם נשיים וגם גבריים - למעשה, הם לא נשיים ולא גבריים - הם משהו אחר, משהו חדש. לכן כשנוצר איחוד בין גבר לאישה שלמים - הם, למעשה, נעלמים כי הם נמצאים בשני מקומות בו-זמנית, ובעצם הם אינם נמצאים באף מקום. הם הגיעו למקום אחר הנקרא: אחדות ואהבה אלכימית.

ההתמזגות של האנרגיה של הגבר ושל האישה יוצרת אנרגיה חדשה

הממד החדש, שאליו נכנסים הגבר והאישה, הוא ממד של אנרגיה טהורה ומוחלטת. ההתמזגות של הגבר בתוך האישה ושל האישה בתוך הגבר יוצרת את האנרגיה של השלם, את האנרגיה של מקור החיים. בהתחברות ביניהם הם מתחברים לתדר הגבוה ביותר, הקיים מבחינה רוחנית.

האנרגיה האלכימית, הנוצרת מהמפגש בין השלמות של הגבר לשלמות של האישה, היא אנרגיה לא מוכרת. היא אנרגיה חדשה ונדירה, המאפשרת להם לראשונה לגעת במהות הכי עמוקה שלהם - במהותם האלוהית. כל בני האדם הם בניו של אלוהים - ואלוהים הוא השלם המוחלט. לכן כשגבר ואישה שלמים מתמזגים, הם יוצרים שוב את השלמות המוחלטת. וכשהם נוגעים בשלם, הם מרגישים כיצד השלם נוגע בהם. סוג כזה של התמזגות - אי אפשר לשכוח. העצמה כה חזקה, החיבור עמוק כל-כך, עד שהוא חודר לקצה התודעה שלהם.

הוא מעיר אותם מהרמה הפיסית עד לרמה הרוחנית של הנשמה. כל המהות שלהם מתעוררת לחיים במפגש כזה.

האנרגיה של האהבה האלכימית היא החזקה ביותר ביקום

אהבה אלכימית היא תוצאה של אחדות. שני הכוחות, שמהם מורכב היקום, הופכים בן-רגע לכוח אחד. והתוצאה - עצמה אדירה. אהבה אלכימית מייצגת, למעשה, את מקור הבריאה. היא משנה את צורת ההסתכלות שלנו בעולם. במקום להסתכל על העולם בעין אחת, אנו פתאום רואים את העולם בשתי עיניים פקוחות. אנו רואים את הרגש העדין ביותר ואת השכל המהיר ביותר. אנו חווים את השלווה המופלאה ביותר ואת הרצון ואת הדחף העצומים ביותר. אנו רואים לא רק את הצד שלנו - אנו חשים גם את הצד השני. זוהי חוויה חזקה מאוד. זוהי הארה.

אהבה אלכימית מפגישה אותנו עם המציאות כפי שהיא באמת - חיבור בין העולם הרוחני לעולם הארצי, בין הכוח הגברי לכוח הנשי. אהבה אלכימית מאפשרת לנו לחוות את האמת הזאת בכל המישורים: אנו יכולים לחוש את תוצאות האהבה האלכימית בתקשורת שלנו, במיניות שלנו, בשותפות ובמחויבות שלנו, במהות האמיתית שלנו, באלוהות הנושבת בתוכנו. באמצעות האהבה האלכימית אנו מתמזגים לאחדות אחת. גבר ואישה, היוצרים אהבה אלכימית, הופכים לנשמה אחת. כלפי חוץ הם נשארים שני אנשים נפרדים לכאורה, שני גופים זרים, אבל עמוק בפנים הם הפכו למהות אחת, לכוח אחד, לאנרגיה אחת - לשלמות אחת. הם כבר לא נפרדים - הם מאוחדים לחלוטין.

פרק 3

שני אנשים - נשמה אחת

1. תקשורת אחת

שפה היא אמצעי טכני לעקיפת הפיצול הפנימי

שפה היא אמצעי להעביר בעזרתו מסרים ללא חיבור, ללא איחוד. תקשורת היא דבר שונה לחלוטין. תקשורת מתרחשת רק כשגבר ואישה מתמזגים. אנשים מפוצלים זקוקים לשפה כדי לתקשר, כדי להבין זה את זה, כיוון ששפה היא אמצעי טכני לעקוף בעזרתו את הפיצול הפנימי שבתוכם. שפה היא מטבעה אמצעי מוגבל, כי היא תוצר של פיצול: היא אינה תופעה טבעית אלא תופעה נלמדת, כי כל אחד יכול ללמוד שפות, זה רק עניין של זמן ושל תרגול. שפה היא אמצעי מוגבל, כי ישנם תחושות ומסרים רבים שאי-אפשר להעביר באמצעות שפה. שפה יוצרת מחיצות ואי-הבנות בין אנשים, כי שפה אינה מסוגלת להגיע לרבדים העמוקים שלנו. שפה היא שטחית, כי היא נוגעת רק בקצה הקרחון התקשורתי בין אנשים.

השפה שלימדו אותנו כבר בהיותנו ילדים בבלבה אותנו. היא יצרה בנו תחושה כוזבת שאנו נפרדים. היא שכנעה אותנו, שללא שפה לא נוכל לתקשר עם אחרים. אבל איננו תלויים בשום שפה, כי תמיד היינו מאוחדים. השפה הייתה תוצאה של הפיצול הפנימי שיצרנו בתוכנו. השפה יצרה בתוכנו מחיצות, כפי שהיא יצרה מחיצות ואי-הבנות בינינו ובין בני זוגנו. רק תקשורת אלכימית יכולה לבטא את האחדות שלנו. אנו לעולם לא היינו נפרדים. כולנו תמיד היינו שלמים ומאוחדים, ואף ששכחנו את העובדה הזאת, היכולת הזאת קיימת בנו מאז ומתמיד. באמצעות התקשורת האלכימית בינינו ובין בני זוגנו אנו לפתע נזכרים, שאנו מסוגלים לתקשר מבפנים - לא רק מבחוץ, באמצעות שפה.

תקשורת אלכימית בין גבר לאישה היא תקשורת ללא שפה

תקשורת אלכימית היא מעבר לשפה, כי היא מעבר לפיצול. תקשורת אלכימית היא תוצאה רק של שלמות ושל אחדות. לכן התקשורת האמיתית בין גבר לאישה היא תקשורת ללא שפה. שפה היא אמצעי טכני בלבד, אבל הדרך הטבעית ביותר לתקשורת בין גבר לאישה אינה באמצעות שפה. רוב האנשים

שכחו, שאפשר לתקשר ללא מילים, שאפשר לתקשר ללא שפה, ללא תנועות גוף, אפילו ללא קשר עין. אנשים שכחו את זה, אבל אין זאת אומרת שזה לא קיים.

האיחוד בין גבר לאישה מעורר בנו מחדש את התקשורת הפנימית, הטבועה בנו מאז ומתמיד. תקשורת פנימית אינה עוד שפה, כי שפה זו טכניקה שאנו לומדים. תקשורת אלכימית לעומת זאת היא תופעה טבעית, שאין צורך ללמוד אותה. היא משהו טבעי, משהו עמוק שבא מבפנים, זיכרון עמום מהשלמות שנהנינו ממנה בילדותנו המוקדמת. תקשורת אלכימית היא תופעה טבעית, שמתעוררת שוב לחיים עקב מקשר מאוחד ועמוק בין גבר לאישה. טלפתיה, למשל, היא סוג של תקשורת. טלפתיה אינה שפה, לכן אי-אפשר ללמוד אותה. אי-אפשר לעבור קורס לטלפתיה, כי טלפתיה מתרחשת מעצמה. היא מתרחשת רק כשיש איחוד, כי טלפתיה היא תקשורת בין גבר לאישה, שהפכו לשלמות אחת.

אנשים שלמים ואוהבים כבר אינם זקוקים רק לשפה. הם כבר גילו בתוכם משהו נוסף וחזק הרבה יותר. הם אינם תלויים עוד בשפה בלבד, כי הם יכולים לקבל מסרים ולהעבירם באמצעים אחרים. למשל, באמצעות מבט עיניים. יש שם הרבה יותר מסר, כי יש שם תקשורת, ותקשורת היא דבר מרוכז הרבה יותר משפה. מה שאנו יכולים לנסות לומר באמצעות שפה בחצי שעה, בשעה, בשעתיים, לפעמים אפילו בשבועות או בשנים, אנו יכולים לומר במבט עין אוהב אחד. מדוע זוגות אוהבים נוהגים דרך קבע להביט אחד לשני בעיניים, ולא לומר דבר? פשוט מאוד, כי זה יעיל הרבה יותר. המסר מרוכז הרבה יותר.

לשפה יש סוף, לתקשורת אין סוף. שפה היא תופעה מוגבלת מאוד - תקשורת היא אין-סופית. תקשורת יכולה להעביר מסרים גבוהים, שהשפה אינה מכילה ואינה מסוגלת להעביר. לכן כשאנו מתחילים לתקשר, איננו משערים כלל לאן נוכל להגיע באמצעות תקשורת פנימית, לאילו תחושות ומסרים נוכל להיחשף בעזרתה. אנו מסוגלים לתקשר מרבדים עמוקים מאוד, כי היכולת לתקשר באה מהפנימיות שלנו. תקשורת אינה עניין של כשרון או של למידה, כי היא קיימת בתוך כל אחד עוד מרגע הלידה. לכן ככל שאנו מחוברים לעצמנו יותר, אנו מסוגלים לתקשר מרבדים עמוקים יותר.

אנשים אוהבים - מרגישים, כי אנשים אוהבים נעשים רגישים. הם מרגישים דברים קטנים מאוד, כי הרגישות שלהם גדלה. תחושת בטן היא גם תקשורת, סוג של תקשורת. כשקורה משהו לבני זוגנו אנו יודעים זאת, כי אנו מתקשרים עם בני זוגנו. איננו זקוקים עוד לקו טלפון כדי לדעת מה שלומם, כי יש לנו קו פרטי וישיר אליהם. ככל שאנו נעשים רגישים לתחושות הבטן שלנו, כך נרגיש יותר תחושות, יגיעו אלינו יותר מסרים. כל שעלינו לעשות הוא להיות רגישים לתופעה. התופעה הזאת מתרחשת כל הזמן, למרות שאנשים פשוט אינם מודעים אליה. היא קיימת שם כל הזמן, צריך רק לשים לב אליה.

האיחוד מאפשר לנו לדבר עם בני זוגנו בדיוק כפי שאנו מדברים עם עצמנו

כשאנו מחוברים אל השלמות של עצמנו, אנו מתחברים אל בן זוגנו או אל בת זוגנו, כיוון שברגע שיצרנו איחוד פנימי בתוכנו, אנו מגלים שבני זוגנו נמצאים בתוכנו מאז ומתמיד. זה כל היופי שבדבר. זה דבר פשוט כל-כך, שהוא לא נתפס. בני זוגנו אינם נפרדים מעצמנו, אלא הם חלק בלתי נפרד מעצמנו. זו הסיבה שאנו מסוגלים להתחבר אליהם ולתקשר אתם בכזו קלות. אנו לא נפרדים - אנו מאוחדים. ברגע שנוצר איחוד בין גבר לאישה, הם הופכים לדבר אחד, ואז הם מסוגלים לתקשר זה עם זה, בדיוק כפי שהם מתקשרים עם עצמם - אותו הדבר בדיוק.

תקשורת אלכימית מאפשרת לנו לדבר עם בני זוגנו, בדיוק כפי שאנו מדברים עם עצמנו. אנו מסוגלים לשדר להם מחשבות - והם יקלטו אותן, היכן שהם יהיו. אנו מסוגלים לשדר להם תחושות - והם יחוו אותן, היכן שהם יהיו. תקשורת אלכימית באה מממד גבוה יותר מהשפה, לכן כל המחסומים, שהציבה לנו השפה, נעלמים ברגע שהתקשורת האלכימית מופיעה. תקשורת אלכימית היא מעל לזמן, מעל למקום או למרחק. באמצעות התקשורת האלכימית ניתן לשדר זה לזה ולקלוט זה את זה בכל מצב, בכל מקום ומכל מרחק. תקשורת אלכימית היא קו ישיר ותמידי לבני זוגנו.

2. מיניות אחת

מין ללא איחוד הוא מגע ולא נגיעה

מגע פיסי - אינו בהכרח נגיעה רוחנית. מין ללא איחוד הוא רק מגע שטחי של הגוף. גוף נוגע בגוף, בעוד הנפש והנשמה של הגבר ושל האישה מפוצלים ומרוחקים זה מזה. גבר ואישה מפוצלים אינם מסוגלים להתמזג זה לתוך זה, כיוון שהם עדיין לא השיגו את השלמות הפנימית שלהם. אם הם אינם מסוגלים להגיע לאיחוד - המיניות שהם יוצרים היא מיניות חלקית, מיניות מוגבלת, מיניות טכנית.

ללא איחוד בין השלמות של הגבר ובין השלמות של האישה - המיניות שהם יוצרים יחד היא מיניות חצויה: הרגשות שלהם מודחקים, היצרים שלהם עצורים, המחשבות שלהם נפרדות והכוונות שלהם - שונות ומפוצלות. מיניות חצויה היא מיניות שיש בה שולט ויש נשלט, יש גברי ויש נשי, יש יוזם ויש מגיב. במיניות חצויה הגבר והאישה אינם נוגעים זה בזה, הם רק מתחככים אחד בשני. הם אינם מסוגלים להיכנס האחד בתוך השני. מבחינה פיזית, הגבר חודר לתוך

הגוף של האישה, אך הוא אינו חודר לתוך הנשמה שלה. מבחינה פיסית, האישה מכילה את הגבר בתוך גופה, אך היא אינה מכילה את הנפש ואת הנשמה שלו.

כשגבר ואישה נוגעים אחד בשני - הם נעלמים אחד בתוך השני

רק כשנוצר איחוד בין השלמות של הגבר לשלמות של האישה - הם מסוגלים באמת לגעת אחד בשני. הם מסוגלים להתמזג האחד בתוך השני. וכשהם מתמזגים - הם נעלמים. המיניות שהם יוצרים יחד היא מיניות שלמה - לכן אין שולט ונשלט, אין גברי ונשי, אין יוזם ומגיב, אלא נוצר שוויון הרמוני לחלוטין. נוצרת אחדות. שניהם נעים כיחידה אחת, שניהם פועלים כגוף אחד, שניהם חשים כנשמה אחת שלמה ומאוחדת.

מיניות שלמה היא מיניות המתרחשת בעת ובעונה אחת בכל הרמות: ברמה הרוחנית, ברמה הרגשית, ברמה היצרית וברמה הפיסית. במיניות אלכימית כל הממדים נפתחים. במיניות אלכימית נוצר פורקן שלם ומלא של הרגשות, של היצרים, של התחושות, ושל המחשבות ושל הכוונות. הכול זורם בכיוון אחד, באותו הקצב ובאותו התדר. לכן כשמיניות אלכימית מתרחשת - הגבר והאישה נעלמים. הם שוכחים לחלוטין מעצמם, כי הם כבר לא קיימים. הם איבדו את הגבולות שלהם. הם פרצו אל מעבר למגבלות שלהם. הם התמזגו האחד בתוך השני - ועכשיו כבר אי-אפשר לדעת מי הוא מי.

מיניות אלכימית מתרחשת בו-זמנית גם בגבר וגם באישה

מיניות אלכימית היא מיניות אחת. לכן היא מתרחשת בו-זמנית גם בגבר וגם באישה. כיוון שאין הפרדה, שניהם חווים וחשים את אותן תחושות בבת-אחת. התזמון של שניהם זהה לחלוטין. התחושות שלהם - זהות לחלוטין. המחשבות של שניהם - הן אותן המחשבות. האורגזמה של שניהם מתרחשת בו-זמנית, באותו הרגע. הם נעים על גל אחד, הם רוכבים יחד על תדר אחד, לכן כל מה שקורה לגבר - קורה גם לאישה. הם נענים לתחושותיהם המשותפות. הם אינם עוצרים כדי לשאול - כי הם יודעים בדיוק מה הצד השני מרגיש חושב, ורוצה. הם פשוט זורמים עם העצמה האדירה של המיניות האלכימית.

במיניות שלמה הגבר מסוגל לחוות לא רק את האורגזמה שלו - אלא גם את האורגזמה של האישה. האישה חווה לא רק את האורגזמה של עצמה, אלא היא נוגעת גם בשיא של הגבר, כי האורגזמה שלהם משותפת. כפי שכל האקט המיני משותף, כך גם רגע הפיצוץ משותף. שניהם שותפים לאותו המסע. שניהם נעים באותו המסלול, על אותה הדרך. מיניות אלכימית היא מיניות של שני אנשים -

אך של נשמה אחת. לכן היא יוצרת קרבה אינטימית ועמוקה. לכן היא יוצרת אחדות בלתי נפרדת בין הגבר לאישה.

3. אמת אחת

חילוקי דעות הן תוצאה של פיצול בין בני זוג

חילוקי דעות בין גבר לאישה הן תמיד תוצאה של פיצול פנימי. ברגע שהאחדות נעלמת, הפיצול שב ומופיע, ואֵתו מופיעות האי-הבנות, האי-הסכמות, חילוקי הדעות, המאבקים והוויכוחים. החיכוך והמאבק הם תוצאה של ריחוק ושל פירוד. כשכל אחד מבני הזוג נפרד - יש רצונות שונים, דעות שונות, הבנות אחרות.

כשיש פיצול, נוצר קרע בין הרצונות של הגבר ובין הרצונות של האישה. בין הדעות וההשקפות שלו, ובין אלה שלה. ואם הפיצול ביניהם נמשך, אם הוא גדל ומתרחב - גם הרצונות שלהם הולכים ומתרחקים. וככל שהפיצול גדל, כך המאבקים יהפכו לכוחניים ולמרים יותר ויותר. ככל שהמרחק גדל, תהיה המלחמה קשה ונואשת יותר.

כשגבר ואישה מתאחדים - הם נוגעים באותה האמת

לעומת זאת כשגבר ואישה מתאחדים, הם נוגעים באותה האמת. לכן כל חילוקי הדעות ביניהם נעלמים. כשהם נוגעים באמת אחת משותפת, הם אינם יכולים או מסוגלים לריב, להתווכח, להתנגד או לסתור זה את זה - כי הם רואים, מרגישים, חושבים ומבינים את האמת באותו האופן בדיוק.

האיחוד בין גבר לאישה מגלה להם אמת אחת, אמת משותפת וזהה לחלוטין. כל עוד הם מאוחדים, הם רואים את החיים עין בעין. הם אינם צריכים להתפשר, להיכנע או להסכים. הם פשוט מאוחדים. כשאין הפרדה או גבול בין הגבר לאישה - הכול משותף וזהה.

האמת האלכימית יוצרת באופן טבעי רצון אחד משותף

ברגע שהאמת היא אחת - הרצון הוא אחד. האמת האלכימית יוצרת באופן טבעי רצון אחד משותף לגבר ולאישה. הרצון הזה הוא תוצאה טבעית של האחדות הפנימית שנוצרה ביניהם. הם מגלים שהם רוצים בדיוק את אותו הדבר. הם

מגלים שאין על מה להתווכח - כי שניהם נעים לאותו הכיוון. אין על מה לריב עוד, כי יש רצון טבעי אחד.

כשנוצרת זוגיות מפוצלת, זוגיות הבנויה על השלמה ולא על שלמות, לבני הזוג יש בדרך-כלל רצונות שונים. מבחינתם, האמת שונה, כי כל אחד מהם רואה את האמת מנקודת המבט החצויה שלו. המציאות האמיתית היא אחת. אך כשאנו חצויים, אנו מעוותים את המציאות השלמה, כי אנו מסתכלים בה רק מצד אחד - מצד גברי או מצד נשי. לכן כשאחד מבני הזוג רוצה ללכת, השני רוצה להישאר. כשהאחד רוצה לנוח, השני מעדיף להיות ער. וכשיש רצונות שונים, בני הזוג מתחילים - במקרה הרע - לריב. ובמקרה הרע פחות - להתפשר. לעומת זאת בזוגיות שלמה יש רצון אחד, לכן אין צורך לריב, וגם אין צורך להתפשר או להקריב. התזמון זהה והכיוון זהה - כי הרצון זהה. בני הזוג פועלים בהרמוניה מושלמת, הם פועלים כגוף אחד, כשלמות אחד.

4. מחויבות אחת

בגידות וגירושים הם תוצאה של חוסר אחדות

כשגבר חווה אהבה אלכימית - הוא רואה נשים אחרות, אך הוא אינו מסתכל בהן, כי הוא מחובר אל האישה שאָתו. כשאישה חווה אהבה אלכימית - היא פוגשת גברים אחרים, אך היא חושבת רק על הגבר שלה, כיוון שהיא מרגישה חלק בלתי נפרד ממנו. גבר ואישה המאוהבים זה בזה באופן אלכימי - מחויבים אחד כלפי השני, כי הם מחוברים אחד לשני. לעומת זאת פְרָדוּת, בגידות וגירושים הם תוצאה של חוסר מחויבות פנימית בין בני זוג. הם נובעים מבידוד ומבדידות של בני הזוג. הם מתרחשים בגלל פיצול שחל באחדות שלהם.

המחויבות העליונה של כל אחד מאתנו היא רק לעצמו. גבר ואישה המאוהבים באופן אלכימי - רואים את עצמם כשלמות אחת, כישות אחת, לכן הם מחויבים כלפי הזוגיות, באותה המידה שהם מחויבים כלפי עצמם. בגידות וגירושים הם תוצאה של אבדן האחדות. ברגע שהאחדות אובדת - הבדידות קמה לתחייה, ואתה גם המחויבות העצמית. המחויבות ההדדית נעלמת, כיוון שהאחדות כבר אינה קיימת. בני הזוג התפצלו - לכן כל אחד מהם יכול להיות מחויב שוב רק לעצמו.

כשאנו מתמזגים אנו כבר לא לבד - אנו אחד

אהבה אלכימית יוצרת אחדות בין גבר לאישה, ובעקבות זאת המחויבות של הגבר ושל האישה היא מחויבות הדדית. ההתמזגות הופכת את הגבר ואת

האישה לאחד. לכן המחויבות שלהם כלפי עצמם זהה למחויבות שלהם כלפי בני זוגם. האיחוד בין גבר לאישה משנה אותם. הם כבר לא לבד - הם אחד. הם אינם עוד גבר ואישה - שני עולמות נפרדים - אלא הם מהות אחת של גבר-אישה. הם אדם אחד שלם לחלוטין.

ברגע שאנו לא לבד - המחויבות שלנו כלפי בני זוגנו משתנה מהקצה אל הקצה. איננו רואים עוד את בני זוגנו כחלק נפרד מעצמנו. מעכשיו אנו רואים אותם כחלק בלתי נפרד מעצמנו. ההתמזגות מפילה את כל המחיצות הקיימות בין גבר לאישה, דבר שהופך באופן טבעי את המחויבות ביניהם למוחלטת. הם אינם זקוקים עוד למחויבות מוסרית. הם השיגו את המחויבות העילאית - המחויבות האלכמית.

כשנוצרת מחויבות אלכימית - המחויבות לבני זוגנו זהה למחויבות לעצמנו

כשגבר ואישה מתאהבים ומתמזגים באופן אלכימי - הם הופכים לישות אחת בעלת נשמה אחת. לכן כל דבר שקורה לאחד מבני הזוג - משפיע באותה המידה על בן הזוג השני. כיוון שהם חלק בלתי נפרד זה מזה, המחויבות שלהם היא הדדית. אם אחד מבני הזוג פוגע בעצמו - הוא פוגע באותה המידה בבן הזוג השני. אם אחד מבני הזוג נפגע - גם השני ייפגע. שניהם גוף אחד, לכן כל דבר שקורה לאחד, משפיע ישירות גם על השני.

אנו נוהגים פעמים רבות להפר את המחויבות שלנו כלפי בני זוגנו, כיוון שאנו חושבים שאנו נפרדים מהם. באהבה אלכימית המושג פירוד אינו קיים. באהבה אלכימית ישנו איחוד. לכן פגיעה בבן הזוג היא פעולה של הרס עצמי. היא דומה לאדם המחזיק אקדח בידו האחת, ויורה באמצעותה בידו השנייה. אף אחד אינו עושה דבר כזה, אלא אם כן הוא מאמין שהיד השנייה אינה שייכת לו, אינה מחוברת אליו. אבל באהבה אלכימית הכול קשור ומחובר. הגבר והאישה הם שני חצאים של שלמות אחת, שני חלקים בנשמה אחת. אינך יכול לפגוע בצדך השני - כי הוא חלק בלתי נפרד ממך. זוהי מעין "מלכודת". אם אתה פוגע בה - אתה פוגע בעצמך. אם אתה פוגע בעצמך - אתה פוגע בה. לכן אינך יכול אלא להרגיש מחויב כלפיה. מחויבות אלכימית היא מחויבות אמיתית, לא מחויבות הנובעת ממוסריות, מצדקנות או מפחד. מחויבות אלכימית היא המחויבות האגואיסטית ביותר הקיימת - ולכן היא המחויבות החזקה ביותר שיש.

5. אלוהים אחד

המפגש בין גבר לאישה אינו מפגש של שניים - אלא של שלושה

המפגש בין גבר לאישה אינו מפגש בין שני עולמות, כפי שמקובל לחשוב. המפגש הזה הוא מפגש של שלושה עולמות: העולם של הגבר, העולם של האישה והעולם שנברא בעקבות האיחוד של שניהם. כשגבר ואישה מתמזגים באהבה אלכימית, קיימים שלושה כוחות במערכת היחסים: הגבר, האישה ואלוהים.

כשאנו מבצעים את התיקון האישי שלנו - אנו מגלים את האלוהים הפנימי, הקיים בתוך כל אחד מאתנו. אבל כשאנו מתמזגים עם בן זוג, אנו מגלים את השלמות המוחלטת. והשלם המוחלט הוא האלוהים. זוהי חוויה שלא ניתן להגיע אליה לבד. אפשר לגעת בה לבד באמצעות האיחוד בין הצד הגברי לצד הנשי שקיים בתוכנו, אך אי-אפשר למצות אותה לבד. כדי למצות אותה, עלינו להתמזג לחלוטין בבן זוג. לכן רק המפגש בין גבר לאישה יוצר את הכוח השלישי - את אלוהים.

אהבה אלכימית יוצרת את אלוהים

אהבה אלכימית היא הדרך, שבה גבר ואישה מסוגלים לגעת יחד באותו האלוהים. לא באלוהים הפרטי שלהם, אלא באלוהים השלם של שניהם. באלוהים ששניהם חשפו בעצם המיזוג שלהם. כשהם יוצרים את אלוהים בעצם המפגש ביניהם - הם נוגעים בתופעה הקסומה, המדהימה והעמוקה ביותר הקיימת. הקשר שלהם לובש באופן טבעי צורה רוחנית.

אהבה אלכימית היא תופעה שמעבר למילים, כי היא נוגעת במקור החיים, בשורש המניע את העולם ואת היקום כולו. זוהי תופעה מסתורית ועמוקה כל-כך שרק ההתמזגות בין גבר לאישה שלמים חושפת אותה. ההתגלות הזאת שמורה רק לאלה המוכנים לגעת בה.

כשגבר ואישה מתאחדים - אלוהים חולף דרכם

התופעה הזאת, הנקראת "אלוהים", היא בעלת חשיבות עצומה לאופי מערכת היחסים בין גבר לאישה. ברגע שהם יוצרים בעצם האחדות שלהם את האלוהים - כל הקשר ביניהם הופך לקשר בעל צורה רוחנית עמוקה. בהתמזגות שלהם הם חשים את אלוהים, הם מרגישים אותו, הם מתחברים אליו, הם נוגעים בו.

בכל פעם שזוג מתמזג - אלוהים חולף דרכם. כל עוד הם נשארים מאוחדים - אלוהים נמצא אתם. הוא אופף אותם, משפיע עליהם, מנחה אותם. למעשה, הוא שותף מלא לחייהם. הוא מלווה אותם בכל רגע ובכל שעה שהם יחד או לחוד. הוא מעניק לכל מעשה או פעולה שהם עושים - מעטה רוחני, לבוש מיסטי ומסתורי. כל פעולה - קטנה כגדולה - מתפרשת על-ידם כפעולה רוחנית. הם פועלים בהרמוניה גדולה כל-כך בינם לבין עצמם - עד שכל דבר שהם עושים הוא בעצם חלק מהתכנית הגדולה של היקום. המודעות שלהם לאלוהים גדולה מאוד, כי הם ממש נוגעים בו, הם ממש חשים אותו, הם בעצם יוצרים אותו.

פרק 4

חומר למחשבה

1. תשובות לשאלותיכם

שאלה: אתה מציג כאן רעיון של אהבה אלכימית, שנשמע כמו אידיאל אוטופי. האם הוא קיים בכלל? האם ניתן לממש אותו?

תשובה: הרעיון הזה נחשב ל"אידיאל", כיוון שכיום הוא עדיין נדיר. העובדה שמרבית האנשים אינם מודעים לו כרגע אינה אומרת שהוא אינו קיים או שהוא אינו נכון. במציאות הנוכחית הוא באמת אידיאל. אבל ככל שיותר אנשים יתקנו את עצמם - יהפוך האידיאל הזה למציאות, לתופעה רווחת.

כל אידיאל מקדים את תקופתו, אחרת הוא לא היה נחשב לאידיאל באותה התקופה. אבל עצם העובדה שזהו אידיאל אינה הופכת אותו לבלתי אפשרי. ז'ול ורן כתב בתחילת המאה סיפור על המסע לירח. אז זה נחשב למדע בדיוני. כמה עשרות שנים לאחר מכן הפך ה"אידיאל" הזה למציאות. לכן ההבדל בין אידיאל ובין מציאות הוא רק הבדל של זמן. מציאות קשורה להווה - אידיאל קשור לעתיד. לכן אידיאל הוא המציאות העתידית. גם אהבה אלכימית היא המציאות העתידית. היום אהבה אלכימית עדיין נחשבת כאידיאל. בעוד חמש עד עשר שנים - היא תהפוך לתופעה שגרתית. לא יהיה אפילו צורך לכתוב עליה.

שאלה: מה גברים ונשים מחפשים זה בזה?

תשובה: הגבר הוא מלך ממלכת הרוח. האישה היא מלכת ממלכת החומר. משמעות הדבר היא, שבעולם הרוח הגבר ארצי מאוד, ואילו בממלכת החומר האישה רוחנית מאוד. לכן בעולם המחשבה - גברים הם השולטים, כי שם הם מרגישים בבית. הם מרגישים בטוחים ושולטים בממד הרוח. נשים לעומת זאת שולטות לחלוטין בעולם המעשה. הן חזקות מגברים, הן בעלות כושר הישרדות גבוה יותר מגברים, ויכולת ההתמודדות שלהן עם מגבלות העולם

החומרי טובה לאין ערוך מזו של הגברים. אם נשים היו מנהלות את העולם הארצי - העולם היה מקום יפה יותר וטוב יותר, כיוון שזהו מגרשן הביתי. בשל סיבה זו נשים רוחניות יותר מגברים בחיי היום-יום, כיוון שהן בשלות יותר להתמודד עם המגבלות ועם הקשיים של חיי היום-יום. הן בנויות כך גם באופן פיסי וגם באופן רוחני. לעומת זאת נשים אינן מסוגלות להגיע למקומות רוחניים, שגברים יכולים להגיע אליהם. זהו המגרש הביתי של הגברים. הגברים ארציים מאוד בעולם הרוח. הם מסוגלים לנוע בכשרון רב מאוד בממד המחשבה. לכן הגברים הם אלה המובילים בעולם המחשבה: מרבית הפילוסופים, המדענים, הוגי הדעות, הנביאים ואנשי הדת הם גברים. אין לכך שום קשר לאפליית נשים. זה פשוט הצד החזק של גברים.

ההבדל בין הגבר לאישה יוצר את המשיכה ביניהם. כל אישה נמשכת לגבר, שהרוחניות שלו ארצית, כלומר, גבר המסוגל להביא את הרוחניות שלו אליה. הן מחפשות גבר בעל יכולת חשיבה עמוקה ורחבה, אך בעלת אחיזה במציאות היום-יומית. לעומת זאת נשים נרתעות מגברים ה"מדברים באוויר", כי הן אינן מבינות אותם. הם מדברים בשפה שהן אינן מכירות. הן מחפשות גבר בעל ידע וחכמה המסוגל להעביר להם את הרוחניות שלו בשפה ארצית - בשפה שהן מבינות. הן מחפשות גבר המשלב ארציות ברוחניות שלו. לכן נשים מחפשות בכל גבר את מלך ממלכת הרוח, את הגבר השולט לחלוטין בממלכה שלו - בממלכת הרוח. הגבר לעומת זאת מחפש אישה שהארציות שלה רוחנית, כלומר, אישה המסוגלת להביא את הארציות שלה אליו. הם נמשכים לאישה מעשית, אסתטית, פרקטית ובעלת כושר ביצוע, שמעשיה הם בעלי ניחוח רוחני, ולא רק ארצי. גברים נרתעים מאישה הנצמדת רק לארציות שלה. הם מתקשים לתקשר עם אישה חומרית לחלוטין, כי היא אינה מסוגלת לדבר בשפה שלהם - בשפה הרוחנית. לכן הם מחפשים אישה המשלבת רוחניות בארציות שלה. גברים נמשכים רק לאישה היודעת לדבר בשפת האם שלהם, כי הגברים מחפשים בכל אישה את מלכת ממלכת החומר, את האישה השולטת לחלוטין בממלכה שלה - בממלכת החומר.

אישה יכולה לחוש את הממד הרוחני רק דרך הגבר שלה. גבר יכול לחוש את הממד הארצי רק דרך האישה שלו. למשל, כשגבר מקיים יחסי מין עם אישה, הוא אינו מחפש רק את הפורקן הפיסי. למרות שרוב הגברים אינם מודעים לכך, למעשה, גברים מחפשים את הביטחון שבארציות, שבפיסיות. הם רוצים להתמזג עם האישה כדי לחוות לרגע את תחושת הביטחון שאישה מקרינה, את המהות של האישה - את החומר. גברים מחפשים קרקע ויציבות. על-ידי

ההתמזגות עם האישה הם מתמזגים באדמה, הם יורדים לארץ. זה הדבר היחיד, שיכול לספק לגבר תחושת נינוחות ושלווה אמיתית בעולם הארצי. רק דרך אישה מסוגל גבר להגיע לתחושת שייכות וחיבור לעולם החומרי. גברים הם מעצם מהותם חסרי קרקע, כי הם נולדים וחיים כל חייהם בממד הרוח. לכן כל רכוש שהם ייצרו לעצמם, למעט אישה ומשפחה, לא יספק להם שלווה וביטחון אמיתיים. באופן טבעי גבר זקוק ליחסי מין יותר מאישה. לא משום שגברים הם חולי מין - אלא שגברים הם חולי אי-שייכות. המין בשבילם הוא אמצעי להיות שייך באמת לחומר. הם זקוקים לביטחון הזה יותר מאישה, כי אישה מטבעה שייכת לעולם החומר, היא חלק מהעולם הפיסי, היא נוצרה בעולם הפיסי. גבר נוצר בעולם הרוחני. לכן בעולם החומרי, שבו אנו חיים, הוא לעולם לא ירגיש שייך, אלא אם כן תהיה לצדו אישה. כפי שנאמר: מאחורי כל גבר גדול חייבת לעמוד אישה גדולה.

אצל אישה המצב הפוך, כמובן. בכל אישה יש חלק הרוצה להיות גבר, שמחפש את החוויה הגברית. אישה אינה מתאהבת בגוף של הגבר שלה או בכספו. גם לא מדובר בכמות האורגזמות שגבר מסוגל להעניק לאישה. אף שנשים רבות אינן מודעות לכך, הרי שנשים מתאהבות בדבר אחד אצל הגבר - ברוח שלו, באינטליגנציה שלו, בדרך החשיבה שלו. נשים מתאהבות בראש של הגבר, ברוחניותו הפנימית הטבעית. למשל, כשהן מקיימות יחסי מין עם גבר, הן בעצם מחפשות את הרוח שבו. דרך גופו הן מנסות להתחבר לרוחניות שלו. אישה שמתאהבת בגבר מוצאת בו כלי להגיע לגבהים. אישה מטבעה מחוברת לאדמה. היציבות של האדמה מוכרת לה עד לזרא. היא רוצה לעופף, היא משתוקקת לנסוק לגבהים, להגיע למעלה - ואת זאת היא יכולה לעשות רק עם גבר. אישה אינה יכולה לנסוק לבדה לעולם הרוח, כי המפתח לעולם הרוח נמצא אצל הגבר. נשים מחפשות בגברים את הלא-נודע, את החדש, את המרענן, את המשכר.

אם כן, נשים מחפשות אצל גברים את הידע. גברים מחפשים אצל נשים את המגע, את הביטחון, את היציבות. הגבר - הוא הרוח. כשהוא מקיים יחסי מין עם אישה הוא יורד באמצעותה לאדמה. שם הוא מקבל את הביטחון הרגשי, את היציבות, את תחושת החזרה לרחם, לאדמה, למקור. לכן כיוון הצמיחה שלו הוא באופן סימבולי מלמעלה למטה. האישה לעומת זאת - היא האדמה. כשהיא מקיימת יחסי מין עם גבר, היא עולה באמצעותו למעלה. היא מקבלת את ההשראה, את התרוממות הרוח, את ההתעלות, את הניידות ואת החופש שהיא כה זקוקה להם ושחסרים לה בעולמה החומרי והיציב.

אישה אינה מסוגלת לממש את החומריות שלה ללא גבר. גבר אינו מסוגל לממש את הרוחניות שלו ללא אישה. ללא אישה אין משמעות לרוחניות של הגבר, כי אין מי שיקלוט את הידע שלו, את המהות שלו. אין לו היכן לזרוע את עצמו. ללא גבר אין משמעות לחומריות של האישה, כיוון שאין לה את הזרע, אין לה את הידע הרוחני שהיא כה חפצה לקלוט וליישם. גברים הם בעלי ידע רוחני, אך הם אינם יודעים כיצד ליישם אותו בעולם החומרי. נשים הן בעלות כושר יישום בעולם החומרי, אך הן חסרות את הידע הרוחני. זה מה שגברים ונשים מחפשים זהה בזה.

שאלה: מדוע לא נוצר מפגש בין גבר נשי לאישה נשית, או בין אישה גברית לגבר גברי?

תשובה: המפגש הזה אינו טבעי, ולכן הוא אינו מתרחש במציאות. אם הוא היה מתרחש - היה נוצר קצר. אנרגיה גברית של גבר המנסה להתחבר עם אנרגיה גברית של אישה יוצרת קצר, ולכן החיבור הזה אינו נוצר.

כל מפגש בין גבר לאישה נוצר כדי לגרום להם לתקן את עצמם, כדי לעורר בהם שינוי וליצור ביניהם הפריה הדדית. לכן ישנם רק שני סוגים של זוגיות, המאפשרים זאת: גברים נשיים עם נשים גבריות, וגברים גבריים עם נשים נשיות. רק כך יכול להיווצר חיבור ללא קצר, כי כיוון הזרימה הוא תמיד הופכי. הגבר הנשי הופכי לאישה הגברית. הגבר הגברי הופכי לאישה הנשית. רק ההופכיות שלהם מאפשרת את החיבור ואת ההפריה ההדדית.

גבר נשי לא יימשך לאישה נשית - כי אין ביניהם מתח, ולכן לא יכול להיווצר ביניהם חיבור. באותה המידה גבר גברי לא יימשך לאישה גברית - כי הם זהים ולא הופכיים. ההופכיות הכרחית כדי ליצור את המפגש, את ההפריה. בדיוק כפי שאין מפגש בין שתי ביציות או בין שני זרעים. רק מפגש הופכי בין הביצית לזרע - מאפשר להם להתחבר למהות אלכימית חדשה.

שאלה: מדוע גבר נשי לא יימשך לכל אישה גברית אלא רק לחלק מהן. מדוע אישה נשית אינה נמשכת לכל גבר גברי אלא רק לחלק מהם?

תשובה: גברים ונשים הם בעלי פוטנציאל אנרגטי שווה. אבל אין להסיק מכך שכל האנשים שווים בפועל. הפוטנציאל שלהם שווה, השאלה היא, באיזו

דרגת מימוש הם נמצאים? כמה מהפוטנציאל שלהם הם כבר מימשו? ככל שגבר נשי הוא נשי יותר - כך הוא יימשך לנשים גבריות יותר, כי שניהם מימשו מעט מפוטנציאל השלמות שלהם. ככל שאישה נשית היא נשית יותר, כך היא תימשך לגברים גבריים יותר, כי שניהם צעדו רק מספר צעדים קטן בדרך למימוש השלמות שלהם. האיזון תמיד נשמר, לכן המפגש בין גבר לאישה תלוי יותר בדרגת מימוש השלמות שלהם בפועל מאשר בפוטנציאל השלמות שלהם.

הרעיון בדבר שוויון בין בני האדם, אשר היווה את הבסיס לאידיאולוגיה הסוציאליסטית, היה נכון. אלא שמדובר בשוויון פוטנציאלי ולא בשוויון ממשי. הקומוניסטים ניסו ליצור באופן מלאכותי מצב, שבו כל האנשים יהיו באותו המקום מבחינת המחשבות שלהם, הרצונות שלהם והמצב הכלכלי שלהם. זה היה ניסיון בקנה מידה אדיר - אך הוא נכשל - כי כל בני האדם אינם נמצאים באותה רמת המודעות והמימוש. כולם נעים בדרך האינ-סופית של מימוש השלמות שלהם, אבל כל אחד מהם נמצא בקטע אחר של הדרך. כל אחד מתקדם בקצב שונה. לדוגמה, גבר נשי הולך כל חייו לכיוון הגבריות האינ-סופית שלו, כי זו השלמות שלו. אישה גברית הולכת כל חייה לכיוון הנשיות האינ-סופית שלה כדי לממש את השלמות שלה. הם מסוגלים ליצור מפגש אמיתי ביניהם, רק אם שניהם עברו את אותה כבדת הדרך. הם יימשכו זה לזה רק אם שניהם מימשו בתוכם את אותה המידה מהפוטנציאל האינ-סופי של השלמות שלהם.

שאלה: מה יוצרת ההסכמה בין בני זוג על תהליך תיקון משותף?

תשובה: כבוד והערכה הדדית עמוקה, תחושת שותפות ושייכות אמיתית. האישה מכבדת את הגבר בעצם התיקון שלה, והוא מכבד אותה בעצם התיקון שלו. כשישנה הסכמה הדדית, המאבק והתחרות בין האישה לגבר הופכים לתמיכה הדדית ולהצלחה משותפת. כולנו אנוכיים. כולנו רוצים קודם כול לעצמנו. לכן האיחוד בין גבר לאישה עלול להפוך לזירת מאבק ותחרות, אם לא תופסים נכון את משמעות הזוגיות. כשמבינים את משמעות הזוגיות - מבינים שזה המבנה האגואיסטי ביותר, ולכן הנכון ביותר. אתה עוזר לעצמך, כי זו הדרך היחידה לעזור לבן הזוג שלך. כשבן הזוג שלך עוזר לעצמו - אתה יודע, שלמעשה הוא עוזר לך. כשאתה עוזר לעצמך - אתה יודע שאינך עוזר רק לעצמך אלא גם לבן זוגך. אין ויתור ואין קרבן - יש שלמות מדהימה.

ההסכמה היא הבסיס לתהליך תיקון משותף. בזוגיות בין אישה גברית לגבר נשי: אם האישה הגברית משתנה והופכת לאישה נשית, היא אינה מבצעת בכך רק את התיקון שלה, אלא היא מבצעת בכך גם את התיקון של הגבר. בנשיות שלה היא מקילה על הגבר לכבוש את הצד הגברי האבוד שלו, ובכך היא מסייעת לו לבצע את התיקון שלו. ככל שהיא הופכת לנשית יותר - כך היא מסייעת לו לכבוש נתחים נוספים מהגבריות שלו. בזוגיות בין אישה נשית לגבר גברי: אם הגבר הגברי מתקן את עצמו לכיוון הנשיות שלו, הוא פותח פתח להצלחת התיקון של בת זוגו הנשית, כי הוא מאפשר לה ליטול את תפקיד הגבריות במערכת היחסים. לכן ההסכמה היא המפתח לתיקון הדדי. אם אין הסכמה משותפת - כולם נשארים בתפקידיהם המסורתיים, לא מתבצע שינוי, ואם אחד מבני הזוג מנסה ליצור בתוכו שינוי - הוא נתקל בהתנגדות ובמאבק של בן הזוג השני.

שאלה: באיזו מידה האלכימיה, שאתה מדבר עליה, קשורה לתורות רוחניות אחרות?

תשובה: העולם מתחלק לשני מרכזי כובד - למערב ולמזרח. הגישה הרוחנית המערבית היא: אין אלוהים, אין גורל, אין הכוונה מגבוה - בני האדם הם השליטים היחידים. לכן הכול תלוי ברצון של בני האדם, וכדי להשיג צריך להיאבק. למעשה, המערב מייצג את הגישה הגברית הקלאסית. במזרח מדברים בדיוק הפוך. במזרח אומרים: דבר אינו תלוי בנו. הכול "קארמה", גורל ויד אלוהים. צריך לזרום עם אלוהים, לא להתנגד. לכן המזרח מייצג, למעשה, את הגישה הנשית הקלאסית.

שתי הגישות נכונות, אבל אף שבמערב ובמזרח צודקים - שניהם גם טועים. כל אחד צודק, כי כל אחד מייצג צד אחד - כוח גברי או כוח נשי. שניהם טועים, כי אף אחד מהם אינו רואה את הצד השני. המקום היחיד בעולם, שהאנרגיה שלו מסוגלת להכיל בו-זמנית גם נשיות וגם גבריות - הוא ארץ ישראל, כי ארץ ישראל נמצאת מבחינה גיאוגרפית ומבחינה רוחנית באמצע. היא ממוקמת בחיבור שבין המערב למזרח. לכן עיני כל העולם נשואות לארץ הזאת. לכן ההתעניינות הרבה כל-כך בנו. הרצון ליצור שלום והרמוניה במזרח התיכון נובע מכך שגורל העולם תלוי במה שיתרחש בארץ ישראל. רק אנחנו, היהודים, מסוגלים ליצור את האהבה האלכימית ולהפיצה כאור לגויים. רק אנחנו, היהודים, נבחרנו מכל העמים למטרה הזו, לתפקיד רב-האחריות הזה.

המזרח הוא נשי, לכן הוא נגד השכל. לעומת זאת המערב הוא גברי, לכן הוא נגד הרגש. עכשיו המערב מתחיל להשתנות, וכך גם המזרח. במערב אומרים היום: צריך לחשוב פחות ולהרגיש יותר. במערב מחפשים את הצד השני, כי השכל לא הביא את המערב לאושר. הוא הביא את המערב להישגים, לטכנולוגיה ולשליטה בעולם - אך למרות כל זאת הוא לא הצליח ליצור בתושבי המערב תחושת סיפוק, שלווה ואושר. לכן בשנים האחרונות החל המערב לייבוא הרבה מאוד שיטות רוחניות מהמזרח, גישות נשיות המבוססות על רגש. במזרח לעומת זאת - מתחילה תזווה הפוכה. המזרח הופך לשכלי יותר, כי הרגש הביא להם שלווה וחוסר מתח נפשי, אבל מבחינה חומרית הם לא הגיעו להישגים מספקים ולעצמאות. ישראל מייצגת את המאבק שבין המזרח למערב, כי ארץ ישראל היא מרכז העולם. לכן הקוטביות הכי גדולה בעולם נמצאת דווקא אצלנו, בדמות הסכסוך הערבי-ישראלי. ישראל עצמה נמצאת בפיצול ובפילוג פנימי מתמיד בין הימין הישראלי לשמאל הישראלי - ללא הכרעה. אם ישראל תהיה מאוחדת - אם היא תהיה מדינה אלכימית, זה יהיה התיקון העולמי, כי כתוצאה מכך יגיע כל העולם לשלווה, לשלום להרמוניה. אבל הכול תלוי במה שיקרה כאן, בארץ. הכול תלוי בגישה של היהודים. האם יכינו היהודים את פרדוקס השלמות ויממשו אותו? אם כן - תבוא עלינו ועל העולם כולו הגאולה. אם לא - יהיה קשה מאוד לחיות בצל השנאה. אם כן - ישראל תהפוך למרכז הכוח העולמי. אם לא - ישראל וירושלים עלולות להיחרב בפעם השלישית, והעולם כולו עלול להיסחף למעגל של שנאה ושל אלימות, למלחמת שואה שלישית.

שאלה: מה ההבדל בין המושג איזון ובין המושג אלכימיה?

תשובה: אלה שני מושגים שונים לחלוטין. אנשים מבינים איזון כפשרה - וזה אסון גדול. הם אומרים: יש חצי גברי וחצי נשי. כל מה שצריך זה לאזן אותם, כלומר, לנסות להגיע לאמצע. זו טעות איומה, ממש טרגדיה, כי הרעיון הזה אינו נכון. אם אתה מאזן בין החצי הנשי לחצי הגברי - יוצא לך חצי, ולא שלם. כדי להיות שלם, עליך להיות גברי באופן שלם, ואז גם הנשיות שלך שלמה - זו אלכימיה. אינך מנסה לאזן את שניהם - אתה מאחד את שניהם. אם אתה גבר נשי, אתה חצי נשי וחצי גברי. משום שאתה נצמד לחצי הנשי, אינך מסוגל להיות יותר מאשר חצי גבר. אבל כאשר אתה מבצע את התיקון שלך ומממש את הצד הגברי שלך - הפכת לשלם. הגבריות שלך עכשיו שלמה ולא חצויה, ולכן גם הנשיות שלך שלמה. הפכת לשלמות. אתה גבר השלם מבחינה נשית וגברית. זו אלכימיה.

תסתכלו בפוליטיקה - זה אותו הדבר. יש שמאל ויש ימין. ידוע שרוב הבוחרים מצביעים למפלגות המרכז. מה עושה מפלגה כדי להיות מפלגת מרכז? היא לוקחת את הדעות מימין ומשמאל ומוצאת פשרה באמצע. את זה היא מעלה על הכתב במסגרת מצע - והמצע הזה מהווה את המדיניות שלה. זה אסון. לא צריך לטשטש עמדות, גם לא בפוליטיקה. צריך לקחת את הימין ואת השמאל - ולבצע בהם איחוד, לא איזון. איחוד אמיתי. השמאלנים יהפכו לימנים, והימנים יהפכו לשמאלנים - ואז ייווצרו שלמות ואיחוד בעם.

שאלה: דיברת על מיניות אחת, שהיא מיניות שלמה. האם אתה יכול להרחיב מעט יותר בנוגע למיניות אלכימית. מה כוללת מיניות אלכימית?

תשובה: ישנם שלושה ממדים, שבהם מיניות יכולה להתרחש. ממד אחד, הממד הנפוץ ביותר, הוא הממד השכלי, ובו מתבצעת המיניות השכלית. מיניות שכלית היא מיניות טכנית, מיניות של ביצועים, מיניות רובוטית שחוזרת על עצמה. מיניות שכלית היא מיניות, שניתן לראות בסרטים פורנוגרפיים או בין זוגות שהמין הפך אצלם לשגרה. אין שם ביטויים רגשיים או יצריים. במיניות שכלית יש רק טכניקה ומכניות: תנוחות מסוימות וקבועות. אין בה חידושים גדולים - ישנה חזרה. זו מיניות א-מינית, שבה הגבר והאישה מנותקים כמעט לחלוטין זה מזה. המגע הפיסי הוא המגע היחיד ביניהם. אין ביניהם מגע רוחני או נפשי. כל אחד נמצא בעולם משלו. כל אחד אטום ומנותק בבועה שלו. כל אחד מנותק מרגשותיו ומיצריו המלאים.

הממד השני הוא הממד היצרי, ובו מתבצעת המיניות היצרית. מיניות יצרית היא מיניות חייתית, ספונטנית, המספקת דחפים עמוקים וטבעיים מאוד. אין במיניות הזאת חשיבה או תכנון, ואין בה שום רגש. יש בה יצר טהור וחזק. דחף בלתי נשלט לספק את הצורך המיני. מיניות מסוג זה מופיעה במקרים רבים של אונס או במסגרת יחסים כוחניים מאוד בין גבר לאישה. היציאה מהבועה השכלית והרובוטיות המינית פותחת בפעם הראשונה פתח לכעסים רבים מאוד, שהודחקו שנים רבות, והאנרגיה הזאת מחפשת דרך לצאת החוצה. היא יוצאת בדרכים שונות, לרבות דרך מיניות. מיניות יצרית באה לבטא כעס, אלימות, כוח ותסכול. זו מיניות שמספקת את הרצון לנקום. האישה והגבר נמצאים במסגרת של פיצול, אבל הם מתקרבים צעד אחד לכיוון השלמות, כי הם הפסיקו להיות רובוטים, הם הפסיקו להדחיק את

היצרים שלהם. הם מבטאים את היצר שלהם, לכן יש ביניהם השלמה - אך הם עדיין אינם נוגעים בשלמות.

הממד השלישי, הנדיר מכולם, הוא ממד הרגש, ובו ניתן לחוות את המיניות הרגשית האינטימית. מיניות רגשית באה לבטא - לפחות בראשיתה - כאב על פגיעות מן העבר. היא כרוכה בבכי ובחשיפת הפגיעות והחולשה הפנימית. לאחר הפורקן הראשוני של הכאב זהו הממד היחיד, שאפשר לבטא בו רגשיות נקייה וטהורה. מיניות רגשית היא מיניות מאוחדת, ים אחד של רגש אין-סופי. במיניות רגשית יש חיבור רגשי מלא בין הגבר לאישה. שני בני זוג מתמזגים רגשית זה לתוך זה. במיניות רגשית אין שכל ואין גם יצר. זו מיניות בעלת קצב אטי, עדין ואינטימי.

מיניות אלכימית כוללת את כל הממדים - את ממד השכל, את ממד הרגש ואת ממד היצר. מיניות אלכימית יוצרת אלכימיה בין כל הממדים הטהורים הללו - למהות אחת. במיניות אלכימית אין שכל, אין רגש ואין יצר - יש את כולם יחד. במיניות אלכימית כבר אי-אפשר להצביע ולומר מי הוא הגבר ומי היא האישה. הם הפכו לשלמות אחת, בלתי ניתנת לחלוקה. כשמיניות אלכימית מתרחשת בין גבר לאישה אי-אפשר להצביע על ממד מסוים, כיוון ששלושת הממדים הללו התמזגו לאיכות טהורה חדשה.

למעשה, מיניות אלכימית מאחדת את ארבעת יסודות היקום - אדמה: גוף, אש: יצר, רוח: שכל ומים: רגש. במיניות אלכימית הגוף, היצר, השכל והרגש מתאחדים לממד טהור ואלכימי חדש. זהו הממד החמישי - הממד האלכימי המוחלט. במיניות אלכימית הגבר והאישה שוכחים מעצמם. שניהם אמנם קיימים, לכאורה, בגוף נפרד אך, למעשה, הם אינם קיימים בגוף, בשכל, ביצר או ברגש. הם נמצאים במקום אחר - במקום של שלמות עילאית ומוחלטת. במיניות אלכימית בני הזוג נוגעים בממד החמישי, הם יוצרים את היסוד החמישי של היקום.

שאלה: מתי רצוי ליצור קשר מיני עם בת זוג?

תשובה: אם אתה רוצה להגיע למיניות אלכימית, עליך לעבור את המכשלה של הראש ואת המכשלה של הלב. רק אז תהיה בשל להגיע אל הגוף. מיניות מתחילה מהראש, מתפשטת ללב ורק בסוף מגיעה לגוף. רק בסוף - לעולם לא בהתחלה. לכן תחילת מערכת יחסים חייבת להיות מוקדשת קודם כול לראש.

כשמתחיל רומן בין גבר לאישה, המקום הנכון ביותר להתחיל את הקשר הוא מהראש, כי הראש הוא האויב מספר אחת של אהבה ושל מיניות אלכימית. הטבע של השכל הוא ליצור מחיצות, להמציא הגדרות וגבולות. השכל הוא יצור מפריד, משווה, מגדיר, יוצר גבולות וחוקים. לכן הדבר הראשון שמומלץ לעשות הוא ליצור הרמוניה ואיחוד בין הראש של הגבר לראש של האישה. אם לא נוצר איחוד בין הראש של הגבר לראש של האישה - לא יוכל להיווצר איחוד אמיתי של יצרים ושל רגשות. זוגות רבים מנסים לעקוף את הראש. הם אינם מודעים דים לחוסר ההרמוניה בין הראש שלה לראש שלו, כי הם עסוקים מדי בצרכים המיניים שלהם. הם מאפשרים לגוף שלהם למשוך אותם למיניות במקום להתמקד תחילה במקור. הם חושבים שאם הם משיגים מיניות - הם השיגו זוגיות, אולם אין זה בהכרח כך. אם הם התחילו במיניות - זה כל מה שיישאר להם בסוף. אם הם אינם מטפלים כבר מן ההתחלה במקור של הקשר - הם ישלמו על כך מחיר בסוף, כיוון שהניגוד השכלי לא יאפשר להם חיבור יצרי ורגשי. וללא חיבור כזה - הקשר ביניהם יכול להיות זמני בלבד.

הרמוניה ואיחוד שכלי בין הגבר לאישה פירושו - תקופה ארוכה של מפגשי היכרות ביניהם. מפגשים של תקשורת. עליהם להכיר זה את זה היטב, לפני שהם צועדים לקראת השלב הבא. השכל הוא יצור חשדן מטבעו. לכן אם השכל ממשיך לחשוך בבן הזוג השני - הרגש לא יופיע. הרגשות ההדדיים מופיעים רק ברגע שנוצר איחוד שכלי בין בני הזוג. ברגע שהם מתקשרים שכלית על אותו הגל. לאחר תקופה ממושכת של היכרות שכלית, יכול להיווצר ביניהם מפגש שכלי. רק ברגע שהם מתחילים לשר על אותו הגל - לרגש אין בעיה לנבוע. כל עוד אין מפגש מוחות ביניהם - הרגש עצור וחבוי, כי השכל שולט ברגש. השכל לא יאפשר פורקן רגשי מלא ואמיתי, עד שהוא לא יהיה בטוח שהוא מבין מה קורה. עד שהוא יהיה בטוח שהצד השני חושב כמוהו, מדבר כמוהו. צריך להביא את השכל להכרה, שבן הזוג אינו "אויב", אלא ידיד. שבן הזוג השני אינו נפרד אלא חלק מאתנו. אם השכל ממשיך להיות חשדן, הוא יוצר חוסר אמון רגשי בין בני הזוג. הוא מונע מהם לחשוף את רגשותיהם האמיתיים זה כלפי זה. אם השכל עדיין מאמין שבן הזוג השני הוא "אויב" - יהיה מאבק בין בני הזוג, והמאבק הזה יתבטא במיניות שלהם. הוא יתבטא במיניות שכלית. כל עוד יש ביניהם מאבק שכלי - יהיה ביניהם מאבק מיני. הם ינסו להתקרב, אך השכל ימנע מהם להיות אמיתיים, כי הוא עדיין עומד על המשמר. השכל מגן על הרגש. הוא רוצה למנוע פגיעות נוספות, ועד שהוא אינו בטוח בבן הזוג, הוא לא ירשה לרגש לצאת החוצה.

השלב השני מתרחש מעצמו. ברגע שנוצר איחוד שכלי - הרגש מתחיל לנבוע. השכל משחרר את אחיזתו ברגש, והרגשות ההדדיים מתחילים לצוף אל פני השטח. בהתחלה הזרימה אטית וחלשה. אם נכנסים למיניות בשלב, שבו הרגש עדיין לא נפתח - נוצרת בין בני הזוג מיניות יצרית. מצד אחד הם מתקרבים זה לזה, אך מצד שני הם עדיין חושדים זה בזה. המצב הזה יוצר כוחנות ומאבק יצרי ביניהם. הוא יוצר מיניות יצרית. רק אם מתמידים בתהליך הפתיחות הרגשית - הזרימה הולכת וגוברת. רק אז מתחיל להיווצר ביניהם האמון הרגשי ההדדי. והאמון הזה מאפשר להם להניח בצד את המסכות ואת ההגנות, שהם יצרו לעצמם כדי לשרוד בעולם. הם מאפשרים לעצמם לחוות רגשות עמוקים יותר ויותר זה כלפי זה. אז הם מתחילים להרגיש מחוברים באופן רגשי. האיחוד הרגשי מתרחש, רק כאשר עצמת הרגשות בין הגבר לאישה מתחילה לעלות על גדותיה. כאשר ישנן תחושת שותפות, תחושת הזדהות, אמפתיה גדולה מאוד ורצון לאהוב ולחבק מתוך חמלה ולא מתוך משיכה מינית. כשההזדהות הרגשית עולה על גדותיה, רק אז מגיע באופן טבעי השלב הסופי - המיניות. אם בשלב הזה עדיין ישנה גם משיכה מינית חזקה, אפשר להגיע סוף-סוף גם למיניות. רק כשמגיעים לאחדות שכלית ולפתיחות רגשית מלאה, רק אז המשיכה היצרית תהפוך להתפוצצות מינית. התפוצצות מינית היא תוצאה של אחדות בכל הממדים - השכלי, הרגשי והיצרי.

מיניות אלכימית היא, אפוא, תוצאה של איחוד ושל הרמוניה בין השכל, הרגש והיצר. קודם כול יש ליצור הרמוניה שכלית בין בני הזוג. אחר-כך יש לאפשר התמזגות רגשית ביניהם, ואם גם קיימת משיכה יצרית ביניהם - רק אז התוצאה תהיה מיניות אלכימית. רק כשהשכל של בני הזוג מאוחד, והרגש של שניהם מעורבב, והמשיכה היצרית ביניהם היא חזקה - רק אז מופיעה התופעה המדהימה, הנקראת מיניות אלכימית. מיניות אלכימית היא מיניות, שבה נפתחים כל השערים: השכלי, הרגשי והיצרי. רק אם בני הזוג מאוחדים בכל הממדים, ואין עוד שום גבול או מחיצה ביניהם, הם הופכים לממד אחד וחדש. לממד האלכימי המוחלט.

שאלה: איך אמצא את הנשמה התאומה שלי?

תשובה: כבר מצאת אותה, אלא שאינך מסתכל במקום הנכון. תסתכל בתוך עצמך. אם אתה מתאים - בת הזוג המתאימה תופיע. אם עדיין אינך מתאים - היא לא תופיע, אבל יגיעו אחרות כדי לעזור לך למצוא את השלמות שלך, כדי

לגרום לך להשתנות ולהיות מתאים לבחורה המתאימה, שכבר נמצאת בתוכך. הן יעזרו לך למצוא את הנשמה השלמה שלך - ואז תגיע אל הנשמה התאומה שלך.

הנשמה שלך מכוונת את חייך בצורה כה מופלאה, עד שאינך צריך לחפש כלל את הנשמה התאומה שלך. בכל פעם שאתה מבין עיקרון רוחני חדש, הנשמה שלך יוצרת בשבילך מצבים שבהם אתה נבחן באיזו מידה הבנת את אותו העיקרון הרוחני. אתה נבחן כדי לעזור לך ליישם את אותו העיקרון בחיי היום-יום שלך. ברגע שאתה נכון לקלוט מודעות חדשה - החיים שולחים לך הזדמנויות לממש אותה. לא רק להבין אותה כרעיון פילוסופי, אלא לדעת אותה באופן אישי וחוייתי. לכן שים לב - אם באמת נפתחת למה שנאמר כאן - אתה צפוי למבחנים בתקופה הקרובה. אתה צפוי לכל מיני אירועים "מוזרים". תרגיש כאילו מישהו בוחן אותך. זו הנשמה שלך שבוחנת אותך, זו הנשמה שלך שרוצה לעזור לך להתקדם ולצמוח. זו אותו החלק השלם הנמצא בתוכך, שרוצה לעזור לך להגיע לשלמות הזאת בכוחות עצמך. זו הנשמה שלך שדוחפת אותך אל הנשמה התאומה שלך. לכן בכל פעם שתיגע בשלמות שלך - תופיע אהבה בחייך. בכל פעם שתזניח את השלמות שלך ותשוב לפיצול שלך - האהבה שלך תאבד. הנשמה התאומה שלך תגיע כשתהיה שלם עם עצמך. כשתניח לנשמה השלמה שלך להוביל אותך.

שאלה: נשים פמיניסטיות רבות עלולות להתנגד לדברייך. האם אתה מתנגד לפמיניזם?

תשובה: למעשה, הפמיניזם כבר כמעט נעלם מעצמו. ישנן מעט מאוד פמיניסטיות בעולם, ומספרן פוחת מיום ליום. היום נשים רבות כבר אינן מזדהות עם הרעיונות, שהתנועה הזאת חרתה על דגלה. רעיון הפמיניזם הוא ריאקציה לרעיון השוביניזם, ולכן חשוב שהוא הופיע. אבל כמו כל ריאקציה, התנועה הפמיניסטית הייתה תנועה קיצונית. הקיצוניות הזאת היא הבעיה, כי אינך יכול ליצור הרמוניה ושיתוף, כשאתה דוגל ברעיונות קיצוניים. לכן כל רעיון קיצוני הוא זמני - רק רעיון אלכימי הוא נצחי.

הפמיניזם התחיל נכון. מתוך שליטה מוחלטת של הגברים בעולם, ניסו הנשים להרים את ראשן, לצאת לעבוד, לתפוס משרות של גברים, לקבל שכר הולם, להיות עצמאיות וכיו"ב. ההתחלה הייתה טובה, אבל אז בא התיאבון לכוח. אז גם הופיעו ניצני הקיצוניות. נשים הפכו לקרייריסטיות מדי. קבוצת מסוימת

של נשים שעמדה מאחורי הרעיון הפמיניסטי הובילה קו חשיבה חדש וקיצוני - להוכיח שנשים טובות מגברים. הן לא הסתפקו בשוויון, הן יצאו למסע נקם. הן רצו להראות לכל הגברים, שנשים טובות מגברים. שגברים נחותים מנשים. זו הייתה טעות אומללה, כי הנשים ניסו, למעשה, להוכיח שהן גברים - וזה בלתי אפשרי.

מי שיצא נפסד מהגישה הזאת היו הנשים עצמן - לא הגברים. הנשים נאלצו לשלם מחיר נפשי גדול רק כדי לנסות להוכיח את התיאוריה הלא-טבעית הזאת. הנשים הללו ניסו לשנות את חוקי הטבע והיקום. הן ניסו להראות שהן טובות מגברים, אבל חוקי הטבע אינם ניתנים לשינוי, ולפי חוקי הטבע נשים וגברים הם שווים אך שונים. הניסיון הפמיניסטי נכשל, כיוון שאי-אפשר להוכיח שנשים טובות מגברים, כפי שאי-אפשר להוכיח את ההפך. אבל הניסוי האנושי הזה עלה ועדיין עולה לנשים רבות מאוד באיכות חייהן. נשים שניסו להוכיח שהן טובות מגברים שילמו על כך בנשיות שלהן, באמהיות שלהן, במשפחתיות שלהן. כיוון שהן השקיעו את כל האנרגיה שלהן בצד הגברי השולט שלהן, הן יצרו בתוכן חוסר שלמות. השכל, השאיפה להישגים והצורך בתחרותיות באו בהדרגה על חשבון הרגש, הזוגיות והשלום הפנימי. נשים אלה ויתרו על ערכי המשפחה המאוחדת והמגובשת, הן ויתרו על קשר זוגי יציב עם גבר, הן צמצמו - בגלל הקריירה - את הקשר העמוק לילדים שלהן - הכול כדי להוכיח אידיאולוגיה שלעולם אי-אפשר יהיה להוכיחה - כי היא מנוגדת לחוקי הטבע הבסיסיים.

ההנהגה הפמיניסטית ניצלה את תחושת הקיפוח, שרווחה במשך שנים רבות בקרב נשים, כדי לנסות ולעשות מהפך, כדי להשיג שליטה נשית בעולם. אבל היום יותר ויותר נשים מתמרדות נגד ההנהגה שלהן עצמן. הן מבינות שהנהגה זו קיצונית. הן כבר אינן מעונינות לשלוט בעולם ולדחוק את הגברים מהעולם. אלא הן מעונינות עתה לשוב בצורה מאוזנת יותר אל התפקיד המסורתי של האישה.

הפמיניזם אפשר לנשים בפעם הראשונה לטעום את טעם הכוח, ולכן נשים אינן מוכנות עוד לשוב אל התפקיד הנחות של האישה. זו התרומה של הפמיניזם. הפמיניזם דחף את האישה מהתפקיד הנחות אל התפקיד המסורתי. הניסיון ללכת צעד נוסף הלאה ולהפוך את עולם הנשים לעולם השולט והדומיננטי הוא הטרגדיה הגדולה ביותר של הנשים בעולם המודרני. ההנהגה הפמיניסטית העולמית נכשלה. גברים אינם צריכים להתנגד היום לפמיניזם -

הנשים עצמן מתנגדות לפמיניזם. נשים המנסות להיות גברים - רק פוגעות בעצמן, לכן השתנתה גישתן של הנשים לפמיניזם.

שאלה: מדוע הפמיניזם צריך להיעלם, כשעדיין ישנן חברות, שבהן האישה נחותה מן הגבר. האם זה לא מוקדם מדי להיפרד מן הפמיניזם?

תשובה: התנועה הפמיניסטית צמחה במערב. היא נעה כעת כמו גל מהמערב אל המזרח. הפמיניזם שוקע עכשיו במערב, כי הגל הזה כבר הגיע למזרח. במדינות המזרח ובמדינות העולם השלישי הפמיניזם עתה עולה וגואה - וזה טוב. אבל במערב הוא כבר יורד - והא חייב לרדת. במערב יש אפשרות להגיע עתה לאיחוד בין נשים לגברים. במזרח התהליך של צמיחת הנשים נמצא עתה בשיאו, ולכן במזרח הפמיניזם עדיין חייב להישאר. ההשפעה הפמיניסטית במזרח תיעלם בשלב מאוחר יותר, כשהנשים במזרח יטעמו עוד כוח. לנשים במזרח יש עוד רצון לטעום כוח, כי הן קופחו יותר מנשות המערב. הגל הזה הוא גל עולמי. הוא נמצא כרגע במזרח, כי הוא כבר עזב את המערב. הפמיניזם חייב להיעלם במערב, כי הוא מהווה מכשול לאלכימיה בין נשים וגברים. המזרח יגיע לכך בשלב מאוחר קצת יותר.

שאלה: מדברייך נשמע, כאילו בעיניך האישה נחותה מהגבר. האומנם?

תשובה: בוודאי שלא. אישה שווה לגבר, אך שונה ממנו. זה דבר שחייבים לזכור. הטבע של הגבר ושל האישה שונה לחלוטין. הטבע שלהם קוטבי לחלוטין. אך אין זאת אומרת, שהם אינם שווים. השוויון שלהם איכותי. הכיוון שלהם הופכי. הגבר שואף למטה, כי האנרגיה שלו באה מלמעלה. האישה שואפת למעלה, כי האנרגיה שלה פורצת מלמטה.

אי-אפשר לדבר בכלל על גבוה ועל נחות. על חזק ועל חלש. אלה אינם מונחים נכונים, כאשר מנסים לתאר גבר ואישה. גבר ואישה הם אנרגיה בעלת כיוון שונה, אך בעלת פוטנציאל שווה. גבר ואישה הם שני צדדים של אותו המטבע. גבר ואישה הם שני חצאים אוטונומיים, שיחד יוצרים שלמות מושלמת. האם הלילה נחות מהיום? האם הקיץ חזק מהחורף? בוודאי שלא. אי-אפשר לשאול שאלות כאלה, ולכן אף אחד אינו שואל אותן. בדיוק באותו האופן, אי-אפשר להציג שאלות כאלה בכל הקשור בגבר ובאישה, כיוון שגם גבר וגם אישה הם תופעות של הטבע, הם חלק מהטבע, ובטבע אין עניין של שיפוט, אלא רק עניין של שלמות.

שאלה: דיברת על אמת אחת, שצומחת מאהבה אלכימית. כיצד ייתכן ששני אנשים רואים את החיים באותה הצורה?

תשובה: כולנו מחוברים, כי כולנו אחד. בשורש שלנו כולנו מחוברים לאותו המקום, לאותו המקור. לכן כשאנו מגיעים לשורש - הכול נראה אותו הדבר לכולנו. לכן כשאנו מצליחים לגעת בשורש של עצמנו, אנו רואים את החיים יחד באותה הצורה.

הבעיה מתעוררת כשאננו מצליחים לגעת בשלמות שלנו, במקור שלנו. אם אנו חצויים, אנו נוגעים רק בחצי אחד של השלמות שלנו, וכך אנו גם משקיפים על החיים. אנו רואים את החיים מבעד למחצית אחת: בצורה גברית או בצורה נשית. אם אנחנו חצויים - גם המציאות שבה אנו חיים תהיה חצויה תמיד, כי המציאות היא הדרך שבה אנו מסתכלים עליה. אם אנחנו מגיעים לשלמות, גם המציאות "הופכת" לשלמה ולמאוחדת, כיוון שאנו משקיפים עליה ממבט שלם. המציאות המוחלטת היא תמיד אחת. רובנו איננו מסוגלים לראות אותה, כי אנו מתעלמים ממנה ומדחיקים חלק ממנה כתוצאה מהפיצול שלנו. לכן רק ברגע שאנו שלמים, אנו מסוגלים לראות סוף-סוף את המציאות השלמה, את המציאות כפי שהיא באמת, את המציאות האלכימית המוחלטת.

שאלה: מה יכול להפסיק את המאבק בין בני זוג?

תשובה: כוחנות ומאבק הם רק צד אחד של המשוואה. אם נסתכל בשני צדי המשוואה, נבין מהיכן באה הכוחנות בין בני זוג. כוחנות נמצאת בצד אחד של המשוואה - התנגדות נמצאת בצדה השני. הטבע בנוי תמיד מאיזון. לכן לא יכול להיווצר מצב, שבו אחד מבני הזוג יהיה כוחני, והשני לא יהיה כוחני. כל מאבק בין בני זוג הוא תוצאה של כוחנות הדדית. ההבדל הוא שאחד מבני הזוג מבטא את הכוחניות שלו באופן אקטיבי, השני באופן פאסיבי. האחד אלים, השני מתנגד. בכל מקרה, שניהם כוחניים, ולכן נוצר ביניהם מאבק.

כדי להחליש בהדרגה את המאבק - צריך לשנות באופן הדרגתי צד אחד של המשוואה. אם אחד מבני הזוג יפסיק להיות כוחני, הצד השני יהיה חייב להוריד את מידת הכוחנות שלו, כי האיזון הטבעי יחייב אותו לעשות זאת. אף אחד אינו מתעלל בגופה. אנו אכזריים וכוחניים רק כלפי אלה שמגלים התנגדות קשה כלפינו. אבל אם אין התנגדות - אין עוד צורך באלים. לכן אם

נפסיק להתנגד לבני זוגנו - לא יהיה לבני זוגנו צורך לכפות עלינו דבר. אם נפסיק להיות אלימים כלפי בני זוגנו - לא יהיה לבני זוגנו עוד צורך להתנגד לנו. כך אנו מחלישים בהדרגה את משוואת האלימות שלנו.

שאלה: מה התרומה של כנות לזוגיות אלכימית?

תשובה: כנות יוצרת אחדות. כשבני זוג כנים לחלוטין אחד כלפי השני, נוצרת באופן טבעי חפיפה בין הרצונות שלהם. הרצונות שלהם מתמזגים, הכוונות שלהם הופכות לגוף אחד, בעל כיוון אחד משותף.

ללא כנות יש שקר, ושקר הוא הדרך הבטוחה למאבק. כשאין כנות עמוקה בין בני זוג, רוב הזמן הרצונות שלהם שונים. הכוונות שלהם אינן אחת אלא שתיים. השאיפות שלהם מכוונות לכיוונים שונים, ואז נוצרים מאבקים בין בני הזוג. נוצר ביניהם קונפליקט תמידי. זוגות מתחילים להילחם. כל אחד מנסה לשכנע את השני, מנסה להעביר את בן או את בת הזוג לצד שלו, לרצונות שלו, וזה מצב מעייף. המאבק הזה מתיש ביותר. חלק מאתנו מוכנים להיאבק, וחלקנו יודעים רק להיאבק. לפעמים אנו מחפשים בן או בת זוג רק כדי להיאבק בהם, כדי להכניע אותם. אבל עדיין זה דבר מתיש, כי זה לעולם לא נגמר. גם אם אנו מנצחים, אנו יודעים שבעצם לא ניצחנו באמת, כי עמוק בפנים אנו מבינים שלעולם לא נוכל לנצח את בני זוגנו.

בסופו של דבר, אחרי הרבה ויכוחים ומאבקים, אנו נתעייף. כבר לא יישאר בנו כוח לניצחונות הקטנים. לא ייוותר בנו כוח להיערך כל יום, כל שעה, לקרב עם בני זוגנו. בשלב זה מרביתנו כבר מותשים, ולכן אנו נוטים לבחור את דרך הפשרה כפתרון. אמנם, אנו יכולים להאמין שבאמצעות פשרה נוכל להפסיק את המלחמה, אבל בעצם איננו מפסיקים להילחם, אנו רק חוסכים אנרגיה. אנו מנסים ליצור הסכמה, אנו מנסים ליצור חוקים למלחמה. במקום להיערך לקרב, כל פעם, אנו שומרים על כוחותינו. אבל שימו לב לכך שאנו עדיין במלחמה, אנו בעצם עדיין נאבקים. אנו נלחמים כי בן או בת הזוג שלנו עדיין נחשבים בעינינו כאויב. אלא שהפעם אנו מנסים להגיע להסכמה עם האויב הזה. אבל ההסכמה הזאת אינה הסכמה אמיתית, זו הסכמה טכנית: "פעם את תנצחי, ופעם אני אנצח. פעם נעשה את מה שאת אוהבת, ופעם נעשה את מה שאני אוהב". אנו מוכנים להפסיד רק משום שאנו יודעים, שבפעם הבאה ננצח. זו אינה הסכמה פנימית משותפת - זו פשרה מאולצת. אנו מתפשרים כי אין לנו ברירה, כי אין לנו מוצא, כי אנו כבר עייפים ומותשים.

במקום מאבק או פשרה מאולצת אנחנו יכולים לנסות להיות כנים. כשאנו כנים, אנו לעולם לא מפסידים, אבל אנו גם לעולם לא מנצחים - כי אין עוד צורך במאבק. בכנות אין מאבק. בכנות אין כוח בכלל. בשקר צריך להשקיע הרבה מאמץ, אבל בכנות אין לנו צורך להתאמץ כלל, כי הכנות באה מעצמה. כשקיימת כנות בין בני זוג, נגמרו כל המלחמות ביניהם. במקום המלחמות נוצר עתה משהו אחר, משהו חדש קיים ביניהם.

בכנות יש התמזגות של רצונות. הרצון שלנו הוא הרצון של בן או של בת הזוג שלנו. אם נהיה כנים, לפתע נחוש שבעצם אנו רוצים את אותם הדברים. ההחלטות שלנו יהיו תוצאה של רצון אחד משותף, ולא מאבק או פשרה בין שני רצונות שונים. הכנות שלנו יכולה להוביל אותנו למקום של שיתוף ושל הרמוניה.

מה זו כנות? כנות זה מה שאנו באמת. כנות זה מי שאנו. כנות היא היכולת להקשיב לעצמנו מבפנים ולומר את מה ששמענו, גם אם זה מביך אותנו, גם אם זה מבייש אותנו, גם אם זה פוגע בדימוי העצמי שלנו או באגו שלנו. כנות מחייבת אותנו לוותר. אם אנו כנים, אנו חייבים לוותר על דברים רבים, על מחסומים רבים שקיימים בנו. איננו יכולים להיות כנים באמת, אם איננו מוותרים על השקרים. איננו יכולים להמשיך להסתיר דברים, ועדיין לחשוב שאנו אנשים כנים. כנות היא דבר מוחלט, או שאנו כנים ואמיתיים או שאנו מסתירים, משקרים, מסלפים, מעוותים או מייפים את המציאות.

שאלה: מהי המשמעות של המחויבות האלכימית?

תשובה: זוגות שנישאים מתחייבים זה כלפי זה, הם אומרים: "אנחנו מתחייבים להישאר יחד עד שהמוות יפריד בינינו". ומה אחרי המוות, מה אז? לכאורה אין להם כל מחויבות, וזה דבר מטריד מאוד, כי הם הופכים את המוות לערך עליון, הרבה יותר מהחיים.

הגישה הזאת אינה נכונה, כי היא מתבטאת לא רק לאחר המוות אלא עוד הרבה לפני כן - זה מתבטא בחיים. זה מתבטא בכל גישתם לחיים. מערכת יחסים, המבוססת על השלמה, יוצרת אבחנה מלאכותית בין חיים למוות, וכך היא מחמיצה את שניהם. אם המחויבות היא עד לרגע המוות, הרי שהמוות

חשוב מהחיים. אבל איך אפשר למצות את החיים, אם המוות כל-כך חשוב? זו החמצה גדולה של החיים, כי המוות הוא חלק בלתי נפרד מהחיים.

מחויבות אלכימית היא דבר שונה לחלוטין, כי היא יוצרת מחויבות גם לאחר רגע המוות, ולכן יש בה מחויבות אמיתית לחיים. בזוגיות יש מחויבות גם לחיים וגם למוות, ולכן, למעשה, יש בה מחויבות מוחלטת. גבר ואישה היוצרים אהבה אלכימית יודעים, שהם אינם מסוגלים להיפרד - גם לא לאחר המוות. בכל מקרה, הם יחזרו אחד לשני שוב בגלגול הבא, כדי להשלים את מה שהם החסירו בגלגול הזה. לכן ברגע שבני זוג מבינים, שאין להם עוד לאן לברוח, ברגע שהם תופסים שבכל מקרה הם ימשיכו להיפגש שוב בגלגול אחר לגלגול, הגישה שלהם לקשר משתנה לחלוטין. הם רואים את הקשר לא כמחויבות זמנית אלא כמחויבות נצחית, וזו גישה רצינית הרבה יותר. זו מחויבות רצינית מאוד. רק עם מחויבות כזאת אפשר למצות גם את החיים וגם את המוות.

למעשה, עם גישה כזאת החיים והמוות מפסיקים להוות הפכים, הם הופכים למשלימים. זה מאפשר להם התחדשות בלתי פוסקת של הקשר, כי הם כבר אינם פוחדים משינוי. כיוון שהם כבר אינם פוחדים מהמוות - הם שואפים כל הזמן לשינוי, להתחדשות, לחיים חדשים. מוות וחיים מבחינתם זה דבר אחד ולא שניים, ולכן הם יהיו מוכנים לחוות את שניהם בתוך הזוגיות. אהבה אלכימית יוצרת מחויבות לחיים מתוך קבלת המוות כחלק בלתי נפרד מהחיים. לכן אהבה אלכימית יוצרת תעוזה, תשוקה, התנסות ואומץ. אהבה אלכימית אינה פוחדת לקחת סיכונים - כי, למעשה, אין לבני הזוג מה להפסיד. ברגע שאין עוד פחד ממושג המוות וממושג הסוף, נפתחת הדרך לאין-סוף. לכן כשאנו יוצרים מחויבות אלכימית, אנו מסוגלים להגשים מתוך הזוגיות שלנו את מה שחלמנו תמיד ומעולם לא העזנו.

2. מה אומרים אנשים שחוו אהבה אלכימית*

* שמות האנשים שונו על מנת לשמור על פרטיותם

יורם(26) פגש את מיכל(24) לפני כשנתיים. הוא מספר על תהליך ההתקרבות ביניהם:

"הכרנו באירוע משפחתי. אני זוכר שדיברנו במשך שעות, ואפילו לא שמנו לב שכולם הלכו, ופשוט נשארנו לשבת אחרונים. במשך השבועות הבאים נפגשנו ובלינו יחד הרבה. מה עשינו יחד? דיברנו. דיברנו הרבה. זה אולי יישמע מצחיק,

אבל זה כמעט כל מה שעשינו. מצאנו שפה משותפת, וההרגשה שלי הייתה טובה מאוד, כי שידרנו על אותו הגל. השיחה בינינו זרמה באופן חופשי ומפתיע. כל פעם עלו רעיון או נושא חדשים, וכך דיברנו שעות על עצמנו. אחרי מספר שבועות הרגשתי, שאני מכיר את מיכל וקרוב אליה כפי שלא הייתי עם אף בחורה אחרת. עד לאותו הזמן הקפדנו שלא לקיים יחסי מין. הייתה לנו הרגשה משותפת, שזה מוקדם מדי ושזה יהרוס את הדבר היפה והטהור שיצרנו יחד. רצינו שהמין יהיה טהור, כפי שהתקשורת בינינו הייתה טהורה. ואכן, כשזה קרה - זה היה מדהים. הרגשנו שהיה שווה לחכות, כי זה היה ממש פיצוץ. אני זוכר שאמרנו שאנו רוצים שזה יהיה 'מעשה אהבה' ולא 'זיון' - וכך זה היה. בפעם הראשונה מזה שנים בכיתי בחופשיות עם מיכל. המגע המיני בינינו היה עדין כל-כך ומגונן כל-כך, שיכולנו להרשות לעצמנו להיפתח עד הסוף. בכלל, התקשורת הפיסית בינינו הייתה זהה לתקשורת המילולית. פשוט זרמנו כאיש אחד. הייתה לי הרגשה שלא אני נמצא שם, ולא היא נמצאת שם - אלא 'אנחנו' נמצאים שם".

אורי(31) ונעמה(29) חיים יחד כשנה. אורן מספר על המיניות המיוחדת שלהם:

"היו לי הרבה בחורות במשך השנים. אני אדם יצרי מאוד, אבל עם נעמה זה היה שונה כבר מההתחלה. בעבר קיימתי יחסי מין כוחניים ויצריים מאוד. אהבתי את זה, וגם בנות הזוג שלי אהבו את זה, אבל תמיד ידעתי שחסר בזה משהו. כשהתאהבתי בנעמה, השתנה בי משהו. המיניות שלנו שונה. קודם כול היא לא כוחנית בכלל. אני לא מרגיש צורך להיות כוחני איתה, כי אנחנו זורמים יחד לאן שאנחנו רוצים. אני לא מרגיש צורך לכפות עליה משהו, כי היא לא מתנגדת בכלל. המין שלנו הוא עדין, אטי ורגשי מאוד. אנחנו מדברים תוך כדי המגע בינינו. זהו כמו מסע, כמו טיול. וכל פעם הטיול משתנה. זה הדבר המדהים ביותר בכל העניין, כי התנוחות הן בדרך-כלל אותן התנוחות הפשוטות, אבל התוכן כה חזק ומפתיע כל-כך, שכל כניסה למיטה הופכת לחוויה מרתקת. בעבר הגעה לאורגזמה יחד עם בת זוגתי נחשבה להישג. היום זה קורה לנו כל הזמן. אנו מתואמים בצורה מושלמת כל-כך, שאנו יודעים בדיוק מתי זה יקרה".

ערן(22) ושלי(20) התאהבו בצבא לפני כשנתיים. שלי מספרת על התקשורת ביניהם:

"כשפגשתי את ערן הוא היה אדם ספקן מאוד. הוא לא האמין בכלל ברוחניות ובכל מיני תופעות על-טבעיות. היום, אחרי כשנתיים יחד, ערן חי את העולם הזה כחלק טבעי מחייו. הכול התחיל כשהרגשנו כבר בתחילת היחסים, שאנו משדרים מחשבות אחד לשני. ערן היה מסתכל בי, ואני ידעתי בדיוק מה הוא עומד להגיד. או למשל, כשערן היה מתקשר הביתה מהצבא, תמיד הרגשתי דקה או שתיים לפני כן, שהוא עומד להתקשר. ככל שהקשר התחזק, כך הפכנו לטלפתיים יותר ויותר. היינו יושבים בערבים, מסתכלים זה בזה ומעבירים מסרים באמצעות הראש - זה היה מופלא. התקשורת בינינו היא הבסיס לכל היתר. הראש שלנו מתואם בצורה מדהימה. אנחנו לא צריכים לדבר כל-כך

הרבה, כי כשאחד מאתנו מחליט, למשל, לאן ללכת, בדרך-כלל הוא מבטא את דעת שנינו. התחושה שלי היא שאנחנו מחוברים, ולכן התקשורת בינינו פשוטה מאוד. אנחנו לא מגיעים לכדי וויכוח כי שנינו מרגישים מה נכון לעשות. כאילו שנינו מקבלים את אותו המסר בו-זמנית".

אילת (36) וגל(39) היו רווקים, עד שנישאו לפני שלוש שנים. אילת מספרת על המפגש ביניהם:

"כל חיי חיכיתי לגבר המתאים. כשכבר איבדתי תקווה - הוא לפתע הופיע משום מקום. הדבר הראשון שחשתי, ברגע שראיתי את גל - היה תחושה אלוהית, אות משמים. הייתה לי הרגשה שאני מכירה את הגבר הזה, ושהוא נשלח לחיי על-ידי יד מכוונת. לא היה לי ספק, שאני מכירה אותו ממקום כלשהו, אולי מהגלגול הקודם? ניגשתי אליו ביזמתי - דבר שמעולם לא עשיתי. אני לא יודעת מאיפה היה לי האומץ, אבל זה היה כאילו נמשכתי אליו על-ידי כוח חזק ועדין. מאז שהכרנו התחושה האלוהית הזאת לא עזבה אותנו. אפשר לומר בהחלט, שאלוהים נמצא אִתנו בכל רגע ורגע. אנו מרגישים חסות כלשהי, סוג של הגנה שנמצאת מעלינו. המפגש ביני ובין גל העניק לי את כל מה שחיכיתי לו. מאז שאנחנו יחד חיינו מתנהלים בצורה מיוחדת מאוד. פעם הייתי מחליטה החלטות מראש ואחר-כך מנסה לבצע אותן. עם גל זה שונה. אף אחד אינו מחליט ובו-זמנית שנינו מחליטים. לפעמים יש לנו רושם, שאלוהים מכוון אותנו כל הזמן בשביל מסוים, וכיוון שאנו רגישים לתופעה הזאת, אנו מקבלים אותה באהבה ומתמסרים להנחיה מגבוה. אנו חיים חיים לא שגרתיים. כל יום הוא יום חדש. אנחנו לא מתכננים שום דבר לעתיד הרחוק, כי כל יום קורה משהו חדש. למרות שאנחנו לא יודעים מה מצפה לנו בעתיד, יש לנו תחושת ביטחון שאנחנו הולכים בשביל הנכון. עשינו הרבה מאוד דברים, שלא היינו עושים אילו לא בטחנו באלוהים. זה מפחיד מאוד לחיות חיים ללא תכנון, אבל התחושה שאלוהים מלווה את הקשר בינינו נוסכת בנו ביטחון אדיר, שכל מה שאנו עושים הוא נכון, גם אם איננו מבינים זאת מראש".

עינת(23) ואבי (27) נפגשו לפני ארבע שנים. אבי מספר על המחויבות האלכימית ביניהם:

"עד שפגשתי את עינת לא הייתי מחויב לזוגיות ולקשר עמוק עם אישה. כשפגשתי אותה, קרה משהו ששינה אותי. עברתי חוויות שהבהירו לי, שבעצם אני מחובר אליה הרבה יותר ממה שחשבתי. אני זוכר פעם אחת, כשעינת נסעה לטיול לאילת לכמה ימים. זה היה ביום חמישי, והיא הייתה אמורה לחזור בשבת. ביום שישי התחלתי לחוש כאבי בטן עזים, ורק במוצאי-שבת עבר הכאב. ביום ראשון, כשנפגשתי עם עינת, התחוור לי שגם לה היה קלקול קיבה רציני באילת, ושעד מוצאי שבת היא הייתה מרותקת למיטה. המקרה הזה הוא רק אחד ממקרים רבים. אנחנו מרגישים מחוברים, ולכן כל דבר שקורה לאחד מאתנו משפיע על שנינו כמעט באותה הצורה".

אריאל(34) ודלית(26) נפגשו לפני כחצי שנה. דלית מספרת על התקשורת הטלפתית ביניהם:

"התקשורת בינינו היא כה קלה ופשוטה, עד שקשה להאמין. כשגילינו שאנחנו ממש מחוברים דרך הראש, הפכה התקשורת בינינו לתקשורת שונה לחלוטין. אני לא מתקשרת לעבודה של אריאל, אני פשוט מעבירה לו מסרים באמצעות המחשבה. אני מתמקדת בתוך עצמי ושולחת לו מסרים, ואריאל קולט את המסרים שלי. למשל, לפני כמה ימים רציתי לומר לאריאל משהו חשוב. התמקדתי בתוכי ושידרתי לו שיתקשר אליי. אחרי דקה הוא התקשר ושאל אם קרה משהו. אמרתי לו שרציתי לומר לו משהו ושיבקשתי ממנו להתקשר. הוא אמר לי שהוא הרגיש שקראתי לו, ולכן הוא הרים אליי טלפון. זו דוגמה לתקשורת בינינו".

עדי(28) ודני(29) חיים יחד כחמש שנים. דני מספר על המיניות האלכימית ביניהם:

"בשבילי מיניות זה דבר קסום. פעם מין היה בשבילי סיפוק צרכי הפיסיים. היום זה סיפוק הצרכים הרגשיים והרוחניים שבי. כשאנו מתחברים פיסית, אני מרגיש שאני ממש יוצא מהגוף שלי למקום אחר וקסום. אני מרגיש שאין לי גבולות, אני מסוגל לרחף לאן שאני רוצה עם עדי. מיניות היא כמו חלום בשבילנו. אנו יוצאים יחד למסעות מחוץ לגוף, והכול רק בזכות הנגיעה המשותפת שלנו זה בזה. נראה כאילו החיבור בינינו שובר את הגבולות שקיימים בנו. אני מרגיש שאני מאבד את עצמי אֶתָה, ואני מתמזג אֶתָה למהות אחת, למשהו אחד".

שרון(24) ונועם(26) התאהבו לפני כשנה וחצי. נועם מספר על הכנות שלהם:

"מאז שאנו יחד, כמעט שלא התווכחנו זה עם זה. אני לא זוכר מתי רבנו באחרונה, כי זה פשוט היה מזמן. אם אנו רבים - זו רק תוצאה של חוסר כנות. רוב הזמן אנו כנים זה עם זה, וזה פותר לנו את כל הצורך במריבות ובוויכוחים. אבל כשאנו רבים, אנו יודעים שאיננו נוגעים עמוק מספיק, סימן שהתרחקנו מעצמנו, מהכנות שלנו. בכל פעם שיש וויכוח, אנו מנסים להגיע שוב אל האמת, והאמת היא תמיד אחת. אם אנו כנים מספיק, תמיד מתרחש הנס. תמיד אנו מגיעים למסקנה שבעצם שנינו חושבים ורוצים בדיוק את אותם הדברים. לפעמים השפה מהווה מכשול בשבילנו. היא יוצרת בינינו אי-הבנות, לכן לדעתי, הכנות והרגש הם המפתח לתקשורת טובה. ברגע שאנו פותחים את הרגשות האמיתיים שלנו - אנו מגיעים לאותו המקום - למקום של איחוד ושל זהות. במקום להילחם זה בזה, במקום להיאבק - אנו משתדלים להיות כנים יותר ויותר, לפתוח את הכול - ואז הפתרון צץ לפתע, ושנינו מרוצים ומסופקים. הכנות היא כלי שבאמצעותו אנו מחפשים את אותה האמת החמקמקה. ברגע שאנו מוצאים אותה - הכול שב לקדמותו - האחדות, ההרמוניה, הרגשת השותפות וההבנה ההדדית".

חלק שלישי:
מדוע אנו בורחים
מאהבה?

פרק 1

מדוע בני זוג נפרדים?

1. אנשים חצויים נפרדים כדי לגלות את השלמות שלהם

אנשים חצויים מואסים בתפקידם הקבוע

אנשים חצויים מסוגלים ליצור רק מערכת יחסים הבנויה על השלמה. מערכת יחסים, שבה כל אחד מבני הזוג משחק תפקיד קבוע. הגבר משחק תפקיד מסוים - האישה משחקת את התפקיד ההפוך. אם הגבר הוא גבר נשי, האישה תהיה בעלת גישה גברית, וכך כל אחד מהם ישחק את תפקידו לאורך כל מערכת היחסים. לעומת זאת אם הגבר הוא גברי, תהיה האישה בעלת גישה נשית, וכל אחד ישחק את התפקיד שלו במשך כל מערכת היחסים.

הסיבה שאנשים חצויים נפרדים מבני זוגם היא, שהם רוצים לגלות את השלמות של עצמם. אנשים חצויים מעולם לא נגעו בצד השני של עצמם, לכן הם נוטים למאוס בתפקידם הקבוע בשלב כלשהו של מערכת היחסים. לפעמים הצורך בשינוי מתעורר אחרי מספר חודשים של קשר, לפעמים לאחר שנים. בכל מקרה, בשלב כלשהו מתעורר אצלם הצורך לשוב ולגלות את השלמות הפנימית של עצמם, ואז ההשלמה החיצונית עם בני זוגם הופכת מברכה לקללה. כל עוד הם לא חיפשו את השלמות שלהם - מערכת היחסים שלהם הייתה ברכה. ברגע שהם מתחילים לחפש את השלמות - מערכת היחסים הופכת לקללה, כיוון שברוב המקרים בני זוגם אינם מוכנים לבצע אתם חילוף תפקידים. ברגע שאחד מבני הזוג נצמד לתפקיד הקבוע שלו, יתקשה בן הזוג השני לבצע את השינוי שלו בתוך הזוגיות, כיוון שהוא ירגיש שבן זוגו מנסה לעצור אותו. ללא הסכמה בין בני הזוג על חילוף תפקידים - השינוי בתוך מערכת היחסים הופך לבלתי אפשרי כמעט, כי אחד מהם רוצה להשתנות, ואילו השני מסרב או פוחד. לכן רוב האנשים החצויים, המחפשים את השלמות שלהם, נוטים להיפרד מבני זוגם.

בגידות או פְּרָדוֹת זמניות מסמלות רצון לשינוי בטוח

בימינו מערכות יחסים רבות סובלות מתופעת הבגידות או ממקרים של פְּרָדוֹת זמניות. הקושי והפחד הגדולים שלנו לבצע תיקון פנימי ולעבור לצד השני של עצמנו גורמים לנו לחפש פתרונות קלים ובטוחים. תיקון פנימי כרוך בשינוי דרמטי ומפחיד כל-כך, שהוא מאיים על הבסיס של מערכת היחסים. לכן רבים מאתנו מעדיפים לחפש דרכים בטוחות לבצעו, בלי לאבד את הזוגיות שהשגנו. הדרך הקשה, אבל הנכונה ביותר, היא לבצע את התיקון עם בן הזוג - כי לשם כך נוצרה הזוגיות. אולם כיוון שזו דרך המחייבת הסכמה משותפת של שני בני הזוג - אנשים נוטים לגלות את עצמם מחוץ למערכת היחסים. הם נוטים לעורר את הצד השני של עצמם לא עם בן הזוג שלהם, אלא עם בני זוג חלופיים.

בגידות או פְּרָדוֹת זמניות מסמלות את הרצון לשינוי בטוח. מצד אחד המסגרת של מערכת היחסים נשמרת, ומצד שני נוצרת אפשרות להשתנות מול אדם אחר, מול בן זוג שעדיין לא מכיר את ההרגלים שלנו, אדם שבשבילו אנו עדיין דף חלק. וכך ביד אחת אנו עדיין נאחזים בהרגל שלנו - במשחק הקבוע שרק אותו אנו יודעים לשחק במערכת היחסים שלנו - וביד השנייה אנו מנסים ליצור הרגל הפוך, הרגל חדש עם אדם אחר.

רק פְּרָדָה סופית מאפשרת לאנשים חצויים לגלות את עצמם מחדש

תהליך התיקון הפנימי הוא תהליך של לידה מחדש פשוטו כמשמעו. הוא מתבטא בכל תחומי החיים, ולכן הוא מחייב חופש אישי רב. תהליך החזרה לשלמות הוא תהליך של לידה מחדש, הכרוך בשינויים גדולים מאוד באישיות שלנו ובהתנהגות שלנו. כיוון שהשינוי הזה עמוק ונרחב כל-כך - הרי שביצעו עם בן זוג מוכר הוא משימה בלתי אפשרית כמעט, כי הוא מחייב את שני בני הזוג להשתנות בו-זמנית. בדרך-כלל, קצב ההתקדמות והשינוי אינו זהה אצל שני בני הזוג. לפעמים אחד מהם אינו רוצה להשתנות כלל, ולעתים אחד מהם פשוט מפגר מאחור. בכל מקרה, חוסר ההרמוניה הזה יוצר קונפליקטים רבים בין בני הזוג, המובילים ברוב המקרים לפְּרָדָה.

כפי שלידה של תאומים אינה יכולה להתרחש בו-זמנית, ותמיד ישנו תאום אחד נולד כמה שניות לפני השני, גם תהליך הלידה המשותף בתוך הזוגיות אינו קורה, בדרך-כלל, בו-זמנית. לכן זוגות נוטים להיפרד האחד מהשני לצורך תהליך הלידה שלהם. פְּרָדָה סופית ומוחלטת מבן זוג היא הדרך לבצע שינוי אמיתי ויסודי בעצמנו. כל עוד אנו ממשיכים להיאחז ביד אחת במערכת היחסים הקיימת - יהיה תהליך הלידה מחדש קשה וכואב יותר בשבילנו. פְּרָדָה סופית

מסמלת את הרצון לבצע שינוי אמיתי - לא רק שינוי בטוח. כל עוד אנו אנשים חצויים - לידה מחדש היא תהליך החייב להתרחש לבד. הפעם הראשונה, שבה אנו מנסים לגעת בשלמות שלנו - כרוכה במאמץ הקשה ביותר. כדי להשלים את עצמנו בפעם הראשונה מבפנים - עלינו להיפרד מבני זוגנו, כי הם מהווים מעמסה בלתי אפשרית עלינו.

2. אנשים שלמים נפרדים **כדי לשוב אל השלמות שלהם**

אהבה אלכימית אינה נצחית

אהבה אלכימית היא תוצאה של תיקון הדדי של שני בני הזוג. לכן אהבה אלכימית אינה מבטיחה בהכרח נצחיות, כיוון שהיא תלויה בהמשך מתמיד של תהליך התיקון ההדדי. ברגע שתהליך זה נעצר - האלכימיה שבאהבה נעלמת, ואז הקשר שבין בני הזוג עלול להפוך שוב משלמות פנימית להשלמה חיצונית. תהליך התיקון המתמיד מחייב מאמץ ומודעות, ולכן במקרים רבים בני זוג שלמים חוזרים - אף בלי להיות ערים לכך - למשחק התפקידים המסורתי שלהם ומאבדים את האהבה האלכימית שבה הם הצליחו לגעת.

אנשים שלמים, אנשים שהצליחו לגעת בשלמות שלהם ושיצרו עם בני זוגם אהבה אלכימית, צריכים להתמיד בתהליך התיקון הפנימי. ברגע שתהליך התיקון נפסק - הפיצול נכנס ביניהם. הם שוב מאבדים את האחדות שלהם ומתחילים להתרחק זה מזה. לכן גם אנשים שלמים נפרדים מבני זוגם כדי לשוב אל השלמות שלהם, אבל אצלם תהליך הפרדה אינו הכרחי. כיוון שהם למדו יחד כיצד ליצור את האהבה האלכימית - הם אינם זקוקים להיות לבד בתהליך השיבה אל השלמות, כי הם כבר רכשו את הכלים לבצע את הקפיצה לצד השני של עצמם. יחד עם זאת ישנם מקרים רבים, שבהם גם אנשים שלמים אינם מצליחים לשמר את האהבה ביניהם, והם מעדיפים לסיים באופן סופי מערכת יחסים כדי לשוב אל השלמות שלהם. הסיבה המרכזית לכך היא פחד. מרבית הזוגות השלמים פוחדים להמשיך את תהליך התיקון עוד ועוד, כיוון שזהו תהליך המביא אותם עמוק יותר ויותר אל תוך עצמם. תהליך המחייב אותם להשתנות ללא סוף. לכן רבים מהם מחפשים את הנוחות על-פני התיקון, את המנוחה על-פני המאמץ. הם בטוחים כל-כך באהבה שהם הצליחו להשיג כתוצאה ממאמץ התיקון - שהם מאמינים שהיא תימשך לנצח - אולם אין זה כך.

שלמות פנימית מחייבת שינוי תמידי

אהבה אלכימית אינה נצחית - היא מחייבת שינוי תמידי של שני בני הזוג. ברגע שאין שינוי - האהבה נעלמת. אסור לנו להישען על האהבה - עלינו ליצור אותה, כי גם אם נגענו בשלמות שלנו ויצרנו אלכימיה של אהבה, זוהי רק תחילתו של המסע. המסע המשותף לתוך האהבה האלכימית הוא אין-סופי, לכן הוא מחייב שינוי תמידי.

כדי לשמור על השלמות הפנימית שלנו, עלינו להבין שהיא דורשת הזנה יום-יומית. ההרגל שלנו הוא לשקוע בצד אחד הקיים בנו. בדומה לכוח הכבידה, גם ה"טבע" שלנו הוא ליפול חזרה לפיצול שלנו, לתפקיד המסורתי שלנו. לכן כל יום, כל שעה, כרוכים במאמץ נגד כוח המשיכה הזה. המאמץ הוא היוצר את השלמות. ללא מאמץ אנו נשאבים חזרה לתפקיד הקבוע שלנו - לנשיות או לגבריות. רק כשאנו מתאמצים ופועלים בניגוד ל"טבע" שלנו, רק כשאנו מבצעים שינוי בהרגלים שלנו, אנו יוצרים שלמות בין שני כוחות מנוגדים - כוח הכבידה ושאיפת הצמיחה. כוח ההרגל מושך אותנו כלפי מטה, כוח הבחירה דוחף אותנו כלפי מעלה. יחד נוצרת שלמות בין שני הכוחות ההופכיים הללו.

נוחות והרגל הם האויבים הגדולים ביותר של השלמות

השלמות מחייבת הזנה תמידית. שלמות אינה מטרה שיש לכבוש - זוהי דרך חיים, צורת מחשבה. לצערנו, רובנו שוכחים שעלינו להתמיד בדרך הזאת. אסור לנו לנוח על זרי הדפנה. אסור לנו להאמין - בטעות - שאם השגנו לרגע את השלמות שלנו, הרגע הזה יישאר איתנו לנצח. בני אדם הם תופעה משתנה, כפי שהחיים נעים ללא הפסק. בכל רגע ורגע עלינו להשתנות, אם ברצוננו לחיות חיים אמיתיים, חיים שלמים.

לכן נוחות והרגל הם האויבים הגדולים ביותר של השלמות הפנימית הקיימת בנו. ההרגל ה"טבעי" שלנו שואב אותנו בכל פעם חזרה אל הפיצול. הוא גורם לנו להפוך שוב - בלי משים - לאנשים חצויים. נוחות לעומת זאת דוחפת אותנו לחיי שינה - היא גוזלת מאתנו את חיי הערנות והמודעות. שיקולי נוחות הם השיקולים ההרסניים ביותר למי שרוצה ושואף לחיות חיים מלאים, כי הנוחות גוזלת מאתנו את המודעות לשלמות שלנו. כשנוח לנו, אנחנו מפסיקים להתאמץ, וכשאנו מפסיקים "לצאת מעורנו" אנו שבים אל מה שהיינו תמיד. כך אנו מחמיצים את השלמות שלנו, את החיים השלמים - את חיי הסכנה, ההתרגשות, ההרפתקה, הלא-נודע, החדש והמסעיר.

3. פרדות הן תוצאה של פחד משינוי

אנשים נוטים לשנות אחרים במקום לשנות את עצמם

הדבר שמפחיד ביותר אנשים הוא הצורך בשינוי פנימי; בשינוי נפשי, רגשי, שכלי ורוחני. לכן רובנו מעדיפים לשנות אנשים אחרים במקום לשנות תחילה את עצמנו. אך שינוי של אנשים אחרים הוא בלתי אפשרי. איננו מסוגלים לשנות אנשים אחרים, אם איננו משתנים תחילה בעצמנו. לפעמים אנו יכולים לחשוב שבאמת הצלחנו לשנות מישהו - אך אם אנחנו לא השתנינו, זוהי רק אשליה, כי אותם האנשים תמיד שבים במשך הזמן להרגלים הישנים שלהם. אם לא שינינו את עצמנו, ה"שינוי" שלכאורה יצרנו באחרים הוא מלאכותי וזמני. אנו רק משקרים לעצמנו. אנו רק משלים את עצמנו, שהפעם הדברים יסתדרו. אנו נשענים על תקווה נכזבת, והתקווה הזאת תמיד מתנפצת ממש מול עינינו באיזשהו שלב.

אחד הדברים היפים ביותר בשינוי של עצמנו הוא, שכתוצאה מכך אנשים אחרים גם משתנים. שינוי היא תופעה "מדבקת". ברגע ששינינו משהו בפנימיות שלנו - מיד אנו רואים את ההשפעה של השינוי באנשים הקרובים אלינו. לכן הדרך ליצור שינוי באחרים - היא ליצור שינוי בעצמנו. הגישה הזאת היא פשוטה מאוד. במקום לדאוג לשינוי של אחרים, כל שעלינו לעשות הוא להתרכז בשינוי של עצמנו - וכל היתר כבר קורה מעצמו. אם אנו משתנים - באופן אוטומטי כל האנשים שסביבנו משתנים, כל המציאות שלנו משתנה, כל החיים שלנו משתנים.

פחד משינוי עצמי הוא הגורם המרכזי לכישלון זוגיות

הסיבה המרכזית שגורמת לזוגות להיפרד, היא חוסר הרצון והפחד לבצע שינוי עצמי. במקום לבצע שינוי פנימי אישי כל אחד מבני הזוג מנסה באופן נואש לגרום - ללא הצלחה - לצד השני להשתנות. פחד משינוי גורם לנו להחמיץ את המקום היחיד, המאפשר שינוי - אנחנו. אם אנו מנסים לשנות אחרים בלי לשנות תחילה את עצמנו - אנו מקרבים את הפרדה הבאה שלנו.

גבר נשי היוצר זוגיות עם אישה גברית, אינו מסוגל לעולם להפוך אותה לאישה נשית, אם הוא לא שינה את עצמו תחילה וצעד מספר צעדים לתוך הצד הגברי שלו. אם הגבר הנשי ימשיך להחזיק בגישתו הנשית לנשים - האישה שאתו או כל אישה אחרת, שהוא יפגוש בעתיד, יהיו תמיד נשים גבריות. אם הוא גבר נשי, והוא מנסה להפוך אותן לנשים נשיות, הוא בעצם מנסה ליצור דבר בלתי אפשרי, כי הטבע מבוסס על איזון כוחות. אם הוא נשאר גבר נשי, חוק האיזון ימשוך אליו תמיד רק נשים גבריות. כי אם הוא אינו משתנה - כל בת זוג שתשלים אותו

תהיה זהה. כל בת זוג שהוא יפגוש תיהפך על ידו לאישה גברית, כי בעצם הישארותו גבר נשי הוא הופך כל אישה שאתו לבעלת התנהגות גברית. רק ברגע שהוא בעצמו הופך לגבר גברי - הוא מאפשר לבת זוגו, בעצם השינוי שהוא מבצע בעצמו, להיות נשית. באותו האופן, גבר גברי תמיד יימשך לנשים נשיות. כל עוד הוא לא שינה את עצמו ופנה אל המחצית הנשית שבו, הוא תמיד יימשך לאותו סוג של נשים - נשים נשיות. רק אם הוא יהפוך לגבר נשי - הוא יגרום לבת זוגו להפוך לאישה גברית.

כל עוד לא שינינו את עצמנו - אנו נמשיך להיכשל בזוגיות

אנו מחפשים בבני זוגנו את הדברים החסרים בנו, כביכול, במקום להסתכל מתחת לאף של עצמנו. השלמות שלנו נמצאת קרוב כל-כך אלינו, ממש בתוכנו, אך אנו עדיין ממשיכים לחפש את הפתרון באחרים. החלפת בני זוג אינה הפתרון, כי הבעיה אינה נמצאת בהם - שורש הבעיה תמיד מחובר אלינו. אנחנו הבעיה, לכן רק אנחנו מסוגלים להיות גם הפתרון, כי בעיה ופתרון נמצאים תמיד באותו המקום.

כל עוד לא שינינו את עצמנו - נמשיך להיכשל בזוגיות שאנו מנסים ליצור. תמיד נמצא את עצמנו בפרדה או במשבר ביחסים - והכול בשל סיבה מרכזית ובסיסית אחת: הכול כתוצאה מכך שלא לקחנו בזמן הנכון אחריות על עצמנו ולא עשינו את הדבר היחיד, שאנו מסוגלים לעשות - להשתנות בעצמנו ולא לנסות לשנות אחרים. לכן גבר נשי יתאהב תמיד בנשים גבריות, שלא יוכלו להחזיר לו אהבה ובסופו של דבר ינטשו אותו בשל חולשתו כלפיהן ובשל תלותו בהן. גבר גברי יתקשה להתאהב באישה וימצא את עצמו זונח נשים המאוהבות בו לחלוטין. אישה גברית תתקשה להתאהב בגבר, והיא תמצא את עצמה נוטשת גברים בשל חולשתם הנפשית ובשל תלותם בה. אישה נשית צפויה להינטש על-ידי הגברים הגבריים, שבהם היא מתאהבת ושהם היא נותנת אמון מוחלט בשל חולשתה ופתיחותה. זו תבנית הכישלון שלה אנו צפויים, אם לא נחליט להשתנות ולנוע לעבר השלמות שלנו.

פרק 2

פְּרָדָה היא הזדמנות לשוב אל השלמות

1. כשהמשחק נגמר - הפְּרָדָה מתחילה

ברגע שאחד מבני הזוג נצמד לכיסא אחד - החלה הפְּרָדָה

ברגע שאחד מבני הזוג נצמד לכיסא אחד - הוא איבד את השלמות שלו, ואתה גם את הזוגיות שלו. ברגע שהוא הכניס פיצול לתוכו, הוא יצר פיצול וגבול גם בינו ובין בת זוגו. אם הוא מאפשר להרגל ה"טבעי" שלו לשוב ולשלוט בחייו, הוא מזמין את הפְּרָדָה במו ידיו.

ברגע שאחד מבני הזוג נצמד לכיסא אחד - סימן שהוא אינו רוצה להכיר את הצד השני שלו. סימן שהשינוי קשה לו מדי. גבר נשי הנצמד אל הכיסא הנשי שלו, אינו מעוניין להכיר את האישיות השנייה שלו, את האישיות הגברית שלו. אישה גברית הנצמדת לכיסא הגברי שלה, פוחדת להיפתח לצד הנשי והרך שבה. גבר גברי הנצמד לכיסא הגברי שלו פוחד לחשוף את הרגשות העמוקים שלו. אישה נשית הנצמדת לכיסא הנשי שלה, אינה מעיזה לעורר את הצד האקטיבי והיוזם שבה. עבור אנשים אלה פְּרָדָה היא הפתרון המושלם, כיצד לא להשתנות. הם נפרדים מבני זוגם, כי הזוגיות כופה עליהם להשתנות. הם מתרחקים כדי להישאר מה שהם רגילים להיות.

היצמדות לכיסא אחד פירושה - אבדן השלמות

ברגע שאנו נצמדים לכיסא ה"טבעי" שלנו - אנו מחמיצים שוב את השלמות שלנו. במקום להיות שלמים - אנו חוזרים להיות חצויים שוב. אנו שבים להרגלים, לדפוסים ולתגובות הרובוטיות שלנו. נוח מאוד לשוב אל ה"טבע" שלנו. נוח מאוד לתת לכוח הזה לשאוב אותנו חזרה אליו, כי זהו כוח מוכר וחמים. הוא אינו מחייב מאמץ או התמודדות. הוא אינו כרוך בהפתעות ובקשיים. הוא בטוח, צפוי וידוע מראש, וזה מה שהופך אותו עבור רבים מאתנו למושך ולנעים.

ההיצמדות אל ה"טבע" שלנו היא אולי נוחה וקלה, אך היא זו הגורמת לנו לאבד את חופש הבחירה. כשאנו נותנים לעצמנו ליפול שוב אל הכיסא ה"טבעי" שלנו,

איבדנו את הדבר החשוב ביותר שיש לנו - את החופש. עתה כבר אין לנו בחירה בין שתי אפשרויות. יש לנו רק אפשרות אחת, ולכן אין לנו בחירה אמיתית וחופשית. אבדן חופש הבחירה וההיצמדות האובססיבית גוררים במקרים רבים אף הקצנה והחמרה של ה"טבע" שלנו. אם הגבר הנשי נצמד במהלך הזוגיות לכיסא הנשי שלו, הוא יהפוך לתלתי יותר ויותר באישה הגברית שלו. האישה הגברית הנצמדת לכיסא הגברי שלה, תהפוך לחשדנית ולמרוחקת יותר מהגבר הנשי שלה. גבר גברי הנצמד לכיסא הגברי שלו, יהפוך לשתלטן ולביקורתי יותר ויותר כלפי בת זוגו הנשית. והאישה הנשית, הנצמדת אל הכיסא הנשי שלה, תהפוך לחסרת אונים ולחסרת כל הערכה עצמית ליד הגבר שלה.

פְּרָדָה מַחְזִירָה אֶת בְּנֵי הַזּוּג לְנִקּוּדַת הַהֲתַחֲלָה

כל פְּרָדָה של בני זוג מחזירה אותם לגודלם האמיתי - ל"טבע" המוכר שלהם. גבר נשי הננטש על-ידי בת זוגו הגברית יחזור לתחושת הנטישה, לבדידות ולתלות המוכרות לו. הדרך ה"טבעית" שלו להתמודד עם מצבו תהיה להתפשר על תחליף מהיר וזול לבת זוגו האהובה או לשקוע במשך תקופה ארוכה בציפייה ובתקווה שבת זוגו תשוב אליו. רק כשהוא יגיע להכרה, שבת זוגו לא תשוב אליו עוד לעולם, הוא יהיה בשל לפתוח את לבו שוב ולהתאהב באישה גברית חדשה. האישה הגברית, הבורחת מבן זוגה הנשי, תשוב של תחושת ההקלה והחופש האהובה עליה. הדרך ה"טבעית" שלה להתמודד עם מצבה תהיה לחגוג את חזרתה לעצמאות על-ידי חידוש מערבולת הכיבושים של גברים נשיים חדשים. האישה הנשית, אשר נזנחה על-ידי בן זוגה הגברי, תשוב אל התחושה המוכרת לה כל-כך של אהבה נכזבת, של קרבנות ושל השפלה. היא תנסה להחזיר לעצמה את הגבר שלה, ורק בתום תקופת האבל והאבדן היא תהיה בשלה להיכנס שוב למערכת יחסים חדשה עם גבר גברי ודומיננטי חדש. הגבר הגברי, הזונח מאחוריו את המעריצה האחרונה שלו, יחוש חופשי ומאושר שוב. הוא יתמודד עם הפְּרָדָה בדרכו ה"טבעית" - מסע כיבושים אנרגטי ומלא מרץ של נשים נשיות, של מעריצות חדשות.

אם כן, פְּרָדָה מחזירה את בני הזוג לנקודת המוצא שלהם. כל אחד חוזר לפיצול שלו ומגיב לפְּרָדָה בדרכו ה"טבעית". בין שמערכת היחסים הייתה בנויה על השלמה ובין שהיא הגיעה לדרגה של שלמות ושל אלכימיה, בכל מקרה פְּרָדָה מחזירה את בני הזוג לגודלם ה"טבעי". למעשה, היא מחזירה אותם שוב לתחילת המסע. עתה עליהם לבנות שוב את השלמות שלהם. עליהם להתחיל את כל העבודה מהתחלה, כי כל מה שהושקע יורד לטמיון עם הפְּרָדָה. עכשיו עליהם להתמודד לבד עם הרובוטיות שלהם, עם התוכנה הפנימית שבתוכם, עם הפיצול שלהם.

2. כדי לשוב לשלמות, עלינו לשחרר את בני זוגנו

פְּרָדָה היא תהליך שנועד לאפשר לנו לשוב לשלמות שלנו

פְּרָדָה היא הזדמנות פז לשוב אל השלמות שלנו. דווקא הבדידות כופה עלינו לחפש את השלמות שלנו בתוך עצמנו ולא בבני זוגנו. אם לא הצלחנו להגיע אל השלמות שלנו במהלך קשר זוגי - סימן שאנו מסוגלים להגיע לאותה השלמות רק לבד. סימן שאנו זקוקים למעט זמן עם עצמנו, כדי לגלות את הצד השני שלנו בכוחות עצמנו.

פְּרָדָה היא זמן לחשבון נפש. זמן להבין מדוע מערכת היחסים, שממנה יצאנו זה עתה - נכשלה. השלב הראשון בתהליך השיבה לשלמות שלנו הוא לברר, מהי תבנית התגובה הרובוטית שלנו, מהו ה"טבע" שלנו. האם אנו גבריים או נשיים בהתייחסות שלנו לבני המין השני? אם אנו יזמנו את הפְּרָדָה - אנחנו היינו גבריים באותה מערכת יחסים. אם אנחנו נגררנו ולא הובלנו את הפְּרָדָה, אם מצאנו את עצמנו נטושים - היינו נשיים באותה מערכת יחסים.

על מנת להשיג שלמות, עלינו לשחרר תחילה את בני זוגנו

פְּרָדָה כשלעצמה אינה מחזירה לנו את השלמות האבודה. אנחנו יכולים לחיות לבד במשך תקופה ארוכה ועדיין להישאר חצויים ומפוצלים. כדי להפיק תועלת מהבדידות שלנו, עלינו לשחרר תחילה את בני זוגנו. עלינו לשחרר את עצמנו מהצורך בבן זוג משלים. עלינו לאפשר לעצמנו הזדמנות אמיתית לגלות את החצי החסר בתוכנו.

אם היינו נשיים - עלינו לשחרר את עצמנו מהצורך בבני זוג גבריים. והדרך לעשות זאת היא, בכך שנעורר מתוך עצמנו את הגבריות שלנו ונתחיל ללמד את עצמנו להתנהג כאנשים גבריים. אם היינו גבריים, עלינו לשחרר את עצמנו מהצורך בבני זוג נשיים, והדרך לבצע זאת היא לנצל את הזמן שניתן לנו כדי לעורר מתוכנו את הנשיות שלנו ולהתחיל ללמוד, כיצד להתנהג באופן נשי. אנו נראה, שאם נעורר מתוכנו את המחצית שכביכול חסרה בנו - הצורך שלנו לחזור לבני זוגנו ילך ויפחת.

ללא שחרור של קשר ישן - אנו ממשיכים להיות מפוצלים

אם לא שחררנו את הגישה הישנה שלנו - נמשיך להיות מפוצלים. אם אנו עדיין מחפשים בני זוג שישלימו אותנו - לעולם לא נוכל לשוב לשלמות שלנו, כי כל עוד אנו מרגישים חסרים סימן שאנו מפוצלים. אם יש בנו עדיין צורך בבני זוג משלימים - סימן שלא השתנינו. לכן אם ברצוננו להגיע לשלמות, עלינו לבטא את שני הצדדים באישיות שלנו - את הצד הגברי ואת הצד הנשי. רק אם נגיע לשלמות שלנו, נפסיק לחוש צורך בבני זוג.

המשיכה בין גבר לאישה היא טבעית. הצורך שלהם אחד בשני - אינו טבעי. צורך הוא תוצאה של פיצול. משיכה היא תוצאה של שלמות. כשאנו שלמים, איננו צריכים בני זוג. טוב לנו כפי שאנו עם עצמנו. אנו חיים חיים שלמים, לכן איננו מרגישים צורך למצוא בן או בת זוג שישלים את החוסר הפנימי שבתוכנו. כל עוד אנו מפוצלים, נרגיש לחץ, מתח, כמיהה ורצון עז להכיר בן זוג חדש, כי בלעדיו אנו מרגישים חסרים. לעומת זאת כשאנו שבים אל השלמות שלנו, אנו נחוש שלווה, שקט, רוגע ובשלות להיכנס למערכת יחסים. זה הבדל גדול. כשאנו שוב שלמים, איננו רצים אחר זוגיות - אנו נעים אליה בצורה טבעית ובשלה.

3. פרדה דוחפת אותנו לשלמות פנימית

כשאנו לבד - רק אנחנו יכולים להשלים את עצמנו

כשאנו חיים ללא בן זוג, איננו חיים עוד כחלק ממישהו אחר. אנו חיים רק בזכות עצמנו. איננו נכנסים למלכודת ההשלמה החיצונית. אנו נמצאים במקום הבטוח הנקרא: השלמה עצמית. אם אנו מוצאים את עצמנו חיים לבד, ללא בן זוג, אין לנו ברירה אלא לעורר בתוכנו הן את הצד הנשי שלנו והן את הצד הגברי שלנו. כשאין לנו מישהו אחר להישען עליו - רק אנחנו יכולים להשלים את עצמנו, וזה יתרון עצום. זוהי הזדמנות אדירה לבצע שינוי.

ההשלמה העצמית היא תופעה מזככת ומטהרת. היא מעוררת בנו שוב צדדים רבים, שהשלכנו הצידה במהלך מערכת היחסים האחרונה שלנו. עבור רבים מערכת יחסים היא מתכון של פשרה ושל ויתור. זוגות רבים מוותרים על חלקים באישיות שלהם למען בני זוגם; הם מוותרים על חברים, על הורים ועל משפחה, על תחביבים, על מקצוע, על חלומות, על לימודים ועל תכניות. רק כאשר הקשר מסתיים, אנשים מגלים שהם הזניחו דברים רבים מאוד, שאותם הם רצו לעשות

ולממש. לכן כשאנו לבד - יש לנו את כל הזמן שבעולם לחזור אל עצמנו. לחזור לאני השלם שלנו. זהו התהליך הנפלא של ההשלמה העצמית.

ההשלמה העצמית היא תוצאה של פְּרָדָה

כשאנו נמצאים במסגרת של מערכת יחסים זוגית, הצורך בהשלמה עצמית אינו קיים, כיוון שיש לנו בן זוג שמשלים אותנו. לכן ההשלמה העצמית היא, בדרך-כלל, דווקא תוצאה של פְּרָדָה. לצערנו, ההשלמה העצמית אינה מתרחשת, בדרך-כלל, במהלך קשר זוגי אלא רק אחריו. בתוך הקשר עצמו רובנו נוטים להשלים את עצמנו באופן חיצוני, על-ידי בני זוגנו - כי זו הסיבה שבחרנו אותם מלכתחילה.

נוח וקל הרבה יותר להשלים את עצמנו באמצעות בני זוגנו מאשר דרך עצמנו. השלמה עצמית היא תמיד קשה יותר ומפרכת יותר מאשר השלמה חיצונית. אבל רק השלמה עצמית יכולה להביא אותנו אל השלמות שלנו. השלמה חיצונית רק מגבירה בתוכנו את הפיצול. לכן פְּרָדָה היא מצב לא נוח ולא קל, הדוחף אותנו למעשים לא קלים ולא נוחים - כי אין לנו ברירה.

חוסר הבררה דוחף אותנו לשוב ולחפש את השלמות שלנו

כשאנו לבד, אין לנו עוד ברירה. כשאין לנו בן זוג, איננו יכולים עוד להשלים את עצמנו באמצעות בני זוג. פשוט אין לנו ברירה אלא לשוב לשלמות שלנו על-ידי השלמה עצמית. רוב האנשים משנים את עצמם בלית ברירה. שינוי פנימי הוא צעד מפחיד כל-כך, שרובנו מעדיפים שלא ליזום אותו. אם נוח לנו - איננו רוצים להיות מודעים לפיצול שבתוכנו. רק כשרע לנו - אנו מתעוררים למצבנו האמיתי, לגודלנו ה"טבעי".

חוסר הבררה הוא הדוחף אותנו לשינוי. חוסר הבררה הוא המאיץ בנו לחפש את השלמות שלנו. בדרך-כלל, רק כשאין לנו ברירה, אנו מתעלים על עצמנו. רק אם אנו באמת לחוצים, אם באמת קשה לנו, רק אז אנו מגייסים את הכוחות האמיתיים החבויים בתוכנו. פְּרָדָה נועדה בדיוק למטרה הזאת. פְּרָדָה נועדה להאיץ בנו, לעורר את רצוננו העז למצוא את השלמות שלנו מתוך עצמנו ולא באמצעות בני זוגנו.

פרק 3

אהבה חדשה

1. צריך להמתין לזמן הנכון

אם אנו נשארים חצויים - אנו מסוגלים רק לאהוב או רק להתאהב

כל עוד אנו חצויים, איננו מקבלים את עצמנו בשלמותנו. אנו מקבלים רק צד אחד בעצמנו. את הצד השני איננו רואים כחלק מעצמנו, לכן אנו מחפשים אותו בבני זוגנו. כשאנו מוצאים בן זוג, שיש לו את מה שכביכול אין בנו - אנו נמשכים אליו, אבל לא בגלל אהבה, אלא בגלל צורך. אנו רוצים את הצד הזה שלו, כי אנחנו מאמינים שהצד הזה חסר בנו.

לכן כל עוד נשארו חצויים איננו בשלים לאהבה חדשה, כיוון שאנו מסוגלים רק להתאהב או רק לאהוב - אך לעולם לא להיות בשני המצבים בו-זמנית. "לאהוב" ו"להתאהב" הם שני קטבים מנוגדים. לאהוב פירושו להיות אקטיבי, שכלי וגברי. להתאהב פירושו להיות פאסיבי, רגשי ונשי. גברים גבריים ונשים גבריות "אוהבים" את בני זוגם באופן שכלי בלבד. הם אוהבים להוביל את בני זוגם ולשלוט בהם. גברים נשיים ונשים נשיות "מתאהבים" בבני זוגם באופן רגשי בלבד. הם רוצים להיות מובלים על ידם. גם אלה וגם אלה אינם מקבלים את עצמם בשלמותם. הם מקבלים רק את המחצית ה"טבעית" של עצמם. לכן לאהוב או להתאהב אינם הסיבה הנכונה להיכנס למערכת יחסים חדשה - כי הם תוצאה של פיצול ושל חוסר שלמות. אם מערכת יחסים מתחילה על בסיס של פיצול - היא תסתיים תמיד גם על בסיס של פיצול. במקום לקבל את הצד השני של עצמנו כחלק בלתי נפרד מעצמנו, אנחנו רוצים את הצד השני של עצמנו, שאותו אנו רואים אצל בני זוגנו. במקום להסתכל בתוך עצמנו, אנו מסתכלים החוצה - אנו מסתכלים באחרים ומחפשים בהם את מה שכל הזמן הזה היה ועדיין קיים בתוכנו.

אהבה מתרחשת רק ממקום של שלמות

לעומת זאת רק שלמות מאפשרת לנו להגיע למצב של אהבה, כי שלמות מעניקה לנו מבט כולל ושלם על עצמנו. ברגע שאנו מקבלים את שני הצדדים הקיימים בנו, קל לנו לקבל את הצדדים הללו, כשאנו מזהים אותם גם אצל בני זוגנו - מה שימנע מאתנו להיפרד מהם שוב. ברגע שאנו שלמים - אנו מסוגלים לבטא אהבה שלמה לאחרים, כי אנו חווים אהבה עצמית שלמה ולא חצויה.

אהבה מתרחשת רק ממקום של שלמות פנימית. לאהוב - זו המחצית השכלית. להתאהב - זו המחצית הרגשית. רק אהבה - היא השלם. קבלה שלמה של עצמנו, להבדיל מקבלה חלקית של צד אחד בלבד בתוכנו, היא המפתח לאהבה אמיתית, לאהבה אלכימית. קבלה חלקית של עצמנו גורמת לנו צורך בהשלמה, הזדקקות ולחץ. קבלה שלמה של עצמנו גורמת לנו להקרין אהבה, לשדר אהבה לכל מקום שאנו מגיעים אליו. היא הופכת אותנו לאנשים מלאים ושופעים.

הזמן המתאים להיכנס לקשר חדש הוא כשאנו מקבלים את עצמנו בשלמותנו

לכן כל עוד לא שבנו אל השלמות הפנימית שלנו - אין זה הזמן המתאים עבורנו להיכנס למערכת יחסים חדשה. רק כשמצאנו את אותה השלמות, רק כשאנו באמת מקבלים את שני הצדדים באישיות שלנו - הן את הצד הגברי והן את הצד הנשי - זה הזמן להיכנס למערכת יחסים.

הזמן המתאים להיכנס לקשר חדש לאחר פרדה הוא, כשטוב לנו באמת עם עצמנו, כשאנו מתאהבים בעצמנו ואוהבים את עצמנו בו-זמנית. רק אז אנו מסוגלים ובשלים לאהבה. רק אז האהבה שלנו תהיה אהבה אלכימית: אהבה שלווה, בשלה, בוגרת, משוחררת ואמיתית. אם ניכנס לקשר בטרם מצאנו את השלמות שלנו - אנו רק נשלה את עצמנו. החוסר והפיצול המקננים בתוכנו רק יעמיקו, אם נבנה את הקשר הבא שלנו על השלמה במקום על שלמות. אם אנו נכנסים לקשר חדש כשרע לנו או כשאנו במצוקה כלשהי, סימן שאנו עדיין מחפשים את הפתרון בבני הזוג שלנו, סימן שחסר לנו משהו שאנו מקווים למצוא בבני זוגנו.

2. כל עוד לא שבנו לשלמות איננו בשלים לאהבה

כל עוד לא שבנו לשלמות שלנו - אין לנו חופש בחירה

חופש בחירה הוא תוצאה של יכולת בחירה בין שתי אפשרויות. ללא שלמות - אין לנו חופש בחירה ביחסינו עם בני המין השני. יש לנו רק ברירה אחת - להיות רק נשיים או להיות רק גבריים. חופש הבחירה הוא מתנה שעמה נולדנו. זה מה שמבדיל אותנו, בני האדם, מכל החי והדומם. יש לנו חופש בחירה - אלא שכה רבים מאתנו אינם משתמשים בו, וכלל אינם מודעים לו.

הרבה אנשים אומרים: "לא הייתה לי ברירה, מה יכולתי לעשות? הייתי חייב לעזוב אותה, הייתי חייבת לחזור אליו...". זו בדיוק הדרך לוותר על חופש הבחירה. המושג חובה אינו קיים. המושג בחירה הוא המושג היחיד המתאים לבני האדם. כל מה שצריך הוא לחפש אותו בתוכנו. ואם איננו מוצאים אותו, סימן שעדיין לא נגענו בשלמות שלנו. כי כל עוד לא שבנו לשלמות שלנו - אין ולא יהיה לנו לעולם חופש בחירה אמיתי. חופש בחירה הוא להיות הכול - גם נשיים וגם גבריים בו-זמנית. רק כשאנו הופכים לשלמות, רק אז מושג החובה יעלם סוף-סוף מחיינו.

אנו בשלים לאהבה רק כאשר אנו שוב חופשיים

רק חופש ושחרור פנימי מאפשרים לנו לחוות אהבה. אם אנו עדיין מפוצלים - איננו מסוגלים לבטא אהבה. אנשים מפוצלים אינם מסתכלים על זוגיות ממקום של ביטחון, של שלווה, של חופש ושל בשלות. הם תופסים את הזוגיות כצורך, כסיפוק, כהשלמה, כפיצוי.

רק אם אנו חופשיים ליהנות מעצמנו, אנו חופשיים ליהנות מהזוגיות שלנו. אם איננו יודעים חופש פנימי מהו - זוגיות לא תעורר בנו את התחושה הזאת. זוגיות מעוררת בנו רק את מה שיש בתוכנו, ואם יש בתוכנו פיצול - זה מה שהזוגיות תעורר בנו. אם אנחנו נשיים - זוגיות תעורר בנו שוב את ההיצמדות, התלות, ההישענות, חוסר האונים ופחד הנטישה. אם אנו גבריים - זוגיות תעורר בנו שוב את הרצון להיות עצמאיים, להיות לבד ואת הפחד ממחויבות ומשותפות.

השלמות שלנו משחררת אותנו מהצורך בזוגיות

ברגע שאנו שלמים שוב - איננו זקוקים, איננו חייבים ואיננו צריכים ליצור זוגיות. הצורך נעלם כשאנו שלמים. יש לנו את עצמנו, וטוב לנו עם עצמנו - כי אנו מגלים כל יום משהו חדש בתוכנו. השלמות שלנו היא הדבר המרתק והמהנה ביותר הקיים לכל אחד מאתנו. כשהשגנו את ההישג הזה - אין בנו עוד תחושת חוסר. יש בתוכנו תחושת מלאות, שפע, אהבה, סיפוק ושמחה.

שלמות היא הדרך להיכנס לזוגיות לא ממקום של צורך ושל פיצוי אלא ממקום של בחירה ושל שפע. איננו תלויים עוד באף אחד - גילינו את עצמנו. איננו זקוקים לאף אחד כדי להיות מאושרים, שמחים וחיים - יש לנו את עצמנו. אנו טהורים, שלמים וזכים. איננו פגומים או חסרים. גילינו את היופי הפנימי שלנו. איננו צריכים לחפש דבר בחוץ - יש לנו הכול בפנים.

3. ברגע ששבנו לשלמות - **אהבה חדשה מופיעה בחיינו**

כשאנו שלמים - אנו מתאימים

הדבר היפה בתהליך החזרה לשלמות הוא, שתהליך זה מכשיר אותנו לזוגיות אמת ולאהבה אלכימית. כאשר אנו שלמים - אנו הופכים סוף-סוף למתאימים לזוגיות, כי אנו בשלים לזוגיות עמוקה ושלמה. כל עוד אנו חצויים - איננו מודעים עד כמה איננו בשלים לקחת על עצמנו מחויבות זוגית.

איננו צריכים לחפש את בני הזוג המתאימים לנו. עלינו קודם כל להיות מתאימים לעצמנו. אם איננו מתאימים בתוכנו - לעולם לא נוכל למצוא בני זוג המתאימים לנו. אם אנו מפוצלים - נמצא רק בני זוג מפוצלים כמונו, לא מתאימים כמונו. התאמה בין בני זוג היא תוצאה של התאמה פנימית של כל אחד מבני הזוג לעצמו. לכן רק ברגע שאנו מתאימים לעצמנו - אנו מתאימים לזוגיות עם בני זוג אחרים.

בן הזוג המתאים מופיע בדיוק ברגע שאנו מתאימים

בכל פעם שאנו שבים לשלמות הפנימית שלנו - נמצא אהבה, כי ברגע שאנו מתאימים - מופיע בן הזוג המתאים. היכולת למצוא אהבה אינה קשורה כלל ב"מזל" או ב"מקריות". אין מקריות או מזל בחיים - יש איזון. הטבע כולו פועל

על-פי חוק האיזון. לכן בן הזוג המתאים מופיע תמיד רק ברגע שאנו מתאימים - לא רגע אחד לפני ולא רגע אחד אחרי - אלא בדיוק באותו הרגע שהגענו לשלמות שלנו.

אהבה היא תוצאה של שלמותנו הפנימית, לכן בכל פעם שאנו מצליחים לעורר את הצד השני של עצמנו - אנו יוצרים אהבה. אנו יוצרים במו-ידינו אהבה פנימית ואהבה זוגית; אהבה לעצמנו ואהבה לאחרים. זה השלב בו אנו הכי מתאימים להיכנס למערכת יחסים חדשה: האהבה הפנימית מושכת אלינו באופן מסתורי ומדהים את בני הזוג המיועדים לנו.

כשאנו מפסיקים לחפש זוגיות - סימן שכבר יצרנו אותה בתוכנו

אהבה מגיעה דווקא כשאננו מחפשים אותה, דווקא כשהפסקנו את החיפוש המתמיד אחר "פתרון הקסם" לכל בעיותינו. כשאנו מפסיקים לחפש זוגיות, סימן שכבר יצרנו אותה בתוכנו. יצרנו את הזוגיות ואת הרמוניה בין שני הכוחות ההפוכים שבתוכנו - גבריות ונשיות, ולכן אם יצרנו זוגיות מבפנים - נזכה ליהנות מזוגיות גם בחוץ.

כל עוד לא יצרנו הרמוניה פנימית, איננו הרמוניים כלפי חוץ. אנו מחפשים זוגיות - פעמים רבות אפילו בצורה נואשת - כדי להימנע מהקושי שלנו ליצור זוגיות בתוכנו או כדי לעקוף קושי זה. אם קיים בתוכנו פיצול - נחוש צורך לשוב לקשרים ישנים. ככל שרע לנו יותר בפנים - כך גדל הצורך לשוב לקשרים ישנים או ליצור קשרים חדשים בחפזה. לעומת זאת ככל שיצרנו בתוכנו הרמוניה, כך מתפוגג הרצון לחזור לקשרים ישנים או להיכנס למערבולת של חיפושים חדשים. אנו פשוט זורמים באופן טבעי ומסתורי אל בני הזוג המיועדים לנו.

פרק 4

חומר למחשבה

1. תשובות לשאלותיכם

שאלה: הייתה לי חברה שאהבתי מאוד. היא עזבה אותי לפני כשנה. ישנם רגעים שבהן אני מפנטז שהיא חוזרת אליי, אך זה גורם לי תסכול. מה עליי לעשות כדי להשתנות?

תשובה: געגועים לבני זוג מן העבר מתגברים, ככל שההתמודדות שלך עם עצמך פוחתת. שים לב, כשטוב לך - הרצון שלך לחזור לבת זוגתך מתפוגג. לעומת זאת כשרע לך - הרצון שלך לחזור אליה מתגבר. פנטזיה על שיבה מחדש מעידה על חוסר הרצון שלך לגלות את השלמות שבך. בכל פעם שקשה לך, אתה רוצה לחזור אליה. בכל פעם שטוב לך - סימן שהתקרבת אל השלמות שלך, ולכן אינך עסוק במחשבות עליה.

רק כשתגיע לשלמות הפנימית שלך - ייעלם הרצון שלך לחזור אליה. הוא ייעלם באופן טבעי, כי לא תהיה זקוק לה עוד. אתה חושב שאתה זקוק לה, כי היא מייצגת עבורך את הצד הגברי שלך - אבל היא לא. יש לך את הצד הגברי בתוכך. כל שעליך לעשות הוא למצוא אותו, ואז לא תחשוב עליה יותר, לא תהיה זקוק לה יותר. אם תחזור אליה חצוי - צפוי לך כישלון בטוח אֶתה, כיוון שלא השתנית, ואם לא השתנית - הכול יחזור על עצמו, והיא תעזוב אותך שוב. לעומת זאת אם אתה מחליט לחזור אליה ממקום של שלמות - אז יש לכם סיכוי. אבל זה תלוי גם בה, לא רק בך. יכול להיות שהיא עדיין לא השתנתה. יכול להיות שהיא אינה מעוניינת להשתנות. יכול להיות שהיא עדיין פוחדת להפוך מאישה גברית לאישה נשית. זו החלטה פרטית שלה.

בכל מקרה, כשתגיע בשלמות שלך - רוב הסיכויים שכבר לא תרצה בכלל לחזור אליה, כי כשהחיים שלך יהפכו לשלמים, לא תרצה לפנות בהם מקום לאדם חצוי. זו תהיה מעמסה בשבילך. אתה תרצה אישה שלמה כמוך, כי ברגע שאתה חוזר להיות שלם - אתה יכול להתחבר רק עם שלם כמוך. גבר

שלם אינו יכול להתחבר עם אישה חצויה. זה לא קורה, כי פשוט אין חיבור. לכן עבוד על השלמות שלך. כל מה שיקרה כתוצאה מאותה שלמות יהיה טוב לך. אם היא לא תהיה מוכנה לחזור אליך - סימן שהיא נשארה עדיין חצויה, ולכן החזרה שלכם מיותרת ממילא. אם היא כן תרצה לחזור אליך - סימן שגם היא מצאה את השלמות שלה או שהיא רוצה להיות שלמה, ואז הקשר ביניכם יהיה שונה. הוא יהיה מבוסס על שלמות ולא על השלמה.

שאלה: אני חיה לבד כבר שנתיים, מאז הפרדה האחרונה. למרות שעבר הרבה זמן, עדיין קשה לי להיכנס למערכת יחסים חדשה. מה עליי לעשות כדי לצאת מהבדידות שלי?

תשובה: פרדה היא הזדמנות להיות לבד. השאלה אינה - "כמה זמן את חיה לבד?" השאלה היא - "מה עשית בתקופה שבה היית לבד?" האם הגישה שלך כלפי גברים נשארה כפי שהייתה, או האם שינית את הגישה שלך? האם חיפשת את השלמות שלך בתוך עצמך או באחרים? אם לא השתנית - לא השגת דבר. חיית בבדידות לשווא. אם השתנית, מימשת את המטרה שלשמה היית לבד, כי מצאת את החלק השני של עצמך. ברגע שאת מוצאת את החלק השני של עצמך - כבר אינך סובלת מבדידות. כבר אינך לבד - את אחד, את שלם. ברגע שאת שלמה, טוב לך עם עצמך, ולכן טוב לך בכל מצב. לכן אם את עדיין מרגישה בודדה, סימן שעדיין קשה לך לקבל את עצמך בשלמותך. נסי להחיות את החלק החסר בך ובתוך זמן קצר תרגישי הקלה גדולה מאוד. במקום בדידות תרגישי שלמות. במקום פחד תרגישי שלוה. במקום דחייה תרגישי התמזגות עם עצמך. במקום תקווה לגבר גואל תרגישי גאולה פנימית.

שאלה: בעלי ואני שוקלים להיפרד, כיוון שהגענו למצב שבו אין בינינו כמעט שום תקשורת. בכל פעם שאני מנסה לדבר איתו, הוא מתחמק ומתרחק ממני. אם הוא רק היה מוכן להיפתח ולדבר על הרגשות שלו - אולי הפרדה שלנו לא הייתה מחויבת המציאות?

תשובה: רוב האנשים נוטים להאשים אחרים בבעיות של עצמם. כל מה שקורה לך בחיים הוא תוצאה של מה שאת. אינך יכולה להאשים אף אחד, כי את זו הקובעת את חייך. בעלך הוא בסך הכול הקרנה של מה שאת, כי בעלך הוא המראה שלך. אם בעלך אינו מסוגל לבטא את הרגשות שלו איתך - סימן שלך יש בעיה לבטא את הרגשות האמיתיים שלך איתו. אל תאשימי אותו, כי בביקורת שלך את מבקרת לא רק אותו אלא גם את עצמך. את אולי אינך

מודעת לכך, אך בכל פעם שאת כועסת עליו, את בעצם כועסת על הצד הנשי שלך. בכל פעם שאת מפנה אצבע מאשימה כלפיו - את מגנה בתוך תוכך את הצד הנשי שלך.

את מנסה לשנות אותו במקום לשנות את עצמך, וכשאת נכשלת את בוחרת להאשים אותו בכישלון שלך. אל תאשימי אותו ואל תנסי לשנות אותו - זה לא יעיל ולכן זה לעולם לא מצליח. נסי להשתנות בעצמך. נסי לבטא רגש אמיתי מתוכך. הפסיקי להיות רגשנית, הפסיקי להשתמש ברגש שלך באופן מניפולטיבי. התחילי לבטא את הרגש שלך באופן טהור - ללא כל מטרה נסתרת. דברי רק על מה שאת מרגישה. אל תדברי על מה שהוא מרגיש או על מה שהוא צריך להרגיש. הרגשות שלו הם עניין שלו - לא שלך. רק הרגשות שלך הם העניין שלך. אם את רוצה לשפר את התקשורת שלך עם בעלך, עלייך לשפר קודם כול את התקשורת בינך ובין עצמך. אם אינך מסוגלת לבטא גם את הצד הנשי שלך וגם את הצד הגברי שלך - איך את מצפה לקיים תקשורת עם בעלך? רק אם תשתני - ישתנה גם בעלך. אם תיצמדי למה שאת - בעלך יישאר מה שהוא, והפרדה תהיה המוצא היחיד שלכם. יש לך עוד זמן להשתנות. נסי להפוך מאישה גברית לאישה נשית. נסי לקבל את הצד הנשי שלך ונסי לקבל את הצד הנשי שבו. נסי לקבל את עצמך, וכך תוכלי לקבל יותר את בעלך.

שאלה: כל פרדה גורמת לי סבל רב. מדוע אני סובלת כל-כך?

תשובה: הבעיה העיקרית בפרדות היא הקושי שלנו לוותר על בני זוגנו ולשחרר אותם מאתנו. רק אם נקבל את עובדת היותנו שלמים - נוכל להיפרד מבני זוגנו ללא סבל. עלייך להבין, שדווקא שחרור בני זוגך מפנה בתוכך מקום למצוא את המחצית האבודה שקיימת בך. במקום להיצמד אל המחצית הזאת דרך בני זוגך, עלייך לשחרר אותם ולחפש אותה בתוך עצמך.

הסבל הרב הכרוך בפרדה הוא תוצאה של חוסר מוכנות או חוסר נכונות להכיר בשלמות הפנימית שלנו. כשאנו אוהבים או מתאהבים, אנו חווים תחושה עמוקה של שלמות, אך לא של שלמות פנימית אלא של השלמה חיצונית באמצעות בני זוגנו. כשאנו נותרים לבד לאחר פרדה, אנו מרגישים שוב את תחושת הבדידות, את עובדת היותנו מחצית אחת בלבד, ואז אנו נוטים באופן טבעי לחפש את תחושת השלמות שהייתה לנו. כיוון שהתחושה הזאת התרחשה במהלך הקשר שהיה לנו, אנו מתקשים לוותר ולשחרר באמת את בני

זוגנו, גם אחרי שנפרדנו מהם, כי הם הדרך היחידה המוכרת לנו לשוב אל אותה התחושה המופלאה.

שאלה: מדוע תהליך הפרדה כה כואב וקשה?

תשובה: תהליך של פרדה זהה לתהליך של גמילה. כמו כל גמילה, זהו תהליך פיסי, ולא רק נפשי. מכורים לסמים המעוניינים להיגמל מההתמכרות, צריכים להשתנות כדי להיגמל, והשינוי הוא שורש הכאב. סמים אינם הבעיה האמיתית, כי סמים אינם שורש הבעיה, הם רק התוצאה של הבעיה. שינוי הוא הבעיה האמיתית והיחידה. הפחד וחוסר הרצון להשתנות - הם בעיית המפתח בכל תהליך של גמילה.

הניסיון לחזור לבן או לבת זוג מן העבר הוא ניסיון נואש שלך לברוח מעצמך. ניסיון נואש שלא להשתנות. אם אינך מצליח לגלות את הצד השני שבך - שום אישה שתמצא לא תוכל להיות לך לעזור, כי כדי לגלות את הצד השני שלך - אתה הוא זה שחייב להשתנות. לכן הבעיה אינה בת הזוג שלך - אלא אתה. חוסר הרצון שלך להשתנות ולהפוך לשלם.

גמילה מבת זוג דומה לגמילה מסמים. סם כשלעצמו הוא בעל איכויות טובות. הבעיה של הסם היא, שהסם מלאכותי ולא טבעי. לכל אחד מאתנו יש בגוף סמים טבעיים. אם אתה משתמש בסמים הטבעיים שלך במקום בסמים מלאכותיים, שמישהו אחר רקח בשבילך, אז אתה "מרוויח ביושר" את הסם, כי אתה הפקת אותו, אתה רקחת אותו. אם אתה משתמש בסם חיצוני - שום סם לא יעזור לך. אם אתה לומד להשתמש בסמים הטבעיים שבגוף שלך - מצבך נפלא: אתה תגיע לאקסטזה; אתה תגיע לשיאים מדהימים; אתה תצליח לעשות דברים מופלאים; אתה תמצא רגעים רבים של אושר פנימי; המודעות שלך תגיע לגבהים שלא ידעת; אתה תגלה בתוכך כוחות עצומים; אתה תמצא את הכוחות ה"על-אנושיים" שבך. ואת כל זה תשיג ללא המחלה שנקראת התמכרות. אתה תגיע לרמות גבוהות מאוד של מודעות, כי הכול ימשיך לבוא ממך, ולא מבחוץ. לעומת זאת אם תיקח סמים באופן מלאכותי - אתה תידרדר בהדרגה, כי תפסיק לחפש את המודעות מתוכך. אתה תיפול, כי המודעות לא הגיעה אליך בכוחות עצמך, היא הגיעה אליך מבחוץ. אתה תתמכר לסם באבקה או בנוזל, כאמצעי שירחיב את המודעות שלך. במקום להתמכר לעצמך, אתה תתמכר לאבקה, וזה חבל.

לכן רק כשתגיע לשלמות שלך, תיגמל מהצורך בבת זוגתך. אתה כבר לא תהיה כואב. אתה תפסיק לסבול מהאבדן. אתה תוכל שוב לחייך, תוכל לצחוק. אתה תגחך על עצמך, כי כבר לא תהיה זקוק למחצית שלה. אתה השגת את החצי השני שלך - אינך זקוק לתחליף. אינך זקוק לה כתחליף - אתה השגת את הדבר האמיתי. עכשיו זו הבחירה שלך, זה כבר לא הצורך שלך. עכשיו יש לך את עצמך השלם. עכשיו אינך חייב להשיג אף אחת. עכשיו אתה יכול להתרווח לך עם עצמך ולבחור להיכנס למערכת יחסים חדשה רק בתנאים שלך, בקצב שלך, בזמן שלך. תוכל להרשות לעצמך להיות ברוך. אתה לא תרוץ כמו מסומם אחר הסם, אתה תפסיק לחלום שאתה חוזר אליה ושהכול מסתדר. עכשיו אתה נקי. אתה כבר לא מכור לה. אתה יכול לשלוט בחייך. חזרת הביתה, שבת להיות בעל הבית של עצמך.

שאלה: האם רק כשאנו לבד אנו מסוגלים לחזור לשלמות שלנו?

תשובה: אם אנו חצויים, תהליך התיקון מחייב תקופת זמן עם עצמנו. רק לבד נוכל למצוא את השלמות שלנו מתוך עצמנו. ביחד לא נוכל - כי אנו נשארים חצויים, ואז אנו מסוגלים ליצור רק מערכת יחסים של השלמה ולא של שלמות. אל תנסו למצוא תחליפים, אל תיכנסו למערכות יחסים אקראיות מתוך חולשה פנימית, מתוך צורך ולא מתוך בחירה. אל תחזרו אל הסם - נסו פעם אחת ולתמיד להיגמל ממנו. תנו לעצמכם את ההזדמנות האמיתית להתמודד עם ההרגל המזיק הזה ותראו, שבתוך זמן קצר תתחזקו בכוחות עצמכם, ולא בעזרת תחליפים זמניים. אם אתם ממשיכים לחפש את השלמות שלכם באמצעות אנשים אחרים - כיצד תוכלו למצוא אותה בתוכם? רק כשתמצאו את השלמות, תוכלו ליצור לזוגיות שלמה ובשלה.

שאלה: אני אוהב מאוד את אשתי, אבל אני בוגד בה מזה שנים. אינני מסוגל להישאר נאמן לה, אבל אינני מסוגל לעזוב אותה, כי אני אוהב אותה. כיצד אתה מסביר זאת?

תשובה: למעשה, המושג "בגידה" הוא מושג שאינו קיים. אם היית מאוהב באשתך באמת ובתמים - לא היית חש כל רצון או צורך לבגוד בה. לעומת זאת אם אתה בוגד באשתך, סימן שאינך מאוהב בה. אבל אם אינך מאוהב בה הרי שאינך בוגד באף אחד.

הטבע בנוי משני יסודות הפוכים וקוטביים: איחוד ופירוד. אם היית מאוחד עם אשתך - לא היית בוגד בה. אם אתה פרוד מאשתך - אינך בוגד בה בכך שאתה יוצא עם אחרות, כי אתה לרגע לא אתה באמת. לכן "בגידה" מעידה על כך שאתה פרוד מאשתך, אבל אתה פוחד לפרק את התא המשפחתי, אתה פוחד לפרק את המסגרת. התוכן כבר לא נמצא שם הרבה זמן, לכן אתה יוצא עם אחרות. הדבר היחיד שנשאר לכם הוא הכסות, המעטפת. אתה נאמן כרגע רק לדבר אחד - למסגרת, למעטפת החיצונית של היחסים שלכם. אתה לא נאמן לאשתך - אתה נאמן לרעיון התא המשפחתי, לרעיון הנישואים ולרעיון הבטחון והיציבות.

הקונפליקט שלך אינו בין נאמנות לאשתך ובין נאמנות לעצמך ולצרכים שלך. הקונפליקט שלך הוא בין נאמנות לעקרון הנישואים והמסגרת ובין החיפוש אחר אמת פנימית. אין לשאלה שלך שום קשר לאישה שעמה התחתנת. אינך חש אהבה לאשתך - אתה מאוהב ברעיון של להיות נשוי ובעל משפחה יציבה. אבל לרעיון הזה אין כל משמעות, כיוון שהמשמעות שאתה נותן לו היא משמעות חיצונית, משמעות חברתית: "להיות כמו כולם". אבל לרעיון של נישואים ושל משפחה יש גם משמעות פנימית, ולה אתה צריך לייחס חשיבות. המשמעות הפנימית היא אחת - איחוד. משפחה היא גוף אחד. אם אינך רואה או חש את הדברים בצורה הזאת - למעשה, אין לך משפחה אמיתית. יש לך תמונה משפחתית, אבל אין לך יחסים משפחתיים.

ברגע שאתה פוזל לצדדים - אתה כבר יודע שאתה חצוי שוב. אתה כבר צריך לדעת שאתה בבעיה רצינית. ברגע שאתה מרגיש צורך להסתכל בנשים אחרות - סימן שחסר לך, כי יצרת בתוכך גבול. סימן שנוצר קרע בינך ובין אשתך, שהאיחוד ביניכם אבד, כי אתה שוב פיצלת את עצמך במקום להמשיך להיות שלם. ברגע שאתה מרגיש שיש מישהי, המסוגלת לספק צרכים שאשתך אינה מספקת לך - הרי שכבר נפרדת מאשתך. הבגידה הפיסית היא רק עניין של זמן. הרגע שבו מתרחש הקרע הוא היום, שבו אתה מסתכל החוצה במקום פנימה. היום שבו אתה מחפש תשובות בחוץ במקום בפנים. זה היום שבו אתה יוצא החוצה למסע חיפוש במקום להמשיך את המסע פנימה לתוך אשתך ולתוך עצמך, במקום להמשיך את המסע הפנימי יחד. זה היום שבו יצרת גבול, וברגע שיצרת גבול כבר אין משמעות לבגידה שלך, כי אתה כבר לא חלק מאשתך, והיא כבר לא חלק ממך. לכן אין לבגידה שלך משמעות מוסרית - היא רק מתארת את המצב שלך, את עובדת היותך נפרד מאשתך כבר זמן רב.

שאלה: אני בוגד בחברה שלי, אבל היא אינה יודעת על כך דבר. זה טוב לי, כי הקשר שלי אֶתה הוא חשוב, אבל ישנם דברים שאני מסוגל לעשות רק עם אחרות. המין שאני עושה עם אחרות הוא מוטרף. אֶתה איני מסוגל לעשות זאת, כי אֶתה זה אחרת. מדוע צריך לצפות שבת הזוג שלי תספק את כל צרכי. האם זה אפשרי בכלל?

תשובה: בבית המשפט, שמנוהל על-ידי אנשים, אתה נענש רק על מעשים שאתה עושה או על דברים שאתה אומר. בבית המשפט של החיים אתה נענש רק על מחשבות שאתה חושב. זה ההבדל בין המשפט האנושי ובין משפט החיים. זה לא משנה, אם היא יודעת או לא יודעת - אתה יודע, וזה שורש הבעיה. ברגע שההכרה הזאת נמצאת בראש שלך, זה רק עניין של זמן עד שתעניש את עצמך. המחשבה שאתה בוגד בחברה שלך - תוביל אותך יום אחד לעונש. לא עונש של בית המשפט אלא עונש של החיים. המילה "עונש" אולי אינה מתאימה. המילה המתאימה יותר היא "איזון". בתוך תוכך, עמוק עמוק בפנים, אתה מאמין שאינך בסדר. אתה אמנם מנסה להצדיק את מעשיך, אבל עמוק בפנים אתה יודע שחייבת להיות דרך טובה ושלמה יותר - זו המחשבה העמוקה שלך. לכן אתה תעניש את עצמך, וזה יהיה האיזון של הטבע. אם אתה חושב שאתה "לא בסדר" - אתה עצמך, ולא אף אחד אחר, תעניש את עצמך. זה רק עניין של זמן.

כל אדם הוא עולם ומלואו. לכן החברה שלך יכולה לספק את כל הצרכים שיש לך היום וגם את כל אלה שאינך מודע להם כלל כרגע. אין ולו צורך אחד שלך שהיא אינה מסוגלת לספק. השאלה היא - האם אתה באמת רוצה שהיא תספק את כל הצרכים שלך מעכשיו ועד עולם? העובדה שאתה יוצא עם אחרות מעידה, שאתה - ולא היא - מעדיף לחלק את סיפוק הצרכים שלך בין מספר נשים. אתה פוחד להתחבר לחברה שלך עד הסוף, להיות אֶתה כל מה שאתה. אבל כשאתה חוצה את עצמך בצורה הזאת, אינך יכול עוד להיות שלם עם בת הזוג שלך - כי יצרת מחיצה בלתי נראית בינך ובינה. וכך הקשר ביניכם אינו יכול להיות קשר שלם אלא רק קשר חלקי, קשר חצוי.

אתה אומר שיש בך צד מיני, שאותו אתה מכנה "מוטרף". מדוע אתה מסתיר את החלק הזה מהחברה שלך? מדוע אתה פוחד שהיא לא תקבל גם את הצד הזה שקיים בך? אם היא אוהבת אותך באמת, היא תקבל הכול. אם אתה יודע שהיא אינה אוהבת את כל כולך - מדוע אתה טורח להישאר אֶתה? מדוע אתה מוכן לפצל את עצמך בשבילה? מדוע אתה מוכן לוותר על חלקים מהאישיות

שלך, רק משום שאתה יודע שהיא אינה אוהבת את אותם החלקים? מדוע אתה מסתתר, ממי אתה פוחד? אתה יודע שהנטיות המיניות שלך אינן יכולות להיעלם. אתה יודע שאתה זקוק לממש את כל הפנטזיות המיניות שלך, אבל אינך מעז לממש אותן עם בת הזוג שלך - זו הסיבה שאתה יוצא עם אחרות.

אם היא אינה מקבלת את המיניות שלך - במלואה - סימן שגם היא אינה מקבלת את המיניות שלה במלואה. אם היא הייתה מקבלת את החלק המיני המוטרף הזה שקיים בה, לא היית חש צורך לבגוד בה עם אחרות, כי היית מוצא סיפוק לצרכים האלה אֵתה. אבל כמו שאתה מסתיר את החלק הזה ממנה - כך גם היא מסתירה את החלק המיני המוטרף שלה ממך. אתם פשוט מתביישים זה מזה, אבל הבסיס למערכת יחסים זוגית הוא כנות. כנות יכולה לפתור את הבעיה, כי כשאתה מאמץ גישה כנה לחייך לפחות אתה יודע היכן אתה עומד. הכנות שלך יכולה לגרום לך להפסיק להסתתר מפניה. אתה אומר לה מה אתה מרגיש ורוצה, וזה כבר לא משנה מה היא אומרת, כי אתה כבר לא מתבייש ממנה באותו החלק המיני המוטרף שלך. אתה פותר לעצמך את הבעיה, כי אתה מוכן לשים את הקלפים על השולחן. האם גם היא תהיה כנה עם עצמה? זו כבר הבחירה שלה. יכול להיות שכן, ויכול להיות שלא. בכל מקרה, אתה את שלך עשית. עכשיו החברות ביניכם עומדת במבחן של אמת, לא במבחן של שקר, של הסתרה, של בגידה, של בריחה, של בושה. הפעם השאלה היא סוף-סוף אמיתית.

שאלה: הייתה לי מערכת יחסים ארוכה עם בחור. אהבתי אותו מאוד והייתי מוכנה לעשות בשבילו הכול. יום אחד, בהפתעה גמורה, הוא הודיע לי שהוא כבר לא אוהב אותי ושהוא עוזב אותי. בהתחלה הייתי המומה. לא ידעתי איך להגיב, כי זה היה כל-כך לא צפוי. היום, לאחר כמה חודשים, אני עדיין מאוהבת בו, אבל ככל שעובר הזמן אני גם מבינה, שאני שונאת אותו יותר ויותר. מדוע אני שונאת אותו כל-כך?

תשובה: בודאי שאת שונאת אותו. את מאוהבת בצד הרגיש, העדין והמתחשב שלו. אבל בו בזמן את שונאת את הצד העצמאי, הנחוש והשכלתני שלו. אקט העזיבה שלו היה שכלי ולא רגשי. לעומת זאת את רגשית ולא שכלית. לכן את שונאת את הצד הדומיננטי שלו, כי זה בדיוק הצד החלש והאבוד שלך.

מדוע הצד השכלי, התכליתי והעצמאי חלש אצלך? מפני שאת בחורה פאסיבית, שהזניחה כל חייה את הצד הגברי שבה, והדחיקה אותו. מבחינתך,

זה הצד ה"רע" שלך, ולכן את שונאת אותו. לכן את שונאת את הצד הזה אצל כל אחד אחר. אך במיוחד את שונאת אותו אצל החבר שלך, כי הוא היה האדם הכי קרוב אלייך, הכי מזוהה אִתְךָ. במקום לשנוא את הצד הזה שבך, נסי לטעום ממנו בעצמך. במקום לדחות את הצד הזה ולהניח לצד הרגשי והמזדהה שבך לשלוט לחלוטין בחייך, נסי פעם משהו חדש. אם תנסי, תגלי להפתעתך שאת מתחילה להבין את החבר שלך, לא לשנוא אותו. תוכלי להזדהות אִתּו ולא לגנות אותו. ככל שתקבלי את הצד הזה בעצמך, תוכלי לסלוח יותר לחבר שלך.

השנאה שלך לחבר שלך היא תוצאה של השנאה שלך לעצמך. את אוהבת את הצד החם שבך ושונאת את הצד הקר שבך. את מבזבזת אנרגיה בשנאה שלך כלפי החבר שלך, כי הוא אינו הכתובת. הוא כבר מספר חודשים לא אִתְךָ, ואת ממשיכה לבזבז עליו אנרגיה במקום להשקיע אותה בעצמך. התחילי לטפל בשנאה הפנימית שלך: הפסיקי לגנות את הגבריות שבך ונסי לקבל את הצד השכלי שבך - תראי שבמשך הזמן השנאה שלך כלפי החבר שלך תתפוגג, כי השנאה הפנימית שלך תרד.

שאלה: התאהבתי בבחור אוסטרלי לא-יהודי, ואנו שוקלים להתחתן ולגור באוסטרליה. מה דעתך על זיווג של גבר ואישה מלאומים שונים, ממדינות שונות?

תשובה: זיווג מרקע שונה או מלאום שונה הוא בעייתי. בדרך-כלל, זו הרפתקה שמובילה לאסון. זיווג מלאומים שונים יוצר טשטוש של ההבדלים המשמעותיים ביניהם. כל אחד הוא מה שהוא, אבל במסגרת של זוגיות הם כופים על עצמם לטשטש את ההבדלים ביניהם. אם הוא נוצרי ואת יהודייה, הוא יצטרך לטשטש את זהותו הדתית על-ידי התגיירות. אם את ישראלית והוא אוסטרלי, תצטרכי לטשטש את זהותך הישראלית בכך שתגורי אִתּו באוסטרליה, תדברי בשפה שלו ותהיי אזרחית במדינה שלו. הטשטוש הזה הוא בלתי אפשרי לאורך זמן. הטשטוש הזה הוא טשטוש מלאכותי, ולכן הוא יחזור אלייך יום אחד כבומרנג. ההבדלים ביניכם קיימים, ושום טשטוש לא יוכל לשנות זאת. ככל שיעבור זמן, כך הכסות החיצונית שאתם בונים באמצעות הטשטוש - תתבקע, וההבדלים העמוקים שביניכם יפרצו החוצה.

מדוע את מחפשת גבר מלאום אחר - מה רע בלאום שלך? אם מצאת גבר מלאום אחר והתאהבת בו עד כדי רצון להתחתן אִתּו ולהתמסד יחד - סימן

שאת בבריחה. סימן שמהו הפריע לך בבית; ההורים שלך, המדינה שלך, הדת שלך, הלאום שלך - משהו הפריע לך מאוד, ואת ברכת במקום להתמודד. במקום לנסות ולהבין מה מקור הבעיה - ברכת לפתרון שנראה הכי קל - אבל בעצם הוא הכי קשה. הטבע שלך הוא לחיות באדמה שלך, במדינה שלך, בלאום שלך, להיות מחוברת לשורשים שלך. הטבע שלך הוא ליצור זיווג עם גבר מאותה קרקע, מאותו רקע, בעל אותה אנרגיה.

הטבע יפה כל-כך, מדוע להרוס? כל אחד נולד בקרקע מסוימת. כל אחד צמח מקרקע שונה. מדוע צריך לקרוע אדם מנוף מולדתו? הרי זו המשמעות היחידה של זיווג מלאומים שונים. אחד מבני הזוג או שניהם - חייבים לוותר על הקרקע שלהם. זיווג בין גבר לאישה הוא חיבור מיוחד מאוד. זה לא סתם קשר. לזוגיות יש משמעות עצומה כל-כך, שהיא בלתי נתפסת בכלל. אפשר להכליא אבוקדו עם אבטיח, אבל זה מגוחך. מבחינה טכנולוגית זה אפשרי - אבל זה מגוחך בדיוק כמו הניסיון לזווג גבר ואישה מלאומים שונים. זיווג אינו תופעה טכנולוגית - זו התופעה האנושית הראשונה במעלה. לכן היא חייבת להיווצר באופן טבעי. זיווג מלאומים שונים יהיה תמיד פתרון זמני, פתרון ארעי.

היום מדברים הרבה על האדם האוניברסלי. מדברים על כך שכולנו, ללא קשר לדת, ללאום או למין - זהים. זה רעיון נכון, אבל אנשים אינם זהים באופן טכני - אנשים הם ייחודיים. כל לאום הוא בעל אנרגיה שונה, ייחודית. לכל מדינה יש אנרגיה משלה. אי-אפשר לערבב את האנרגיות כך סתם. זה לא מתחבר באמת. הסתכלי על הטבע: בכל אזור גדלים צמחים שונים. כל אזור מייצר מתוך עצמו צמחים הייחודיים לו. מדוע? כי כל אזור בעולם מייצג אנרגיה שונה, המתבטאת באין-סוף תופעות: אקלים שונה, אדמה שונה, אירועים שונים, אנשים שונים, נוף שונה, השקפה שונה, מסורות שונות, היסטוריה שונה, ייעוד שונה. מדוע את חושבת שאת יכולה להתעלם מכל זה? מדוע את חושבת שאת מסוגלת למחוק את כל ההבדלים הללו?

כל אחד לוקח אתו את המטען האנרגטי והרוחני של אותה הקרקע שבה הוא צמח, לכל מקום שאליו ילך, כי עמוק בפנים כל אחד נשאר מחובר אנרגטית ורוחנית למקור שלו, לאדמה שלו. אינך יכולה להתנער או למחוק את השורשים שלך, את המקור שלך, את המהות שלך.

שאלה: מדוע שיעור הגירושים כיום הוא כל-כך גבוה?

תשובה: שיעור הגירושים עולה בהתמדה, כיוון שהאנושות מתקרבת לסוף דרכה. אנו חיים בעידן שיש בו קצב מואץ מאוד של אירועים. תהליכים שבעבר התרחשו לאורך זמן רב, מואצים היום ומתרחשים בתוך זמן קצר. היום אנשים מבינים הרבה יותר מהר, שהכיוון שבו הלכו היה מוטעה. אנשים מתקנים טעויות מהר יותר. זו תוצאה של התקופה שבה אנו חיים, תקופה של מודעות רוחנית הולכת וגדלה. ניתן לחוש זאת באוויר, ובקרב נראה זאת כמו עינינו. לכן אנשים מחפשים היום תשובות טובות יותר, עמוקות יותר ואמיתיות יותר מאשר בעבר.

בעבר נהגה האנושות לטאטא בעיות מתחת לשטיח. היום זה בלתי אפשרי, כי אי-אפשר להמשיך לעצום את העיניים. ככל שהגאולה מתקרבת - והיא מתקרבת במהירות - כך האור גדל, ולכן קשה יותר ויותר לעצום עיניים. לעצום עיניים היטב אפשר רק בחשכה. האנושות עברה דורות חשוכים. הדור הזה הוא דור של אור, לכן קשה מאוד לאנשים להמשיך לעצום את העיניים לאורך זמן, כי האור ממשיך לחדור, הוא ממשיך להציק לאנשים לא כנים המנסים לעצום את עיניהם בכוח. וברגע שההתפכחות מגיעה אל אנשים שחיו יחד במשך שנים מהסיבות הלא נכונות - התוצאה הבלתי נמנעת היא פירוד וגירושים. בעקבותיהם מגיע גם החיפוש אחר האמיתי, אחר השלמות הפנימית, אחר הזיווג הנכון, אחר החיבור האלכימי. החיפוש האלכימי מתחיל במסע פרטי לשלמות הפנימית ונמשך במציאת הנשמה התאומה ובהתמזגות האלכימית.

2. מה אומרים אנשים

ששבו לשלמות בעקבות פרדה*

* שמות האנשים שובו על מנת לשמור על פרטיותם.

יוני(27) מספר על מה שקרה לו לאחר שחברתו עזבה אותו:

"אחרי שדפנה עזבה אותי, הרגשתי חצי בן אדם. לא היה לי כוח לעשות שום דבר, הייתי מדוכא מאוד ואיבדתי את כל האנרגיה שלי. אחרי חודשיים הבנתי, שעליי לקחת את עצמי בידיים. הבנתי שדפנה עזבה אותי, כי איבדתי משהו מעצמי, משהו שהיא הייתה מאוהבת בו. החלטתי להחזיר לעצמי את מה שאיבדתי. לפני שפגשתי את דפנה הייתי פעיל מאוד מבחינה חברתית, אך במהלך הקשר הקרוב אליה ויתרתי על הרבה חברים. כשהיא עזבה אותי, נשארתי לבד - ממש. לכן התחלתי לצאת שוב, לגלות חברים חדשים ולהיות פעיל. זה החזיר אותי שוב אל השלמות שלי. זה שינה גם את הנטייה שלי

לתלותיות. כשהיא הייתה אתי, היא הייתה כל עולמי. לא הרגשתי שאני זקוק לאף אחד אחר. היום אני יודע שההרגל הזה הוא רע בשבילי. היום אני נשאר פעיל וחברותי גם במסגרת חדשה של יחסים עם אישה. אני מונע מעצמי להפוך לתלתי שוב".

אורלי(21) מספרת על השינוי שחל בה בעקבות פְּרָדָה:

"התאהבתי בו מהרגע הראשון. היום בניתוח לאחור אני מבינה, שהיו בו הרבה מאוד תכונות שרציתי לעצמי. אחרי שרן עזב אותי - לא ידעתי מה לעשות. הייתי מבולבלת מאוד, כי הוא היה חסר לי מאוד. עד שיום אחד, ממש כמו הארה, הבנתי שגם בי יש את אותן התכונות שהיו בו, ושאיני צריכה להמתין שהוא יחזור אליי. התחלתי לבטא מתוכי את התכונות שלו - מנהיגות, אומץ, התעניינות במיסטיקה ובאומנות. פשוט הפנמתי את התכונות שהיו בו. הפכתי אותו לחלק בלתי נפרד מעצמי, וזה הדבר שהכי הקל עליי את הפרדה, כי כבר לא הייתי זקוקה לו כל-כך. גיליתי את התכונות שאהבתי בו - גם בעצמי. היום אני מרגישה שלמה מאוד, והקשר אֶתו לימד אותי לצמוח בכוחות עצמי. אני צמחתי וגדלתי רק משום שנקטתי יוזמה וביטאתי חלקים, שלא הייתי מודעת אליהם לפני שפגשתי את רן. הקשר אֶתו, אך במיוחד הפרדה ממנו, העניקו לי הזדמנות אדירה לגלות את אותם החלקים בתוכי".

טל(20) מספרת על הניסיון שלה להשתנות בעקבות פְּרָדָה:

"נפרדתי מעמי לפני כשנה. אני יזמתי את הפרדה, כי הרגשתי חנוקה אֶתו. הוא היה כרוך אחריי מאוד, וזה הקשה עליי לתפקד. כשנפרדתי מעמי, הרגשתי סוף-סוף חופשייה להיות עם עצמי. בזמן שהייתי לבד הבנתי, שאני נמשכת כל פעם לגברים חלשים, ובסוף אני עוזבת אותם כי הם נתלים בי. זה לא משנה איזה גבר אפגוש - בסופו של דבר הוא יהיה כרוך אחריי, ואני אנטוש גם אותו. לכן היום אני מבינה, שהסיבה שאני תמיד נשארת לבד היא, מכיוון שאני פוחדת מחשיפה רגשית עמוקה וממחויבות לגבר אחד. לכן עכשיו אני מכינה את עצמי לקשר הבא, ומשתדלת לשפר את הקשר שלי עם הוריי, במיוחד עם אימא שלי. אימא שלי היא אדם חזק ודומיננטי מאוד אצלנו בבית. אני מנסה להחליש את הדומיננטיות שירשתי ממנה ולהיות רכה יותר. בעבר הייתי נאבקת באימא שלי - היום כבר לא. אני מנסה להתקרב אליה רגשית ולהפסיק את משחקי הכוח בינינו. אני מנסה לשנות את עצמי, כדי שבפעם הבאה שאפגוש גבר, אהיה בשלה יותר לקבל את החולשה שלו, ואהיה מסוגלת באמת להתחייב כלפיו רגשית. היום כשאני פוגשת גבר שמוצא חן בעיניי, אני משתדלת לתת לו להוביל אותי. זה מאוד מפחיד אותי, כי אני רגילה להיות בשליטה. אבל ברגעים שאני מצליחה, אני גאה בעצמי מאוד, על כך שאני מתמודדת עם הפחד הזה שקיים בי".

אמנון(30) מספר על ההבנות שלו לאחר פְּרָדָה:

"אני איש מחשבים במקצועי, וחברתי דנה הייתה אומנית. אחרי שנפרדנו הרגשתי חוסר, ולא ידעתי מהיכן הוא נובע. רק אחרי זמן מה הבנתי, שדנה ביטאה את החלק האומנותי הקיים גם בי. התחלתי לקחת קורסים בציור ובפיסול וגיליתי שאני ממש טוב בזה. רק אז תפסתי שהקשר שלי עם דנה ביטא את הצדדים האומנותיים שהיו מודחקים בי. חבל שלא הבנתי זאת קודם, אבל כנראה שלא הייתי בשל לכך. רק הפְּרָדָה מדנה עזרה לי להבין את הלקח החשוב הזה. היום אני משלב את הגישה השכלית שלי עם הגישה הרגשית שבי. אני איש מחשבים אבל אני גם יוצר ומפסל. בדיעבד ברור לי, שרק משום שלא הצלחתי להשתנות כשחייתי עם דנה - הפְּרָדָה שלנו הייתה רק עניין של זמן. מצד שני, אני שמח על הפְּרָדָה, כי אילולא הקושי אולי לא הייתי משתנה ומגלה את הצד היצירתי הטמון בי. כל בן זוג בא ללמד אותנו משהו חדש על עצמנו. בקשר הבא אשתדל ללמוד להשתנות - ולא להישאר קפוא כפי שהייתי".

מיכאל(29) מספר על המהפך שחל בחייו בעקבות פְּרָדָה:

"אשתי הייתה תמיד ביקורתית מאוד כלפיי. כל מה שעשיתי לא היה מספיק טוב בשבילה, למרות שתמיד השתדלתי לרצות אותה. אחרי חמש שנים נולד לנו ילד, אבל המצב רק החריף. היא הייתה מבקרת אותי ללא הפסק - ממש על כל דבר - אך אני שתקתי וספגתי. בסוף, אחרי שבע שנים של קשר, החלטנו להיפרד לתקופה מסוימת. כשחייתי לבד הבנתי, שאני בעצם חלש ותלתי מאוד באשתי. החלטתי לגלות את הגבריות והעצמאות שלי. עברתי לגור בעיר אחרת, מצאתי עבודה חדשה והתחלתי להתמודד עם דברים - במקום לברוח מהם, כפי שנהגתי בעבר. היום אני מבין, שהשינוי שחל בי תרם לשיפור הקשר שלי עם אשתי. היא מרגישה שהתחזקתי, והיא כבר אינה מבקרת אותי כמו פעם. היום אני עומד מולה, והיא מרגישה שהשתנית. גיליתי שהיא מכבדת אותי יותר דווקא משום שהפסקתי לנסות לרצות אותה כל הזמן. היא רואה שאני מרוכז גם בחיים שלי ובהצלחות שלי, וזה שינה גם אותה. לפעמים אנו שבים למריבות של פעם, אבל היום אני כבר לא שותק. היום למדתי להתמודד אֶתה ולענות לה בחזרה. היום למדתי להעיר גם לה על דברים מסוימים. אני מרגיש היום שווה בין שווים, ולא נחות כמו פעם".

3. רשימות

סעיף זה מיועד לאפשר לכם לרשום לעצמכם הערות, שאלות או רעיונות לפעולה, שהתעוררו אצלכם במהלך הקריאה של החלק הזה.

אפילוג

אהבה אלכימית היא רק הצעד הראשון בדרך לחיים

אהבה אלכימית אמיתית ומלאה היא, למעשה, רק תחילת החיים. וחיים אמיתיים הם תמיד תופעה שמעבר למילים. מי שחווה אהבה גדולה יודע בוודאי, שלעומתה הכול מתגמד. אהבה אלכימית היא המפתח לחוויית חיים מלאים, חיים שמעבר לחיים, חיים שמעבר למילים. ללא אהבה אלכימית החיים הם רק סרט שניתן לצפות בו אבל לא ממש להיות בו. אהבה אלכימית הופכת אותנו מצופים לשחקנים. האיחוד הזוגי מאפשר לנו, בצורה מופלאה וקסומה, להיכנס לתוך המסך. אהבה אלכימית הופכת את חיינו למרכז העולם, למרכז היקום, למקור החיים.

כדי ליצור אהבה אלכימית עלינו לקפוץ לתוכה, כל כולנו

אהבה אלכימית היא צעד אדיר לתוך החיים, לכן כדי ליצור אהבה אלכימית עלינו לקחת סיכון. עלינו לקפוץ - ובקפיצה הזאת אנו נעלמים. הזרע נעלם בתוך האדמה - האדמה נעלמת בתוך הזרע. עכשיו אנו כבר לא נפרדים, כי הפכנו לאחד, הפכנו לישות אחת. כשאנו יוצרים אהבה אלכימית, הזרע נעלם והאדמה נעלמת - רק הצמח נשאר, הפרח קיים. כל היתר נעלם.

לרבים מאתנו זהו סיכון גדול מידי, כי עלינו להותיר הכול מאחורינו ולקפוץ מעצמנו לחלוטין: הכול או לא-כלום. אם איננו קופצים, לא נוכל לעבור את השער, כי הקפיצה הזאת חיונית. הקפיצה הזאת היא מבחן לאמונה שלנו בשלמות ובאהבה שלנו.

הקפיצה שלנו היא מבחן לאמונה שלנו

הקפיצה שלנו חשובה. יש לה סיבה חשובה מאוד. מטרת הקפיצה הזאת היא לבדוק את מידת האמונה שלנו בעצמנו, בשלמות שלנו. אם איננו מאמינים מספיק בעצמנו, אנו נשתהה, אנו נמתין - וזו תהיה הוכחה שאנו לא מאמינים, שאנו עדיין ספקנים. וזכרו - רק המאמינים יכולים לעבור בשער הזה, כי השער הזה הוא שער האמונה. לכן הפחדנים והספקנים לא יעברו בו, רק המאמינים והבוטחים יעברו בו. רק אלה שעם כל הפחד הקיים בהם - עדיין מוכנים להתמסר, רק אלה שעם כל החשש - אמיצים דיים כדי למסור את עצמם לחלוטין לשלמות של עצמם, רק אלה יעברו בו.

לכן אני מדבר על קפיצה, ולא על הצצה, כי הקפיצה היא מבחן לאמונה. אם אנו קופצים - אנו בוטחים בעצמנו, כי אנו מוכנים לזנוח מאחורינו את כול האמונות הישנות שלנו, את כול החששות שלנו, את הדפוסים הישנים שלנו ואת הזיכרונות הכואבים. אם אנחנו רק מציצים - בלבנו אנו עדיין ספקנים, והספקנות הזאת תמיד תעצור אותנו מלקפוץ. הקפיצה שלנו היא קפיצה אל הלא-נודע, לכן אנו חייבים להאמין, כי אנו לא יודעים לקראת מה אנו קופצים. אדם ספקן לא יקפוץ אל הלא-נודע. רק אדם מאמין מסוגל לכך.

רק אם תקפצו - תדעו מהי אהבה אלכימית

לסיכום זכרו רק זאת, הקפיצה הזאת היא הקפיצה של חייכם. קפיצה אל השלמות המוחלטת. אנו קופצים לאהבה אלכימית, ובעצם אנו קופצים עמוק לתוך עצמנו, אל הבית האמיתי שלנו, אל הייעוד היחיד שלנו. לכן כשהחיים ידחפו אתכם לאהבה אלכימית - זה הסימן עבורכם לקפוץ לחלוטין. לקפוץ ולחוות. וכשתקפצו, תגיעו לעולם אחר, לעולם חדש ושונה לחלוטין מכל מה שהכרתם עד היום. עולם שונה כל-כך, עד שאי-אפשר לתאר אותו במילים. רק מי שקופץ יודע. רק אם תקפצו תדעו...

נספח 1: גישת הייעוץ הרוחני שלי

את המסע הרוחני שלי התחלתי בגיל 17, כשאושפזתי בבית החולים במצב קשה מאוד. מאז ועד היום אני עסוק בלימוד רוחני של עצמי. במהלך השנים רכשתי גם השכלה רוחנית נרחבת, והשתתפתי בקורסים שונים בתחומי הרוח, ביניהם: אי.אם, פורום, דייל קרנגי - סדנה ליחסי אנוש, קיינסולוגיה, אסטרולוגיה, פסיכולוגיה, פילוסופיה, קלפי טארוט, סדנת "הונה" (תרבות מהוואי לשימוש בכוח המחשבה), סדנת "חשיבה חדשה", סדנת תקשור, חכמת הקבלה, עיסוי תיאלנדי (לימודים בבנגקוק) ועיסוי הוליסטי (לימודים בארץ), קרטה, יוגה, נגינה ופיסול.

כיום אני משמש כיועץ רוחני, ומעניק ייעוץ אישי או לימוד רוחני בכל תחומי החיים, אך במיוחד בתחומים האלה: התעוררות ומודעות עצמית, זוגיות ואהבה, הורים וילדים, הזהות המקצועית, יצירתיות וביטוי עצמי (**לקביעת מועד לפגישת ייעוץ ניתן לפנות לפלא-פון: 050-558535**).

שאלה: מה מייחד את שיטת הייעוץ שלך משיטות אחרות?

תשובה: הייעוץ והלימוד שאני מעניק לאנשים הם גישה ולא שיטה. מפגש עם אנשים אינו יכול להיות מכני - הוא ספונטני, ולכן אין הוא יכול להיחשב לשיטה. אם המפגש הופך לשיטה טכנית - משהו מהספונטניות נפגע. משהו מהאמת - נעלם. שום שיטה אינה מותאמת לכל האנשים, ולכן רוב השיטות נכפות על אנשים. אני משתדל להתאים את עצמי לכל אחד, על-פי דרכו ולא לפי דרכי - זו הגישה שלי. כל אחד שמחפש את עצמו הולך בדרך הייחודית שלו. אני רק מצטרף לדרכים של אחרים כדי להראות להם טוב יותר לאן הם הולכים. אינני מנסה לגרום להם כלל ללכת בדרך שלי - כי זה פשוט בלתי אפשרי. הדרך שלי לעולם לא תהיה נכונה בשבילם. הדרך שלי נכונה רק לגבי עצמי. הדרך שלהם היא הדרך הנכונה עבורם, אלא שלפעמים אנשים מאבדים את הדרך של עצמם. לכן הם זקוקים למישהו שיבוא ויאיר להם את הדרך הזאת שוב.

שאלה: במה אתה יכול להאיר את עיניהם של אחרים?

תשובה: אינני מסוגל לפקוח למישהו את העיניים, אם הוא אינו מעוניין לפקוח אותן בעצמו. אם בא אליי אדם המוכן לפקוח את עיניו, אוכל להראות לו

צורות חדשות של הסתכלות על עצמו. אם הוא מוכן להסתכל, אני אוכל ללמד אותו איך להסתכל ועל מה. אבל אם הוא מעדיף להמשיך לישון - אין לי זכות להעיר אותו, לנער אותו. זו החלטה פרטית שלו, מתי לפקוח את העיניים.

שאלה: מה ההבדל בינך ובין אדם שבא אליך?

תשובה: אין הבדל. אדם שבא עם רצון אמיתי לעזור לעצמו - עוזר לי כפי שאני עוזר לו. המפגש הוא הדדי, ולכן שנינו משחקים שני תפקידים. אני עוזר לעצמי בכך שאני עוזר לו, והוא עוזר לעצמו בכך שהוא עוזר לי.

שאלה: מדוע, אם כן, יש צורך בתשלום?

תשובה: מי שרוצה לצמוח - חייב להתאמץ, כי מה שבא בקלות - הולך בקלות. אם אדם משלם על ייעוץ, הוא יפיק ממנו הרבה יותר מאשר אם הוא יקבל ייעוץ בחינם. באופן פרדוקסלי - ככל שהוא ישלם יותר, כך הוא יפיק יותר, כי בכך שהוא מוכן לשלם הוא מעיד שהוא באמת רוצה בשינוי ומחויב לשנות את עצמו. הוא מראה שהוא העמיד את החיפוש העצמי שלו בראש סדר העדיפויות. הוא מראה שהוא מוכן להתמסר, להיפתח, לשמוע וליישם. הוא בשל לשינוי - ושום תירוץ כבר לא יעצור אותו - לא זמן, לא כסף, לא שום דבר. יש לו רצון אמיתי וכן להשתנות, ואם יש לו רצון - שום דבר לא יעמוד בדרכו. אני עוזר לאנשים לחפש את הרצון הבלתי מתפשר הזה להגיע אל עצמם, לחזור לעצמם, בכך שאני דורש מהם מאמץ. אני יוצר עבורם קושי, כדי שהם ימצאו את הרצון הפנימי לעזור לעצמם.

שאלה: מה קורה במפגש בינך ובין האנשים הפונים אליך?

תשובה: מה קורה במפגש שבין הצייר ובין בד הציור? מה מתרחש במפגש שבין הסופר ובין הספר שהוא כותב? אין על כך תשובה אחת, כיוון שכל מפגש כזה מזמן התרחשות חדשה. כל מפגש הוא יצירת אמנות בפני עצמה, כי כל מפגש הוא ייחודי. לכן גם במפגשים שלי עם אנשים - אף מפגש אינו חוזר על עצמו. בכל מפגש מתעוררות שאלות חדשות, וניתנות תשובות חדשות. כל מפגש הוא הפתעה בשבילי, כפי שהוא הפתעה לאדם שבא אליי.

שאלה: האם הייעוץ שלך קצר או ממושך?

תשובה: ברגע שמעייין מפסיק לנבוע - הנהר מתייבש. ברגע שאין עוד שאלות - כבר אין על מה להשיב. זה הרגע שבו הייעוץ מסתיים. האדם שבא אליי הוא השואל, לכן אורך הייעוץ תלוי בו. אם מתעוררות בו עוד שאלות, הוא יחזור אליי שוב. אם הוא מקבל תשובות לשאלות שלו מתוך עצמו - הוא כבר אינו זקוק לי. אם הוא חוזר אליי ללא שאלות חדשות - תם תפקידי, כי אני רק אתן לו לגיטימציה להיות חלש ותלוי בי.

שאלה: האם ישנם אנשים שאינך מוכן לקבל?

תשובה: אני מקבל כל אדם הפונה אליי, ובלבד שהוא סומך עליי ומוכן להיפתח לשינוי. אם הוא אינו מוכן להיפתח, אינני מסוגל לגעת בו. אם הוא נשאר סגור - שום דבר טוב לא יכול לקרות כתוצאה מהמפגש בינינו, כי כשאין פתיחות - אין זרימה. כשאדם לא פתוח - אין לי עם מי לדבר. אני מעוניין לעזור לאנשים - לא להיאבק בהם. אינני מעוניין לשבור בכוח את החומות שהם יוצרים לעצמם. כשאדם מוכן להניח לרגע את החומות שהוא בנה סביבו - רק אז אני יכול להיכנס אליו ולעזור לו לראות את עצמו.

שאלה: איזו מטרה אתה מנסה להשיג בייעוץ שלך?

תשובה: אני מנסה להקנות לאנשים כלים, כדי שהם יוכלו להיות מודעים לעצמם באופן עצמאי, ללא עזרה של מישהו אחר. המטרה שלי היא אחת - להעביר לאנשים את המסרים שלמדתי וחוויתי. הידע הזה אינו שלי. הוא הגיע אליי, כדי שאעביר אותו הלאה לאחרים. המטרה שלי היא להעביר כמה שיותר ידע, לכמה שיותר אנשים.

שאלה: האם אתה חושב שהייעוץ שלך באמת עוזר לאנשים?

תשובה: אי-אפשר לעזור למישהו, אם הוא אינו מחליט לעזור לעצמו. אי-אפשר להעיר מישהו, אם הוא רוצה להמשיך לישון. העזרה שלי מתבטאת בהעברת הידע, ביכולת שלי לקשור את חיי היום-יום של האדם שבא אליי עם העקרונות הרוחניים המנחים אותו. הייעוץ שלי מתבטא ביכולת שלי לראות את המקום, שבו הוא נמצא, ולהראות לו לאן הוא יכול להתקדם הלאה. אני לא עושה יותר מכך דבר. אינני משנה אף אחד. אני רק מראה לאנשים כיצד אפשר להשתנות. שינוי הוא החלטה פרטית של כל אדם. אם אדם שבא אליי מחליט ליישם ולבדוק לעצמו את מה שהוא למד באמצעותי - אז הוא משנה את

עצמו, וכך הוא עוזר לעצמו. אם הוא אינו מיישם - הוא לא השתמש בכלים שהוא קיבל.

שאלה: מהי מידת ההצלחה שלך?

תשובה: אני זורע את זרעי השינוי באנשים, אך אינני יכול לזקוף לזכותי את ההצלחה שלהם, כפי שאינני זוקף לחובתי את הכישלונות שלהם. כל אדם אחראי למעשיו בלבד. אם מישהו הצליח - זו ההצלחה שלו. אם מישהו נכשל - זה הכישלון שלו.

שאלה: האם אתה מתמחה באופן מיוחד בזוגיות ובאהבה?

תשובה: אינני מתכוון לתחום את עצמי להגדרה מסוימת, כיוון שגם אני צומח ומשתנה כל הזמן. ישנן תקופות שנושאים מסוימים מעסיקים אותי יותר מנושאים אחרים - אך אין בכך כדי להפוך אותי ל"מומחה". אני מסוגל לתרום לאחרים ולעזור להם רק בנושאים שחוויתי בעצמי. לכן אני מוכן לחלוק עם אחרים כל ידיעה חווייתית שעברתי ושלמדתי מתוכי. לגבי חוויות שעדיין לא עברתי או שטרם הבנתי - מובן שאיני מסוגל לחלוק אותן עם מישהו או להביע את דעתי עליהן. אם לא חוויתי בעצמי דבר מה, אינני מסוגל לעזור לאחרים באותו העניין, כי אני חסר הבנה בנוגע לאותו הנושא.

שאלה: האם גילך הצעיר אינו מפריע לך לחוות דעה לאנשים המבוגרים ממך?

תשובה: ידע אינו עניין של זמן אלא של איכות. השאלה אינה - "כמה זמן אתה חי?", אלא "מה למדת בזמן שניתן לך?". יש אנשים שאינם משתנים במשך שנים. הם מעבירים חיים שלמים בלי להשתנות, בלי ללמוד דברים חדשים על עצמם. לעומתם יש אנשים שמתפתחים בקצב מהיר. הם לומדים מטעויות ומכישלונות - ומשתנים בהתאם. אנשים מכל הגילים באים אליי. הגיל שלהם אינו מהווה שום מכשול עבורי, בדיוק כפי שהגיל שלי אינו מהווה בעיה בשבילם. השאלה היחידה שחשובה לי היא - האם הם באים אליי כדי להשתנות, או האם הם באים אליי כדי להתווכח איתי, כדי להוכיח לי שעדיף להם לא להשתנות.

שאלה: מתי אנשים כבר אינם זקוקים לעזרה של יועצים רוחניים מסוגך?

תשובה: ברגע שאדם מתחיל לקבל מתוך עצמו תשובות לשאלות שלו - הוא הפך למאסטר של עצמו. הוא המורה הרוחני של עצמו. מאותו הרגע ואילך - הוא אינו זקוק לאף אחד כדי לצמוח מבחינה רוחנית. ברגע שהוא מצא את הדרך להשיב לעצמו בכל פעם תשובות חדשות - לא תשובות ישנות - אז הוא מצא את עצמו. ומרגע שהוא מצא את עצמו - הוא אינו צריך להמשיך לחפש את עצמו באחרים. להפך, הוא עכשיו מסוגל להראות גם לאחרים איך למצוא את עצמם.

שאלה: לסיום, מהי משמעות הכתיבה שלך ?

תשובה: הכתיבה היא אחת הדרכים שלי לתקשר עם הנשמה שלי. הכתיבה מסייעת לי להבין את עצמי ולהיות מובן לאחרים. הכתיבה היא גם אמצעי להעביר בבת-אחת ידע רוחני, רחב ומרוכז לכמות גדולה של אנשים. לכן בכל ספר חדש שאני כותב אני מנסה להשתמש בשפה חדשה, בשפה רחבה ומובנת יותר, כדי שיותר אנשים יוכלו להבין את המסרים שאני מעביר ולהזדהות עמם. הכתיבה שלי היא תוצאה של מפגשים עם הרבה מאוד אנשים. זהו איחוד בין התחושות האישיות שלי לתחושות של אנשים הבאים אליי. אני רואה את הכתיבה שלי כתוצר משותף שלי ושל כל האנשים שבאו במגע איתי, ואני מודה להם על החלק החשוב שהם תרמו לעשייה הזאת.

נספח 2: פרסומים נוספים

ספר נוסף מאת המחבר יצא לאור בהוצאת גל בשנת 96':

לצאת בחופש

מדריך רוחני למחפש המתחיל

ספר ייחודי זה משלב שירה ופילוסופיה גם יחד. הוא מקבץ בתוכו מספר רב של הארות ושל תובנות חשובות בכל תחומי החיים, שבעזרתן נוכל לראות את חיינו באור שונה וחדש לחלוטין.

המחבר מזמין את הקורא להצטרף למסע רוחני רחב-יריעה, הכולל חוויות והבנות מחיי היום-יום בנושאים שונים, כגון: מוות, שינוי, סימנים רוחניים, חשיבה שלילית, בריחה, ספק, הגורל האישי, הקול הפנימי, נתינה וקבלה, המדריך הרוחני האישי, עצמאות, שלמות, גלגול נשמות, נשמה תאומה, חופש, רגש, יצרים, תלות, תיקונים ואהבה.

מדריך רוחני זה מומלץ לאנשים המחפשים משמעות בחייהם והצמאים לידע רוחני פשוט, מובן וקל לקריאה. הספר מבטא את ניסיונו של המחבר להעביר מושגים רוחניים מורכבים בצורה פשוטה, תמציתית ובהירה. המחבר מעביר את הידע הרוחני שחוה בשפה רגשית - באמצעות שירים, ובשפה שכלית - כרעיונות פילוסופיים.

מתוך הספר:

חופש

זו הרגשה נפלאה
לא לפחד
מהעומק שבי,
מהגבולות שלי.

לפעמים
אני אזור אומץ
כדי לחצות
גבול דמיוני
שקיים רק בראש שלי,
ומופתע
לגלות שוב ושוב,
עד כמה
הכל אפשרי
בשבילי.

אנו חופשיים לחלוטין ואין לנו שום גבולות. ההכרה היא זו היוצרת אשליה של גבול. לכן כאשר אנשים נוטלים סמים, ההכרה שלהם מטשטשת ומתעמעמת, הגבולות שהם הורגלו להאמין בהם מתפוררים, ואז הם חשים לזמן מה חסרי גבולות, כפי שהם באמת.

אולם נטילת סמים היא אמצעי מלאכותי וקיצוני כדי לחוות את תחושת החופש המוחלט הקיימת בתוכנו. עלינו להגיע לתחושה זו באופן מודע והדרגתי, ורק כך נהיה בשלים להבין את מהות החופש, ונדע גם כיצד להשתמש בחופש שניתן לנו מתוך אחריות לעצמנו ולאחרים.

החופש הוא אין-סופי ולכן הוא בלתי נתפס ומפחיד את רבנו. זו הסיבה שההכרה יוצרת גבולות דמיוניים בעבורנו כדי להגן עלינו מהפחד מהחופש המוחלט ומהאין-סוף.

ישנם אנשים שהחיים לצדם רק מגבירים את תחושת המוגבלות שלנו, ומהם עלינו להתרחק. לעומתם ישנם אחרים שלצדם אנו מרגישים שנוכל לחצות את הגבולות שבעבר האמנו שלא נוכל לחצות. אם ברצוננו להיות חופשיים יותר ויותר, אנו יכולים לבחור להיות עם אותם אנשים היוצרים בשבילנו אפשרות כזו.

תודה אחרונה

אנשים רבים היו שותפים בעשייה של הספר הזה. עשרות אם לא מאות אנשים עברו דרך חיי והראו לי, בין במודע ובין באופן לא מודע, את התמונה שחשפתי כאן בפניכם. מכל האנשים האלה, שלהם אני מודה מקרב לב, אני רוצה להודות במיוחד לאלה שנטלו חלק משמעותי בחיי: קרן רם, ענת קליינמן, מיכל ויתקון, שושנה סיגטי, אורלי גונטרצ'יק, נעמי גראור, חניטה כץ ואורלי לוגסי. תודה גם לידידי הטובים, נועם אפשטיין ואורן ששון. ותודה אחרונה למשפחתי האהובה, להוריי המופלאים, ולמורשת היצירתית שהם העניקו לי.